Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1941.

Kjøbenhavn
Centraltrykkeriet
1946

Register.

Side

Ankerlys, Anordning ang. Forbud mod Anvendelse af i korte Fartøjer 181

Bageren, Instruks for 85
Beklædningsgenstande, Bestemmelser for Udlevering af uden Betaling 107
Bundgarn, Bekendtgørelse ang. Natafmærkning af under Mørklægning m. v. 146
Bygningsvæsen, Søværnets, Midlert. Instruks for 95
— —, Midlert. Bestemmelser for Samarbejdet mellem og Søværnets Myndigheder m. fl. 98

Elektrisk Materiel, Bestemmelser vedr. 209
Enkepensionsret, Lov om Bevarelse af ved Separation og Skilsmisse 73

Farvandsaflysning af militære Grunde, Bestemmelser vedr. 141
Fiskeriinspektionstjenesten i de danske Farvande (de færøske og grønlandske undtagne) og Nordsøen, Instruks for 13
Foredragsudvalg, Forsvarsministerens, Bestemmelser vedr. dets Arbejdsomraade og Samarbejdet mellem Søværnets Myndigheder og Udvalget 129

Havsnød, Anordning vedr. Signaler for Skibe i m. v. 178
Hovmesteren, Instruks for 81

Kompasvæsen, Flaadens, Instruks for Bestyreren af 269
Krigsulykkesforsikring for Lodser, Lov om 32
Københavns Yderhavn, Bekendtgørelse ang. Forbud mod Ankring paa et Areal i 272

Lodser, Lov om Krigsulykkesforsikring for 32

Maanedsrapport fra Flaadens Skibe paa Togt, Bestemmelser for Affattelse af 253
Militære Personel, Søværnets, Bestemmelser for (Almindelige militære Pligter og Forhold; Ordrer; Meldinger; Orlov; Tjenestefrihed og Rejsetilladelse; Skriftlige Udfærdigelser; Dødsfald) ... 217

Side

Nødsignaler, se Søvejsregler og Havsnød.

Obduktioner, Cirkulærer om Foretagelse af 119, 120

Politimyndighed, Bekendtgørelse ang. Anmeldelser m. v. fra Søværnets Skibe og Luftfartøjer i Forbindelse med Udøvelse af . 8
Politiske Møder, Forbud mod at tale i Uniform ved m. v. 1
Proviantgasten, Instruks for 87

Retsplejen ved Søværnet, Forskellige Bestemmelser vedr. 191

Sejladsbestemmelser for særlige danske Farvande, Bekendtgørelser om vil kun undtagelsesvis blive optaget i Kdg. B. 189
Sejlads i indre dansk Farvand, Bekendtgørelse ang. særlige Regler for 183
Sejlads m. v. i Nærheden af Orlogsskibe, Forter, Spærringer o. l., Bekendtgørelse om 181
Skibskokken, Instruks for 83
Skomageren, Instruks for 89
Snurrevaad, Anordning ang. Adgang for Fartøjer, som fisker med, til at føre visse Signaler 181
Straffesager, Cirkulærer ang. Meddelelse af Udskrifter i 214, 215
Sygemeldte Tjenestemænds Forhold, Bestemmelse vedr. 92
Sømærkemateriel, Bekendtgørelse ang. Forbud mod Fortøjning i og Berøring af 251
Søvejs-Regler og Nødsignaler, de internationale, Anordning om danske Skibes Anvendelse af 161

Tovværk, streng Økonomi med Forbrug af paabydes 104

Udrustningshjælp, Forhøjelse af 105
Ulykkestilfælde, Bestemmelser om Anmeldelse af 248
Uniform, Forbud mod at tale i ved offentlige politiske Møder m. v. . 1

Varme- og Varmtvandsforsyninger i Tjenesteboliger, Bestemmelse vedr. 24

Øresund, se Sundet.

B. 1 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 25de Januar 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Bestemmelser om Forbud mod at tale i Uniform ved offentlige politiske Møder m. v.

Da Marineministeriet af Hensyn til Opretholdelsen af Disciplinen i Søværnet og til Bevarelsen af det gode Forhold mellem Søværnet og Folket maa finde det uheldigt, at Søværnets Personel i Uniform under Deltagelse i offentlige politiske Møder m. v. eventuelt udsættes for Tiltale eller Omtale af andre Militærpersoner eller af civile under en Form, som maa anses for at være uforenelig med den militære Respektpligt og den Agtelse, der skyldes den militære Uniform, har Marineministeriet bestemt, at det indtil videre er forbudt alt til Søværnet hørende Personel i Uniform at tale — herunder at deltage i Meningsudvekslinger m. v. — ved offentlige Møder, samt at deltage i Optog og Demonstrationer, der arrangeres af politiske Foreninger, eller som er af politisk Karakter.

Dispensation fra den ovenfor anførte Bestemmelse vil kun kunne gives i ganske særlige Tilfælde efter Ansøgning til Marineministeriet.

For saa vidt angaar tjenstgørende Personel, der i Henhold til Uniformsreglement for Søværnet normalt ikke har

Tilladelse til at bære civil Paaklædning, kan Tilladelse til i ovenanførte Anledning at bære civil Paaklædning gives af den paagældendes Chef efter derom i hvert enkelt Tilfælde fremsat Anmodning.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 30te Januar 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

3. **Bekendtgørelse**

(Nr. 15 af 13de Januar 1941)

angaaende

Anmeldelser m. v. fra Søværnets Skibe og Luftfartøjer i Forbindelse med Udøvelse af Politimyndighed.

I Tilslutning til Kongelig Anordning af 2den Oktober 1940 angaaende Politimyndighed for Søværnets Skibe og Luftfartøjer bestemmer Marineministeriet efter Forhandling med Justitsministeriet følgende:

Naar Skib eller Fartøj antræffes (jfr. nævnte Anordnings § 1) og Overtrædelse af danske Love, Anordninger, Bekendtgørelser, Bestemmelser, Forbud eller Paabud m. v. vedrørende Forhold paa Søen, med hvis Overholdelse Søværnet udøver Tilsyn, konstateres eller formodes at foreligge, eller naar militære Forhold kræver Indgriben,

forholdes vedrørende Søværnets Anmeldelser m. v. til vedkommende Myndigheder saaledes:

1. I Tilfælde af Anholdelse af Skib eller Fartøj bør dette snarest muligt indbringes til nærmeste Havn, hvor Politivagt findes, og her overgives til det stedlige Politi. Samtidig bør der til dette afgives Indberetning angaaende Grunden til Anholdelsen. I Tilfælde, hvor en Person er anholdt, uden at man har fundet Anledning til at tilbageholde selve Skibet eller Fartøjet, bør vedkommende ligeledes snarest muligt indbringes til nærmeste Havn og der afleveres til det stedlige Politi tilligemed Indberetning angaaende Grunden til Anholdelsen.

   Genpart af nævnte Indberetning tilstilles endvidere snarest Chefen for Kystbevogtningen i det paagældende Omraade (sømilitære Distrikt). For saa vidt angaar Overtrædelse, der er begaaet indenfor særligt oprettet Kystbevogtningsomraade, underretter Chefen for Kystbevogtningsomraadet snarest Rigspolitichefen om det passerede.

2. I Tilfælde, hvor det ikke skønnes nødvendigt at foretage Anholdelse, men hvor dog Paatale og eventuelt Strafforfølgning for Overtrædelse maa anses for fornøden, afgiver paagældende Skibschef (Fører) — eventuelt gennem Chefen for vedkommende Kystbevogtningsomraade (sømilitære Distrikt) — snarest muligt Rapport om det passerede til Politimesteren (for København Politidirektøren) i den Politikreds, hvor Paatale af Overtrædelsen skal ske ɔ: for Overtrædelse begaaet i dansk territorialt Farvand (eller i Luftrummet herover) er dette normalt Politimesteren (for København Politidirektøren) i den tilstødende Politikreds, for Overtrædelse begaaet i internationalt Farvand (eller i Luftrummet herover) Politimesteren (i København Politidirektøren) i den Politikreds, hvortil Skibet eller Fartøjet maa forventes første Gang at indkomme for at losse eller lade, eller hvor Sigtede har Bopæl.

   For saa vidt angaar Overtrædelse, der er begaaet

indenfor særligt oprettet Kystbevogtningsomraade, tilstilles Genpart af Rapporten snarest Rigspolitichefen.

3. Vedkommende stedlige Politimyndighed vil herefter foretage det videre fornødne med Hensyn til Sagens Efterforskning og Behandling, herunder fornødne indenretlige Efterforskningsskridt eller Forundersøgelse, ligesom Spørgsmaalet om Tiltale, herunder Indhentning af eventuel i Henhold til Lov eller anden Bestemmelse fornøden Tiltalebegæring fra vedkommende Ministerium eller anden Myndighed, paahviler den offentlige Anklagemyndighed efter Retsplejelovens almindelige Regler.
4. Paagældende Skibschef (Fører) holder — eventuelt gennem Chefen for vedkommende Kystbevogtningsomraade (sømilitære Distrikt) — Marineministeriet underrettet i fornøden Udstrækning om stedfundne eller formodede Overtrædelser m. v., dels ved Meldinger i Overensstemmelse med foreliggende Bestemmelser om Meldinger og Indberetninger fra Søværnets Skibe m. fl., dels ved maanedlige, ugentlige eller daglige Oversigter, f. Eks. i Forbindelse med sædvanlige Maaneds- Uge- eller Dagsrapporter. Saafremt Sagens Omfang eller Betydning taler derfor, indsendes særlig Rapport.
5. Chefen for et Kystbevogtningsomraade holder efter nærmere Aftale med Rigspolitichefen denne underrettet om stedfundne eller formodede Overtrædelser m. v.

   Chefen for et Kystbevogtningsomraade holder i fornøden Udstrækning Marineministeriet underrettet om saadan Aftale.
6. Chefen for et Kystbevogtningsomraade (sømilitært Distrikt, Skib, Fartøj) fører i fornøden Udstrækning Journal over Anholdelser, stedfundne eller formodede Overtrædelser m. v. Saadan Journalføring foretages, saafremt anden Bestemmelse ikke foreligger, i Skib eller Fartøj ved Indførelser i Skibsjournal eller Dagbog.
7. For saa vidt Overtrædelser af Love og Bestemmelser m. v. Fiskeriet vedrørende konstateres eller formodes at

foreligge, følges de i den paagældende Instruks for Fiskeriinspektionstjenesten fastsatte Bestemmelser med Hensyn til Indberetninger m. v.

8. I Tilfælde, hvor rent militære Forhold kræver Indgriben, følges de i Pkt. 1—7 nævnte Regler, saavidt Forholdene tillader det.

S. Brorsen.

B. 3 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 31te Januar 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

Instruks
for
Fiskeriinspektionstjenesten i de danske Farvande (de færøske og grønlandske undtagne) og Nordsøen.

Formaal med Fiskeriinspektionstjenesten:

a) At paase, at Højhedsretten over det *danske Søterritorium* respekteres, herunder specielt at føre Tilsyn med Overholdelsen af de til enhver Tid gældende Forbud mod fremmede Fiskeres Fiskeri,

b) for den danske Stats Vedkommende at føre Tilsyn med Fiskeriet i *Nordsøen udenfor Søterritorierne* overensstemmende med, hvad der i Henhold til *den i Haag den 6/5 1882 mellem Danmark og forskellige fremmede Stater afsluttede Overenskomst* angaaende Søpolitiet ved nævnte Fiskeri, jfr. de dertil sig sluttende Love og Anordninger m. v. (Lov Nr. 114 af 27/4 1883, Nr. 36 af 22/3 1890 og Anordning af 29/3 1884, 12/2 1890 og 3/5 1890) paahviler de kontraherende Staters Krydsere*),

*) Den i Overenskomstens Art. 29 omhandlede »korte Bemærkning«, der eventuelt paaføres vedkommende Baadførers officielle Nationalitetsbevis, vil være at indskrænke til en simpel Forevisningspaategning, uden Angivelse af Aarsagen til, at Forevisning har fundet Sted. Den omhandlede Paategning foretages paa tilsvarende Maade ogsaa indenfor dansk Søterritorium.

c) for den danske Stats Vedkommende at føre Tilsyn med Overholdelsen af Bestemmelserne i *den i Haag den 16. November 1887 mellem Danmark og forskellige fremmede Stater afsluttede Overenskomst* til Forebyggelse af de Misligheder, som Brændevinshandelen foraarsager mellem Fiskerne i Nordsøen udenfor Søterritorierne, jvfr. Lov Nr. 35 af 23/3 1888,

d) i Almindelighed at varetage danske og islandske Fiskeres Interesser og at yde disse Fiskere passende Beskyttelse ved mulige Overgreb fra Fiskere af andre Nationaliteter og

e) at yde den danske Fiskerbefolkning, bl. a. ved Møde i Søen og i fremmede Havne, den Assistance, som findes paakrævet, og som er forenelig med Skibets øvrige Inspektionstjeneste.

Almindelige Forskrifter angaaende Fiskeriinspektionens Udførelse.

Chefen for Fiskeriinspektionen er direkte underlagt Marineministeriet.

Søterritoriets Udstrækning.

Til dansk Søterritorium, *for saa vidt angaar Fiskeriet,* (dansk Fiskeriomraade) henregnes — med de Ændringer, som maatte følge af særlige Overenskomster med fremmede Stater, og som alene er gældende med Hensyn til Fiskeriet — indtil en Afstand af 3 Sømil fra den yderste Grænse, hvor der er tørt ved Lavvande, hele Strækningen langs Landets Kyster med dertil hørende Holme, Skær og Grunde.

Hvad Bugterne angaar, vil de 3 Sømils Afstand være at regne fra den lige Linie trukken tværs over Bugten paa det Indløbet nærmeste Sted, hvor Bredden ikke er større end 10 Sømil.

Bestemmelserne gør intet Indgreb i den for Fiskerfartøjer, der sejler eller ankrer paa Søterritoriet, anerkendte Ret til frit at færdes der imod at iagttage de derom givne Politiforskrifter.

Det bemærkes, at *der bør gaas frem med særlig Konduite* ved Haandhævelsen af Territorialgrænsen (Fiskeri-

grænsen), og at denne samtidig bør søges haandhævet gennem de respektive fremmede Inspektionsskibe, der mulig maatte findes stationerede i Nærheden, og med hvis Chefer Inspektionen straks bør sætte sig i Forbindelse, naar den træffer sammen med dem.

De Fiskeriinspektionsskibet medgivne Søkort, hvori Fiskerigrænsen findes aflagt, er en Kopi af de paa Søkortarkivet beroende, af Marineministeriet autoriserede Kort. De er udelukkende bestemt til Brug ved de i Forbindelse med Fiskeriinspektionstjenesten staaende Forhold og maa ikke benyttes ved den daglige Navigering.

Fiskerilove m. m.

Straffebestemmelser for Krænkelse af det danske Søterritorium indeholdes i:

Lov om Saltvandsfiskeri af 31. Marts 1931.

Opmærksomheden henledes endvidere paa de Love og Bestemmelser m. m., der er af Interesse for Inspektionstjenesten og som bør findes i Inspektionens Arkiv.

Det skal særlig paapeges, at Bestemmelserne i *den mellem Danmark og Sverige den 31. December 1932 afsluttede Konvention med tilhørende Protokol angaaende Fiskeriforholdene i de til Danmark og Sverige grænsende Farvande* (jfr. Lov Nr. 101 af 25/3 1933 og Anordning af 29/6 1933) samt Bestemmelserne i *de mellem Danmark og Tyskland den 10. April 1922 og den 25. Januar 1926 afsluttede Overenskomster angaaende Fiskeriet i Flensborg Fjord* (jfr. Lov Nr. 361 af 7/8 1922 og Anordning af 27/1 1926 og af 15/8 1929) i nogen Grad tillader fremmede Fiskere at drive Fiskeri paa dansk Højhedsomraade.

Forhold overfor Fiskere paa Territoriet.

Inspektionsskibets Ret til at forhindre, eventuelt skride ind mod Overtrædelser af de Bestemmelser m. m., som det er paalagt Inspektionen at se overholdt, kan kun udøves paa det *anerkendte Søterritorium*, dog kan Overhaling eller Anholdelse af et Fiskerfartøj, hvis Besætning har gjort sig skyldig i en Forseelse indenfor Fiskerigrænsen, i Tilfælde af Flugt ogsaa finde Sted udenfor denne, naar Fartøjet *uafbrudt er bleven forfulgt fra Søterritoriet (»in continenti«).*

Forinden et Fartøj anholdes for Overtrædelse af forannævnte Art, skal Opmærksomheden særlig være henvendt paa, at der kan opgives den nøjagtige Plads for, hvor Forseelsen har fundet Sted, samt at den stedfundne Overtrædelse saa fyldigt som muligt konstateres.

For at forebygge Misforstaaelser og Fejltagelser, som senere ved Sagens Behandling kan opstaa ved, at Inspektionsskibets og det anholdte Skibs Ure gaar efter forskellig Længde, bør det ved Anholdelse af et Skib undersøges, efter hvilken Længde Klokkeslettene er opgivet i det anholdte Skibs Journal, samt om de anførte Klokkeslet er Middel- eller Sandklokkeslet, og dette skal anføres i Forhørsprotokollen og i Rapporten over Anholdelsen tillige med Angivelse af hvilken Zonetid, der er anvendt i Inspektionsskibet. En Kontrol paa Rigtigheden foretages ved en direkte Sammenligning af de to Skibes Ure.

Naar et Fiskerfartøj *indenfor Fiskerigrænsen* gør sig skyldig i Overtrædelse af de Bestemmelser m. m., som det er paalagt Fiskeriinspektionen at se overholdt, og ikke ved Prajning eller Signal kan bringes til at stoppe, skydes efter Omstændighederne et eller flere løse Skud; efterkommer vedkommende ikke denne Opfordring, gentages den ved et skarpt Skud for Boven eller gennem Rejsningen.

Efterkommes heller ikke denne Opfordring, vil Fartøjet være at anholde med Magt.

Fra det Øjeblik, da det første Varselskud, Signal eller mundtlig Ordre gives fra Inspektionsskibet, skal Flag og Vimpel være hejst om Bord i dette.

Den Undersøgelse af det overhalte Fiskerfartøj, som anses for nødvendig for at konstatere Overtrædelsen, bør saa vidt muligt altid udføres ved en Søofficer.

Anholdelse for en af et Fiskerfartøj *tidligere begaaet Lovovertrædelse*, for hvilken det ikke er draget til Ansvar, kan kun finde Sted indenfor Fiskerigrænsen og efter Forfølgelse »in continenti« fra Søterritoriet ogsaa udenfor den:

1) naar der haves fuld Sikkerhed for, at Lovovertrædelsen er tilstrækkeligt konstateret, og

2) naar det af Fartøjets Papirer fremgaar, at det har

samme Skipper og tilhører samme Rederi som paa dets Tidspunkt, da Overtrædelsen blev begaaet.

Ved enhver Overhaling skal saa vidt muligt straks *afholdes Forhør* over den paagældende Skipper, eventuelt ogsaa over Besætningen, for at konstatere Overtrædelsen. En saadan Afhøring skal foregaa i Vidners Nærværelse og skal protokolleres til Brug ved Rapport til Politiøvrigheden, men *der maa ikke affordres vedkommende* nogen af ham *underskreven Tilstaaelseserklæring*. Chefen skal derhos nøje vaage over, at der fra Inspektionens Side ikke øves noget Tryk paa Skipperen eller nogen anden af det overhalte Fiskerfartøjs Besætning for at fremkalde en Tilstaaelse.

Formener Chefen, at der foreligger fuldt Bevis (herunder vægtige Indicier) for Lovovertrædelse, anholdes Fiskerfartøjet og beordres til at følge Inspektionsskibet, og det føres da til en Havn eller Red, hvor Domsmyndighed findes. Snarest efter Ankomsten overgiver Chefen Fartøjet med Besætningen til den stedlige Politimyndighed, og sender denne, forinden Retshandlingen begynder, Indberetning om Sagen.

Efter enhver Anholdelse af Fiskerfartøjer vil Rapport (in duplo) om det passerede snarest være at tilstille Marineministeriet. Rapporten bilægges saa vidt muligt med Kortskitse.

Om Bord i Inspektionsskibet vil være at føre Fortegnelse (Journal) over overhalte, advarede, afviste og anholdte Fiskerfartøjer, i hvilken indføres Datum — Fartøjes Nummer, Mærke og Navn — Hjemsted — Skipperens Navn — Stedet, hvor Fartøjet er overhalt — om advaret, afvist eller anholdt — samt eventuelt nødvendig Anmærkning. I Tilfælde af Anholdelse indføres tillige i Fortegnelsen den eventuelt idømte Straf og Bøde, hvorom Inspektionschefen vil have at skaffe sig Underretning. Den i Henhold hertil foretagne Tilførsel foranlediges ved given Lejlighed attesteret af vedkommende Domsmyndighed.

Forhold overfor Fiskere udenfor Territoriet.

Inspektionsskibet kan iøvrigt *udenfor Søterritoriet* kun udøve de ved ovennævnte Anordninger til Fiskeritilsynet henlagte Beføjelser overfor Fiskerfartøjer fra Magter, der har afsluttet Konventioner herom med Danmark.

Opmærksomheden henledes paa, at ovennævnte Magters Fiskerfartøjer, der driver Fiskeri *i Nordsøen*, samt svenske Fartøjer, der driver Fiskeri *i Kattegat, Øresund og Østersøen* skal være registrerede i Henhold til Bestemmelserne i førnævnte Konventioner af 6. Maj 1882 og af 31. December 1932, der bl. a. forbyder at udslette, forandre, ukendeliggøre, tildække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartøjerne og paa Skorstenene og Sejlene anbragte Navne, Bogstaver og Tal, og paabyder, at ethvert Fartøjs Fører skal være forsynet med et af vedkommende Øvrighed i hans Land udstedt Dokument, der sætter ham i Stand til at godtgøre Fartøjets Nationalitet, og som skal angive Fartøjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer, samt indeholde en Beskrivelse af dette tilligemed dets Ejers Navn eller Navne eller Navnet paa det Selskab, der ejer det.

For de Fiskerskibes Vedkommende, hvis Regeringer ikke er Medunderskrivere af Nordsøkonventionen af 6. Maj 1882 eller af Konventionen mellem Danmark og Sverige af 31. December 1932, kan det selvfølgelig ikke fordres, at de skal legitimere deres Nationalitet o. s. v. paa anden Maade end den i internationale Søfartsforhold sædvanlige.

Et fremmed Fiskerfartøj bør ikke bordes, med mindre det er nødvendigt til Fremskaffelsen af Beviser for en Forseelse eller Overtrædelse af Fiskerilovene, og denne Tjeneste bør saa vidt muligt altid udføres ved en Søofficer.

Forhold overfor Fiskere under dansk eller islandsk Flag.

Inspektionen bør yde Fiskere under dansk eller islandsk Flag fornøden Støtte og Vejledning og bør erhverve sig saa fyldigt Kendskab som muligt til alle saadanne Forhold, som er af Betydning for Fiskeriinspektionstjenesten, ved blandt andet at søge Oplysning hos de stedlige Autoriteter.

I Tilfælde, hvor danske eller islandske Fiskere antræffes i Overtrædelse af Love og Bestemmelser m. v., som det paahviler Fiskeriinspektionen at se overholdt, uden at det derfor skønnes nødvendigt at føre vedkommende til nærmeste danske Havn, medens dog Paatale af og eventuelt Straf for den begaaede Forseelse anses fornøden, vil Inspektionschefen ved første Lejlighed have at tilstille Politiøvrigheden paa den paagældendes Hjemsted eller det Sted, hvortil han beordres til

at gaa, en Anmeldelse om det passerede, indeholdende de fornødne Oplysninger.

I alle Tilfælde, hvor Inspektionen konstaterer eller modtager Anmeldelse om Overtrædelse fra danske Fiskeres Side af de i Almindelighed gældende Love og Bestemmelser Fiskeriet vedrørende, som det paahviler Fiskerikontrollen og stedlige Politimyndigheder at se overholdt, skal den — for saa vidt det skønnes nødvendigt at gøre Sagen til Genstand for videre Forfølgning — foretage Indberetning til Marineministeriet.

Anmeldelse om Skade paa Fiskeredskaber.

Naar *Anmeldelse om Skade*, foraarsaget af fremmede Skibe eller Fartøjer paa danske eller islandske Fiskeres Redskaber, indgaar til Fiskeriinspektionen, foretages Undersøgelse fra Fiskeriinspektionens Side.

Er Parterne, saavel Skadevolderen som Skadelidte, til Stede, bør Sagen paa Stedet søges bilagt i Mindelighed (saafremt Skadevolderen ikke er et Krigsskib). Er Parterne ikke til Stede, eller lader Sagen sig ikke bilægge, vil, saafremt ikke andet maatte være fastsat ved særlig Overenskomst med den Stat, hvortil Skadevolderen henhører, følgende være at iagttage:

1. For *Skader*, foraarsaget i Farvandet *udenfor Skagen:*

Er Skaden foraarsaget af et Krigsskib eller af et dansk eller islandsk Skib eller Fartøj, indsendes Anmeldelsen til Marineministeriet.

Er Skaden foraarsaget af andet Skib eller Fartøj, indsendes Anmeldelsen til det danske Konsulat paa vedkommende Skibs eller Fartøjs Hjemsted.

Fiskeriinspektionen skal, forinden Sagen videresendes, søge tilvejebragt saa fyldestgørende Oplysninger som muligt, enten ved at lade afholde Forhør eller ved skriftligt at indhente saadanne supplerende Oplysninger, som maatte anses for formaalstjenlige til Støtte for Skadelidtes eventuelle Erstatningskrav.

Naar en Skadeanmeldelse som ovenfor angivet indsendes til et dansk Konsulat paa fremmed Sted, foranlediger dette, at Anmeldelsen behandles af de respektive Rederier (Assuranceselskaber) eller af Fiskeriinspektionen eller andre mari-

time Myndigheder i vedkommende Land, og at Sagen derefter tilbagesendes til den danske Fiskeriinspektion, som efter Omstændighederne, naar Skyld er indrømmet af den udenlandske Skadevolder, forhandler om Fastsættelsen af Skadeserstatningen enten ved mindelig Overenskomst eller eventuelt — dersom begge Parter ønsker det — ved Voldgift.

2. For *Skader*, foraarsaget i Farvandet *indenfor Skagen:*

Anmeldelser om Skader, der er foraarsaget i Farvandet indenfor Skagen indsendes til Marineministeriet.

Anmeldelser om Skader, der er forvoldt af danske Krigsskibe eller af andre under Marineministeriet hørende Skibe, skal i alle Tilfælde være ledsaget af en Redegørelse, i hvilken der gives Oplysning om de Undersøgelser Skaden vedrørende, der fra Fiskeriinspektionens Side er foretaget i Sagen, og om disses Resultat eller, for saa vidt saadanne Undersøgelser ikke har kunnet foretages, Bemærkning om Aarsagen hertil.

Ved Affattelsen af Rapporter, Anmeldelser og andre skriftlige Udfærdigelser, jfr. herved Anordning af 29. Marts 1884 §§ 28, 29 og 31, skal erindres, at Formaalet hermed er at tilvejebringe Aktstykker, der eventuelt skal bruges ved en Retsforhandling. De maa derfor affattes saa detailleret som muligt samt klart og nøjagtigt i deres Fremsættelse af Kendsgerningerne.

Genpart af de om Bord i Inspektionsskibene forblevne Duplikater af Aktstykker vedrørende Erstatningssager, som ved Inspektionsskibets Mellemkomst er afgjort paa Stedet, fremsendes ved første Lejlighed til Marineministeriet med Rapport om de Omstændigheder, der har givet Anledning til deres Udfærdigelse.

Om Inspektionstjenesten som Helhed saavel som om, hvad der paa Togtet er forefaldet, og om øvrige Forhold af Interesse, Fiskeriet vedrørende, indgiver Fiskeriinspektionsskibene til Marineministeriet en maanedlig Fiskerirapport (in duplo), medens Chefen for Fiskeriinspektionen endvidere ved

sin Fratræden af denne Tjeneste indsender en Fiskeri-Generalrapport (in duplo).

Angaaende alle forefaldne Spørgsmaal, Fiskeriinspektionstjenesten vedrørende, henvises i øvrigt til den Vejledning, der lader sig uddrage af det til Inspektionen hørende Arkiv.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 8de Marts 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

---

4. Finansministeriet har med Hensyn til de i Finansministeriets Bekendtgørelse af 19de Marts 1940 angaaende Fradrag i Tjenestemænds Løn for Naturalydelser givne Bestemmelser om Betaling for Centralvarme og Varmtvandsforsyning i Tjenesteboliger bestemt, at Radiatorer, der maatte forefindes i de til Statens Boliger hørende Forstuer, Trappegange eller Køkkener (bortset fra Spise- og Opholdskøkkener), snarest bør fjernes eller plomberes, dog at vedkommende Styrelse bemyndiges til i særlige Tilfælde at lade Forstuer og Køkkener forblive omfattede af Opvarmningen mod, at vedkommende Rum f. Eks. fra 1ste Januar 1941 indgaar i Beregningen af Varmebidrag med det fulde Rumfang.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 2den April 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

2.

Lov

(Nr. 109 af 18de Marts 1941)

om

Krigsulykkesforsikring for Lodser.

(Ministeriet for Handel, Industri og Søfart).

§ 1.

Rammes Lodser under Udøvelse af Virksomhed i Henhold til Lov Nr. 131 af 17de April 1916 om Lodsvæsen af Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder, tilkommer der dem eller deres efterladte Invaliditets- og Dødserstatning af Statskassen. Erstatningens Størrelse beregnes paa tilsvarende Maade som den i § 1, 2det Stykke, i Lov Nr. 262 af 19de December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende omhandlede Tillægserstatning.

§ 2.

Bestemmelserne i Lov Nr. 262 af 19. December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende finder iøvrigt til-

svarende Anvendelse paa de af nærværende Lov omfattede Ulykkestilfælde.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft straks.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 6te Juni 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Lov**

(Nr. 102 af 14de Marts 1941)

om

Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse.

(Finansministeriet).

§ 1.

Stk. 1. Denne Lov omfatter Tjenestemænd og andre, hvem en Enkepensionsordning er sikret som Led i deres Tjenesteforhold.

Stk. 2. Retten til Enkepension berøres ikke af, at Separation imellem Ægtefællerne har fundet Sted.

Stk. 3. Saafremt Enkepension er sikret ved Overlevelsesrente, bestemmes det ved Bevillingen eller Dommen, hvorvidt Forsikringen skal overgaa til den fraskilte Hustrus fri Raadighed.

Stk. 4. Er Enkepensionsordningen derimod kollektiv, kommer nedenstaaende Regler til Anvendelse.

§ 2.

Stk. 1. Naar Ægteskabet, efter at have bestaaet i mindst 5 Aar, ophæves ved Skilsmisse, og der tillægges den fraskilte Hustru Underholdsbidrag, bliver der ved Bevillingen eller Dommen at træffe Bestemmelse om, hvorvidt hun skal bevare sin Ret til Enkepensionen. Den trufne Afgørelse kan ikke ændres i Medfør af § 71 i Lov Nr. 276 af 30te Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Stk. 2. Saafremt det ved Skilsmissen er bestemt, at Retten til Enkepension bevares, er den fraskilte Hustru — forudsat at Betingelserne for at erholde Enkepension i øvrigt er til Stede — berettiget til ved Mandens Død at oppebære Pension efter ham, dog at Pensionen i intet Tilfælde kan udgøre et større Beløb end det hende paa Dødsfaldets Tidspunkt i Henhold til Skilsmissevilkaarene tillagte aarlige Underholdsbidrag. Saafremt Manden er afgaaet ved Døden, efter at der er truffet Afgørelse om, at der tilkommer Hustruen Ret til Underholdsbidrag og Pension, men inden Bidragets Størrelse er fastsat, eller saafremt Bidraget midlertidigt er ekstraordinært forhøjet, formindsket eller helt bortfaldet, kan Overøvrigheden fastsætte det Bidrag, der vilde have været at betale, for saa vidt de ovennævnte Forhold ikke havde foreligget.

Stk. 3. Har Manden indgaaet nyt Ægteskab, og er saavel hans fraskilte Hustru som Enken berettiget til Enkepension, deles denne imellem dem i Forhold til det Antal paabegyndte Aar, hvori hver af dem har været gift med ham; den enkeltes Andel skal i det mindste udgøre $^1/_3$ af Enkepensionen, jfr. dog Bestemmelsen i Stk. 6. Saafremt den fraskilte Hustrus Andel af Pensionen herefter overstiger det hende tillagte Underholdsbidrag, jfr. Stk. 2, tilfalder det overskydende Beløb dog Enken, saaledes at de tilsammen oppebærer den fulde Enkepension.

Stk. 4. Den fraskilte Hustrus Ret til Enkepension bortfalder, naar hun indgaar nyt Ægteskab, og indtræder ikke paa ny, selv om dette senere ophører ved Dødsfald eller Skilsmisse.

Stk. 5. Efter Mandens Død er Bortfald af Pensionsretten for den ene Hustrus Vedkommende ved Dødsfald, nyt Ægteskab

eller paa anden Maade uden Betydning for den anden Hustrus Pensionsforhold.

Stk. 6. Foranstaaende Regler finder tilsvarende Anvendelse, for saa vidt Manden maatte efterlade sig flere fraskilte Hustruer; i Tilfælde, hvor Enkepensionen skal deles imellem flere end to berettigede, finder en Ligedeling Sted. Saafremt Pensionen til en fraskilt Hustru herefter overstiger det hende tillagte Underholdsbidrag, vil dog det overskydende Beløb tilfalde den af de øvrige pensionsberettigede, hvis Ægteskab har haft den længste Varighed.

Stk. 7. Saa længe den i Stk. 1 omhandlede Afgørelse ikke behørigt anmeldes over for den Myndighed eller Institution, hvem det paahviler at udrede Pensionen, kan denne med frigørende Virkning udbetales til Enken.

§ 3.

Naar en Pensionsordning beror paa Medlemsskab i en Pensionskasse eller er tegnet som en Forsikring, og det ved en aktuarmæssig Opgørelse godtgøres, at fraskilte og fraseparerede Hustruers Adgang til Pension eller Andel i saadan ved deres tidligere Ægtefælles Død medfører forøgede Udgifter for den Institution, som skal udrede Enkepension, skal en forholdsmæssig Nedsættelse af de efter Lovens Ikrafttræden tillagte Enkepensionsydelser kunne finde Sted. Nedsættelsen vil dog i hvert enkelt Tilfælde være at godkende af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, efter at Sagen har været forelagt for Forsikringsraadet; for saa vidt angaar Forsikringer, der er tegnet i Statsanstalten for Livsforsikring, meddeles Godkendelsen dog af Finansministeriet.

§ 4.

Stk. 1. Nærværende Lov træder i Kraft 15. Marts 1941, men finder ikke Anvendelse i Tilfælde, hvor Ægteskabet er aldeles ophævet inden dette Tidspunkt.

Stk. 2. Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i dennes ordentlige Samling 1945—46.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

S. Brorsen.

B. 11 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 6te Juni 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Instruks
for
Hovmesteren.

§ 1. Hovmesteren er under Udkommando i alt, hvad der vedrører hans særlige Tjeneste, underlagt Messeforstanderen, for Chefmessens Vedkommende — Chefen.

Af Messeforstanderen faar han anvist de Rum, han skal benytte.

Han assisterer Messeforstanderen ved Indkøb af alle Slags Proviantsorter under Klargøring til Togtet og under Togtet, ved den daglige Ledelse af Messen og alt herunder forefaldende Arbejde samt ved dennes Økonomi og Regnskab.

§ 2. Den Proviant, som Messen ønsker udleveret af Skibets Beholdninger, skal han sørge for bliver afhentet mod Rekvisition 1 Gang ugentlig ved Henvendelse til Skibets Intendant (Proviantregnskabsfører).

Efter Messeforstanderens Ordre besørger han bestilt og afhentet de til Messen nødvendige Varer og ferske Provisioner.

Ved Varernes Modtagelse om Bord kontrollerer han, at disse stemmer med Følgesedlerne, hvilke han opbevarer og afleverer til Messeforstanderen.

§ 3. Hovmesteren er overfor Messeforstanderen ansvarlig for, at der ikke bortkastes eller ødelægges noget, som kan anvendes, men at der paa alle Maader iagttages den strengeste Økonomi.

§ 4. Det er en Selvfølge, at Hovmesteren ikke under nogen Form maa modtage Dusører eller lignende.

§ 5. Han besørger Borddækning i Messen og Madens Anretning og Servering med Assistance af Messegasterne, der i denne særlige Tjeneste er ham underlagt.

Han skal oplære Messegasterne saaledes, at de paa egen Haand er i Stand til at forestaa Borddækning samt Madens Anretning og Servering under hans eventuelle Forfald.

§ 6. Han skal være ren og proper i Person og Klæder og sørge for, at Messegasterne ligeledes holder sig rene og optræder paa høflig og net Maade under Serveringen i Messen.

§ 7. Han leder Rengøringen i Messen, Stirridset og de til Messen hørende Rum.

Han er ansvarlig for Orden og Renlighed i Messens Stirrids og Kældere og paaser, at ingen uvedkommende faar Adgang hertil; disse Rum holdes aflaasede, naar ingen opholder sig der, og Nøglerne opbevares i Overensstemmelse med derom af Messeforstanderen udstedt Ordre.

Endvidere sørger han for, at alt under hans Varetægt er forsvarligt surret.

§ 8. Han skal være til Stede ved Modtagelsen af Service og Dækketøj m. m. fra Servicemagasinet og besørger dette Gods forsvarligt ombordtaget og henstuvet, ligesom han i Togtet Løb vaager over, at Godset behandles med Varsomhed og Forsigtighed og ikke anvendes til andet end det oprindelige Formaal. Dækketøj maa ikke henstuves i vaad eller fugtig Tilstand. Ved Indsendelse af Dækketøj til Vask skal Følgeseddel medgives.

Han foretager mindst 1 Gang ugentlig Mønstring af de medgivne Kasetters Indhold og Pletservicet og afgiver Melding til Messeforstanderen om Resultatet af denne Mønstring. Aflevering af Service og Dækketøj foregaar paa tilsvarende Maade som ved Modtagelsen.

§ 9. Et Eksemplar af denne Instruks udleveres Hovmesteren af Skibets Intendant (Proviantregnskabsfører).

2.

Instruks
for
Skibskokken.

§ 1. Den, der er udsat til at forrette Tjeneste som Skibskok, er i alt, hvad der angaar denne særlige Tjeneste, underlagt Skibets Intendant (Proviantregnskabsfører).

Af Intendanten faar han anvist de Rum, han skal benytte, og fra denne modtager han Ordre for Kedlernes Udkogning, der bør finde Sted 1, højst 2 Dage forinden Kommandoens Hejsning; de hertil nødvendige Gryn udleveres ham af Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

Denne leverer ham alt Kabysinventar samt Maal, Vægt og Lodder. For det til ham udleverede Inventar afgiver han Kvittering.

Han er ansvarlig for dette Inventar, som han ved Togtets Slutning afleverer i omhyggelig rengjort Stand.

§ 2. Den Proviant, der skal tilberedes til Mandskabet, modtager han i betimelig Tid af Kontrolkommissionen.

Han sørger for, at saltet Kød, Flæsk og Fisk rettidigt lægges i Friskefadene, hvor det mindst 2 Gange forsynes med frisk Vand. Han aflaaser Friskefadene, opbevarer Nøglerne og er ansvarlig for, at intet af den modtagne Proviant bortkommer. Han paaser, at Friskefadene rengøres efter Brug, og at de er forsvarligt surrede.

§ 3. Den Proviant, der leveres ham fra Kvartermestermessen, tilbereder han efter Messeforstanderens Anvisning.

Han skal holde Messens Proviant omhyggeligt adskilt fra den Proviant, der er bestemt til Mandskabet; enhver Sammenblanding af saavel Provianten som den færdige Mad er strengt forbudt.

§ 4. Almindelig Ordre for Tænding og Slukning i Kabyssen gives af Næstkommanderende. Den daglige Tilladelse til Opfyring indhenter han hos Vagtchefen. Naar han har afsluttet Dagens Arbejde i Kabyssen og slukket Fyret, aflaa-

ser han Kabyssen og afleverer Nøglen i Overensstemmelse med derom udstedt Ordre.

Han sørger for, at Maden er færdig til befalet Tid, at den tilberedes renligt og omhyggeligt, og at alle de til Mandskabets Mad modtagne Provisioner bliver anvendt og udgivet. Indtræder der Uheld ved Madens Tilberedning, melder han det straks til Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

Naar Mandskabets Mad er færdig, melder han det til Vagtchefen, hvem han tillige bringer en Prøve af Maden samt — i Skibe med Sour — Kronometerbrættet.

Før Opbakningen skal han hos Banjermesteren skaffe sig Underretning om det nøjagtige Antal Mand i Bakkerne samt om, hvorvidt nogen af Mandskabet maatte være fraværende eller ved Tjeneste forhindret i at spise til sædvanlig Tid, saaledes at han kan tilbageholde det fornødne Antal Madrationer.

Ved Opbakning skal han paase, at Fordelingen bliver ligelig.

§ 5. Han skal være renlig i Person og Klæder og tilholde Kokkegasterne det samme. Han skal sørge for Orden og Renlighed i Kabyssen, i de ham anviste Rum og med det Inventar, han faar udleveret. Alle Kedler og Kar skal renses snarest muligt efter Afbenyttelsen.

§ 6. Han paaser, at ingen uvedkommende faar Adgang til Kabyssen.

§ 7. Han skal være sparsommelig ved Brugen af fersk Vand og Brændsel og paase, at der i Kabyssen iagttages fornøden Forsigtighed med Ild og Lys.

§ 8. Naar der er udkommanderet værnepligtig Mesterkok med Skibet, skal Skibskokken have Tilsyn med, at denne er renlig i Person og Klæder og udfører sit Hverv som Kok for Chefs- og Officersmessen paa forsvarlig Maade.

Er der ingen Mesterkok udkommanderet med Skibet, udfører han tillige Tjeneste som saadan.

§ 9. Et Eksemplar af denne Instruks udleveres Skibskokken af Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

3.

Instruks
for
Bageren.

§ 1. Den, der er udsat til at forrette Tjeneste som Bager, er i alt, hvad der angaar denne særlige Tjeneste underlagt Skibets Intendant (Proviantregnskabsfører).

Forinden Kommandoens Hejsning modtager han Ordre til at stikke Fyr under Bagerovnen for at prøve Lufttrækket i denne.

Af Intendanten (Proviantregnskabsføreren) modtager han Vægt og Lodder, og det fornødne Inventar til Brødbagningen, ligesom han ogsaa begærer, hvad han muligt maatte anse for nødvendigt at anskaffe. For det til ham udleverede Inventar afgiver han Kvittering.

Han er ansvarlig for dette Inventar, som han ved Togtets Slutning afleverer i omhyggelig rengjort Stand.

§ 2. Han skal inden Skibets Afgang fra København paa Hærens Brødfabrik afhente den Surdejg, som er nødvendig til den første Bagning, for at denne kan begynde uden Ophold straks ved Kommandoens Hejsning.

Forinden Skibet forlader Holmen, foretages en Prøvebagning efter nærmere Ordre fra Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

Det er hans Pligt at sørge for, at Brødene er vel gennembagt og ikke brændt og at holde Regnskab med, hvor mange Brød, der udkommer af hver Bagning, og hvor meget Mel han modtager og forbruger, hvilket han optegner i en Lommebog, som udleveres ham af Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

I Almindelighed kan det forventes af 100 kg usigtet Mel at faa 130 kg Brød og af 100 kg sigtet Rugmel eller Hvedemel at faa 120 kg Brød. Skulde Udbyttet af Bagningen vise et betydelig ringere Resultat, melder han det til Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

Hvis han ikke rettidig kan levere det til Mandskabets Brug nødvendige Kvantum Brød, eller dersom der indtræffer Uheld ved Bagningen, melder han det snarest muligt til Intendanten (Proviantregnskabsføreren). Ligeledes afgiver han til denne Melding om Fejl ved eller Beskadigelser af Bagerovnen.

Saa vidt muligt maa Rugbrød ikke udgives, før det er et Par Dage gammelt.

§ 4. Han skal være renlig i Person og Klæder og tilholde Bagergasten det samme. Han skal sørge for Orden og Renlighed i Bageriet samt i de ham anviste Rum og med det Inventar, han har faaet udleveret. Ligeledes skal han sørge for, at alt under hans Varetægt er forsvarligt surret.

§ 5. Han paaser, at ingen uvedkommende faar Adgang til Bageri eller til de ham anviste Rum; disse holdes aflaaset, naar han ikke opholder sig der; inden han forlader Skibet i Ærinde eller for Landlov, skal han aflevere Nøglerne i Overensstemmelse med derom udstedt Ordre.

Det er ham strengt forbudt at udlevere Brød direkte fra Bagerovnen eller Afkølingsskabene uden Ordre.

Hvis ingen særlig Brødskærer er udsat, paahviler det ham at betjene Brødmaskinen og sørge for, at der i rette Tid er udskaaret det til Forbruget ved hvert Maaltid nødvendige Brød.

Han holder Regnskab med det til Messerne udleverede Brød.

Udover den reglementerede Brødbagning maa han ikke benytte Bagerovnen til Bagning eller Stegning uden at have indhentet Næstkommanderendes Tilladelse.

Det er hans Pligt om fornødent at bage saavel om Dagen som om Natten; men i sidste Tilfælde kan det tillades ham at søge Hvile uden for den ellers dertil bestemte Tid.

§ 6. Et Eksemplar af denne Instruks udleveres Bageren af Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

---

4. Instruks
for
Proviantgasten.

§ 1. Den, der er udsat til at forrette Tjeneste som Proviantgast, er i alt, hvad der angaar denne særlige Tjeneste, underlagt Skibets Intendant (Proviantregnskabsfører).

§ 2. Proviantgasten sørger for Orden og Renlighed i Proviantuddelingsrummet og — saafremt ingen Vandmand er til Tjeneste i Skibet — tillige i Proviantlaster og -kældere.

Han maa til Stadighed erindre, at det er Madvarer, han har med at gøre, og han skal derfor ogsaa sørge for, at de Redskaber (Knive, Proviantskeer m. m.), han benytter, er rene og tjenlige til det særlige Brug.

Han skal være renlig i Person og i Klæder og skal i det hele taget behandle alt, hvad der i hans Tjeneste som Proviantgast bliver ham betroet, med Omhu, Renlighed og Nøjagtighed.

§ 3. Han er ansvarlig for det ham udleverede Inventar (Værktøj m. m.), for hvilket han kvitterer, og som han ved sin Afgang eller ved Kommandøens Strygning skal aflevere i rengjort og forsvarlig Stand.

§ 4. I Overensstemmelse med den fra Intendanten (Proviantregnskabsføreren) modtagne Udvægtsseddel foretager han daglig Udvægten af den Proviant, som skal bruges til Skibskostens Tilberedning den følgende Dag, og udleverer den til Kontrolkommissionen.

De Provisioner, der skal udleveres direkte til Bakkerne (Smør, Fedt, Paalæg, Øl m. m.), udvejer han daglig i Overensstemmelse med de i Bespisningsreglementet fastsatte Rationer og med Bakstavlen, som han hver Morgen faar ført til Dato ved Henvendelse til Banjermesteren. Han foretager til de fastsatte Tider Udleveringen af disse Provisioner til Bakstørnene. Hvis en Bakstørn ved Udleveringen gør opmærksom

paa, at der er flere Mand i Bakken, end Bakstavlen udviser, henvises Bakstørnen til Banjermesteren.

Han holder Regnskab med, at Bakstørnene afleverer alle de tømte Ølflasker.

Udlevering af Proviant til Messerne maa kun finde Sted mod Aflevering af skriftlig Rekvisition, der har været forevist Intendanten (Proviantregnskabsføreren), og som er underskrevet af Messeforstander eller Hovmester. Han opbevarer disse Rekvisitioner og afleverer dem til Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

§ 5. Han paaser, at ingen uvedkommende faar Adgang til Proviantrum og -laster; disse holdes aflaaset, naar han ikke selv opholder sig der; inden han forlader Skibet i Ærinde eller paa Landlov, skal han aflevere Nøglerne i Overensstemmelse med derom udstedt Ordre.

§ 6. Naar han aabner Proviantemballager (Kasser, Fustager el. lign.), skal dette udføres med Forsigtighed og Omhu, saaledes at hverken Emballagerne eller disses Laag eller Bunde beskadiges. Saavel Jernbaands-Halvtønder som Træbaands-Fustager aabnes i Laagsiden, d. v. s. i den Ende, hvor Staverne er skraat afskaaret. Efter at han har udtaget, hvad der skal bruges, tillukkes Emballagerne igen. Tømte Emballager skal renses, lukkes og Laagene fastgøres.

Bortkastning af Emballage er forbudt.

§ 7. Naar han har hentet Proviant i Laster eller Kældere, skal han gøre rent efter sig og stille Kasser, Fustager m. m. paa Plads, saaledes at der altid er rent, i Orden og stuvet af Vejen i disse Rum. Ligeledes skal han sørge for, at alt under hans Varetægt er forsvarligt surret.

§ 8. Et Eksemplar af denne Instruks udleveres ham af Intendanten (Proviantregnskabsføreren); endvidere udleveres der ham til Ophængning i Proviantuddelingsrummet et Eksemplar af Bespisningsreglement.

5.

Instruks
for
Skomageren.

§ 1. Den, der er udsat til at forrette Tjeneste som Skomager, er i alt, hvad der angaar denne særlige Tjeneste underlagt Skibets Intendant (Proviantregnskabsfører).

Af denne modtager han Skomagerværktøj, Skomagerbog og de fornødne Materialer, der indføres i Skomagerbogen, efterhaanden som de leveres ham.

For det til ham udleverede Inventar afgiver han Kvittering.

Han er ansvarlig for det udleverede Inventar, som han ved Togtets Slutning skal aflevere i forsvarlig Stand.

§ 2. Han udfører Reparationer af Mandskabets Fodtøj i den Rækkefølge, det leveres ham af Intendanten (Proviantregnskabsføreren), og det er ham forbudt at modtage Fodtøj til Reparation direkte fra Mandskabet.

Fortegnelse over det Fodtøj, som leveres ham til Reparation, indfører han i en dertil af Intendanten (Proviantregnskabsføreren) indrettet Bog (Skomagerbogen), hvori tillige bemærkes, hvad der er udført ved hvert Arbejde. Det reparerede Fodtøj afleverer han til Intendanten (Proviantregnskabsføreren), som besørger det tilbageleveret til rette vedkommende.

Han maa ikke uden særlig indhentet Tilladelse for hvert enkelt Tilfælde udføre andet Skomagerarbejde end det, der er blevet ham anvist af Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

§ 3. Han er pligtig at iagttage Orden og Økonomi med de ham betroede Materialer.

Det ham udleverede Værktøj maa ikke udlaanes uden Intendantens (Proviantregnskabsførerens) Tilladelse.

§ 4. Han paaser, at ingen uvedkommende faar Adgang til Skomagerværkstedet; dette holdes aflaaset, naar han

ikke selv opholder sig der; inden han forlader Skibet i Ærinde eller paa Landlov, skal han aflevere Nøglen i Overensstemmelse med derom udstedt Ordre.

§ 5. Et Eksemplar af denne Instruks udleveres Skomageren af Intendanten (Proviantregnskabsføreren).

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 12te Juni 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3. Finansministeriet har paa given Anledning udtalt, at Sygedage, der hidrører fra Tiden før en Tjenestemands Ansættelse, efter Finansministeriets Opfattelse ikke bør medregnes ved Optælling af den paagældendes Sygedage i Henhold til Stk. 3 i Reglement af 10. Maj 1922 om sygemeldte Tjenestemænds Forhold.

Endvidere bør der ved Optællingen af en Tjenestemands Sygedage bortses fra Sygedage i de normale aarlige Ferier eller andre sammenhængende tjenestefri Perioder.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

S. Brorsen.

B. 13 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 12te Juni 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Midlertidig Instruks**

for

Søværnets Bygningsvæsen.

Søværnets Bygningsvæsen er umiddelbart underlagt Marineministeriet. Det deles i en Ingeniørsektion og en Arkitektsektion med henholdsvis en Ingeniør og en Arkitekt som Leder. Den i Anciennitet ældste af Sektionslederne varetager Ledelsen af og er Chef for det samlede Bygningsvæsen. Han fastsætter som saadan Arbejdsfordelingen mellem de to Sektioner og er ansvarlig for Bygningsvæsenet. Tegninger, Skrivelser og andre Dokumenter, der ikke vedrører hans egen Sektion, underskrives eller paraferes af den paagældende Sektionsleder efter Chefens nærmere Bestemmelse. Hver Sektionsleder har det direkte tekniske Ansvar for de under ham henhørende Forretninger.

Under Ingeniørsektionen henhører alle ingeniørmæssige Arbejder, herunder Arbejder ved Holmens Fællesanlæg og Slipshavns Anlæg samt vedrørende alle udvendige og indvendige Gas-, Vand- og Spildevandsanlæg ved Søværnets Bygninger m. v. saavel indenfor som udenfor Holmens Omraade. Herfra undtages Nyboder.

Under Arkitektsektionen henhører alle Arkitektarbejder, herunder — i Lighed med, hvad der for Bygninger i København udføres af Københavns Bygningskommission — det bygningsmæssige Tilsyn med Søværnets Bygninger (undtagen Nyboder), Søkortarkivbygningen, Meteorologisk Instituts Bygninger samt Bygninger og Anlæg m. v. paa Christiansø og Hirsholmene. Under Arkitektsektionen er endvidere henlagt Administrationen af Ministeriets Kontorlokaler paa Holmen, Bygningsvæsenets egne Lokaler, samt Søkvæsthuset.

Bygningsvæsenet fører Kartotek og Tegningsarkiv over samtlige under dets Tilsyn staaende Bygninger og faar fra de respektive Institutioner tilstillet Kopi af Tegninger af Bygninger og Værker samt Korrespondance vedrørende Brandforsikring, Skatter og Afgifter og andre lignende Dokumenter. Paa Institutionernes Vegne fører det i Almindelighed de Forhandlinger, som i Henhold til gældende Love skal føres med offentlige Myndigheder, saasom Brandvæsen, Statens Bygningsraad m. fl., angaaende de under vedkommende Institution henhørende Bygninger, Værker, Anlæg og Arealer. Endvidere varetager Bygningsvæsenet alle Forretninger vedrørende Nyboders Brandforsikring, medens Sager vedrørende Skatter og Afgifter for Nyboders Vedkommende forbliver henlagt under Kommandantskabet, der ogsaa som hidtil fører direkte Forhandling med de offentlige Myndigheder.

Bygningsvæsenet udfører efter Begæring fra Flaadestationen, der administrerer Holmens Fællesanlæg, herhenhørende Arbejder, i Hovedsagen vedrørende:

Holmens Vejanlæg med tilhørende Broer,
Vandarealer med tilhørende Uddybningsforhold og Duc d'Alber,
Kloakforhold,
Hovedledninger til Vand- og Gasforsyning,
fælles Haveanlæg samt
samtlige fælles Bolværksstrækninger.

Forslag til Arbejder vedrørende Fællesanlæggene udarbejdes af Flaadestationen i Forbindelse med Bygningsvæse-

net efter Samraad med Holmens Myndigheder og indsendes til Ministeriet.

Udgifterne ved de omhandlede Arbejder gennemgaas og attesteres af Bygningsvæsenet, og Regningerne tilstilles derefter Flaadestationen til Anvisning.

Bygningsvæsenet udfører efter Regning og mod Refusion — i den Udstrækning, den øvrige Tjeneste tillader — Konsulentvirksomhed af bygningsteknisk Art for Søværnets Institutioner og øvrige under Ministeriet hørende Institutioner m. m.

Bygningsvæsenet indhenter mod Refusion og efter Anmodning fra vedkommende Institution Tilbud paa Reparationsarbejder og kan efter Begæring foranledige disse Arbejder udført og tilset.

Refusionsbeløbene krediteres Bygningsvæsenets Driftskonto.

Bygningsvæsenet er til Raadighed for Ministeriet til efter dettes Bestemmelse at udarbejde Forslag m. v. vedrørende større Nyanlæg, større Reparationer, budgetmæssige Forhold, Prisberegninger m. m. samt til paa Ministeriets Vegne at lade udføre Nyanlæg og større Bygningsarbejder samt foretage periodiske Inspektioner af Bygninger, Værker m. m. med det Formaal, at forsvarlig Vedligeholdelse finder Sted.

Bygningsvæsenet overvaager, at saavel indvendige som udvendige Spildevands-, Gas- og Vandinstallationer indenfor Holmens Omraade udføres og vedligeholdes paa regulativmæssig Maade, og er ansvarlig i saa Henseende overfor Københavns Kommune i den Udstrækning, disse Anlæg er tilsluttet de kommunale Ledningsnet.

Bygningsvæsenet afslutter Overenskomst med enkelte Mestre, saasom Murer-, Tømrer- og Glarmester m. fl., saaledes at de enkelte Institutioner ved at benytte disse Mestre kan sikre sig, at Reparationsarbejder udføres paa økonomisk og forsvarlig Maade.

Udover de ovenfor omhandlede Tegninger og Arkivalier vedrørende Bygningstilsynet arkiverer Bygningsvæsenet Tegninger og Dokumenter vedrørende Søværnets forskellige Byg-

ninger, undtagen for Nyboders og Kystdefensionens Vedkommende, idet Bygningsvæsenet dog ogsaa for disse arkiverer saadanne Dubletter, som den paagældende Institution ønsker opbevaret særskilt af Hensyn til eventuel Ødelæggelse ved Brand. Vedkommende Myndigheder m. fl. kan efter Begæring laane nødvendige Arkivalier.

Bygningsvæsenet iagttager, at de Institutioner, der ikke benytter Bygningsvæsenet som Konsulent ved forefaldende Bygningsarbejder, bliver gjort bekendt med Bygningsfredningslovens Bestemmelser for de under paagældende Institution henhørende fredede Bygninger, ligesom Bygningsvæsenet skal virke hen til, at der tages fornødent Hensyn til arkitektonisk værdifulde Bygninger og Anlæg.

Bygningsvæsenet drager Omsorg for, at de af det foranstaltede eller ledede Entrepriser og Arbejder tilrettelægges og udføres paa den for Staten, ogsaa i økonomisk Henseende mest formaalstjenlige Maade.

2. Midlertidige Bestemmelser
for
Samarbejdet mellem Søværnets Bygningsvæsen og Søværnets Myndigheder m. fl.

§ 1. Søværnets Bygningsvæsen fører paa Marineministeriets Vegne Tilsyn med samtlige under Ministeriet hørende Bygninger, Værker, Anlæg og Arealer og udøver Byggemyndighed, saaledes som den indenfor Københavns Kommune udøves af Københavns Byggemyndigheder i Henhold til de for København gældende Love og Vedtægter, idet intet Bygningsarbejde, herunder Nybygninger eller Ændringer i bestaaende Anlæg, som i Henhold til de i Københavns Kommune gældende Love og Vedtægter skulde forelægges for de kommunale Myndigheder til Godkendelse, maa paabegyn-

des forinden Bygningsvæsenets Godkendelse er indhentet paa tilsvarende Maade som i Københavns Kommune. Bygningsvæsenet meddeler i Almindelighed Dispensationer fra Byggevedtægterne i samme Omfang som i København.

For saa vidt de paagældende Bygninger, Værker, Anlæg og Arealer allerede er underkastede de stedlige kommunale Byggemyndigheders Bestemmelser, skal kun disse Myndigheders Godkendelse indhentes.

§ 2. Søværnets Bygningsvæsen fører i Almindelighed paa Institutionernes Vegne Forhandlinger, som i Henhold til gældende Love skal føres med offentlige Myndigheder, saasom Brandvæsen, Statens Bygningsraad m. fl., angaaende de under vedkommende Institution henhørende Bygninger, Værker, Anlæg og Arealer. Herfra undtages Nyboder.

§ 3. Søværnets Bygningsvæsen varetager for samtlige under Marineministeriet henhørende Bygninger og Værker m. m. og paa dettes Vegne alle Forretninger vedrørende Indtegninger i Stats-Brandforsikringsfonden eller tilsvarende Institutioner, Vurdering til Ejendomsskyld, Ansættelse til Dækningsafgift og andre særlige og almindelige Skatter og Afgifter. Herfra undtages Nyboder for Skatter og Afgifters Vedkommende og Orlogsværftet for Indtegninger i Stats-Brandforsikringsfonden.

§ 4. Søværnets Bygningsvæsen fører i den Udstrækning, som det i det foregaaende anførte Bestemmelser nødvendiggør, Kartotek- og Tegningsarkiv over det under dets Tilsyn hørende Bygninger m. v., og de paagældende Institutioner indsender til Bygningsvæsenet de herfor fornødne Kopier af Korrespondance og Tegninger.

§ 5. Søværnets Bygningsvæsen afholder aarligt eller — hvor Forholdene ikke gør en saa hyppig Besigtelse nødvendig — med regelmæssige Mellemrum Syn over hver enkelt af de under dets Tilsyn hørende Bygninger m. v. Ved Synet, der foretages efter Aftale med vedkommende Institution,

tages der Stilling til, hvilke Arbejder Bygningsvæsenet skønner det nødvendigt, at Institutionen lader udføre vedrørende den paagældende Bygning m. v.

Om Resultatet af det foretagne Syn indberettes til Ministeriet.

§ 6. De forskellige Institutioner m. fl. opfører paa deres Budgetforslag de fornødne Midler til deres Bygningers, Værkers og Anlægs Vedligeholdelse, der foranlediges udført af de paagældende Institutioner selv, under Hensyntagen til de ovenanførte Bestemmelser og indenfor de Midler, der bliver stillet til Raadighed. De paagældende Myndigheder foranlediger selv udarbejdet Projekteringer, Overslag, Specifikationer m. v. og drager Omsorg for Kontrol med Arbejdets Udførelse. For Holmens Fællesanlægs Vedkommende opføres Udgifterne paa Budgetforslaget under Flaadestationen, saaledes at Refusion af Tilskud fra de respektive Myndigheder opføres som Fradrag.

Myndighederne fører selv Regnskab med deres specielle Bygnings- og Vedligeholdelsesudgifter.

Ved Udførelsen af disse Arbejder benyttes Orlogsværftet og de øvrige paa Holmen værende Virksomheder i det Omfang og indenfor de Omraader, hvor de kan paatage sig Arbejdet.

§ 7. Søværnets Bygningsvæsen lader udføre de af Marineministeriet beordrede Nyanlæg vedrørende Bygninger m. v., idet Bygningsvæsenet i fornøden Udstrækning samarbejder direkte med den Myndighed, der skal være Anlæggets fremtidige Bruger.

Søværnets Bygningsvæsen kan i den Udstrækning, den øvrige Tjeneste tillader det, og efter Anmodning fra vedkommende Institution paatage sig helt eller delvis at udføre de den paagældende Institution i Henhold til den foregaaende Paragrafs 2det Punktum paahvilende Forpligtelser.

Alle herved foranledigede Udgifter for Søværnets Bygningsvæsen godtgøres dette efter Regning og krediteres dets Driftskonto.

§ 8. Opgravninger i Holmens Fællesanlæg og Arbejder vedrørende saavel udvendige som indvendige Gas-, Vand- og Spildevandsanlæg maa indenfor Holmens Omraade kun udføres ved Søværnets Bygningsvæsens Medvirken.

Ligeledes maa Arbejder vedrørende elektriske Installationer, der er tilsluttet Orlogsværftets Ledningsnet, kun udføres ved Orlogsværftets Foranstaltning.

§ 9. Inden noget Arbejde igangsættes ved en i Henhold til Bygningsfredningsloven fredet Bygning eller iøvrigt ved eller i Nærheden af arkitektonisk værdifulde Bygninger eller Anlæg under Marineministeriet, skal Søværnets Bygningsvæsens Erklæring indhentes, uanset om Fredningsnævnets Tilladelse foreligger.

§ 10. De af Bestemmelserne i §§ 1—5 foranledigede Udgifter afholdes af Søværnets Bygningsvæsens Driftskonto.

§ 11. Nærværende Bestemmelser gælder for samtlige under Marineministeriet henhørende Myndigheder og Institutioner, for Fyr- og Vagervæsenets, Lodsvæsenets og Redningsvæsenets Vedkommende dog kun for disses Bygninger og Anlæg paa Holmen.

S. Brorsen.

B. 14 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 27de Juni 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

3. Da det under de nuværende Forhold er forbundet med de største Vanskeligheder at fremskaffe nye Forsyninger af Tovværk, vil det være at iagttage, at der af de udrustede Skibe og Fartøjer samt af Institutioner m. v., som anvender Tovværk, udvises den strengeste Økonomi ved Forbruget heraf.

Endvidere vil alt kasseret Tovværk være at tilbagelevere Flaademagasinet.

4. Med Tilslutning af Folketingets Finansudvalg har Ministeriet bestemt, at de Beløb, der i Henhold til de i Tjenestemandslovens § 800 fastsatte Regler udberegnes som Udrustningshjælp, fra 1ste April d. A. at regne og indtil videre forhøjes med 40 %.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

S. Brorsen.

B. 15 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 9de Juli 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Bestemmelser**

for

Udlevering af Beklædningsgenstande uden Betaling.

§ 1. Fra Beklædningsmagasinet udleveres til Fyrbødere og Minemekanikere, som har over 5 Aars Tjeneste, til Kontorbude, Brandmænd og kontraktantagne Mather samt kontraktantagne Vagtmestre ved Flaadestationen ved Antagelse eller ved første Ekvipering:

1 Kappe C. (γ) med Distinktioner,
1 Regnfrakke (kun for Kontorbude),
1 Sommerjakke (— - —),
2 Jakker C. (α) med Distinktioner,
1 Vest C.,
2 Par Benklæder C.
1 Kasket med Emblem,
2 Hueovertræk, hvide,
2 Trøjer, blaa, og } Ikke for Kontorbude og Vagtmestre.
2 Par Overtræksbenklæder, blaa, }

Derefter hvert Aar:
1 Par Benklæder C.,
1 — Overtræksbenklæder, blaa. (Ikke for Kontorbude og Vagtmestre).

Yderligere hvert 2det Aar:

1 Trøje, blaa. (Ikke for Kontorbude og Vagtmestre).

Desuden hvert 3die Aar:

1 Jakke C. (*a*) med Distinktioner og
1 Vest C.

Endvidere hvert 4de Aar:

1 Sommerjakke (kun for Kontorbude),
1 Kasket med Emblem og
2 Hueovertræk.

Yderligere hvert 8de Aar:

1 Kappe C. (*γ*) med Distinktioner.

Samt hvert 10de Aar:

1 Regnfrakke (kun for Kontorbude).

Jakke, Vest og Benklæder for Vagtmestre fremstilles af Klæde A.

§ 2. Til Underkvartermestre, Overfyrbødere og Overminemekanikere samt til kontraktantagne Kvartermestre af 3die Grad udleveres ved Antagelse eller ved første Ekvipering:

1 Kappe C. (*γ*) med Distinktioner,
2 Jakker (*a*) — — , } (Klæde A og
2 Veste, } Klæde C).
2 Par Benklæder, }
1 Kasket med Emblem,
2 Hueovertræk, hvide,
2 Trøjer, blaa, og } Ikke for Kvar-
2 Par Overtræksbenklæder, blaa } termestre.

Derefter hvert Aar:

1 Par Benklæder, skiftevis A. og C.

Yderligere hvert 2det Aar:

1 Par Overtræksbenklæder, blaa. (Ikke for Kvartermestre).

Desuden hvert 3die Aar:

1 Jakke (*a*) med Distinktioner, skiftevis, A. og C.,
1 Vest, skiftevis A. og C., og
1 Trøje, blaa. (Ikke for Kvartermestre).

Endvidere hvert 4de Aar:

1 Kasket med Emblem og
2 Hueovertræk.

Samt hvert 8de Aar:

1 Kappe C. (γ) med Distinktioner.

§ 3. Udlevering af Beklædningsgenstande uden Betaling ordnes saaledes, at der i hvert enkelt Tilfælde ved Myndighedernes Foranstaltning tilstilles Beklædningsmagasinet Meddelelse om Antagelse og Afskedigelse af det heromhandlede Personel.

Tøjet udleveres mod Kvittering af Modtageren.

Udleveringsterminen er 1ste April, og ved Antagelse efter 1ste Oktober bortfalder førstkommende April-Udlevering.

For det i disse Bestemmelser nævnte Personel gælder, at Udlevering uden Betaling ved Antagelse kun kan finde Sted under Forudsætning af, at tilsvarende Udlevering ikke tidligere har fundet Sted.

De i Henhold til Paragraf 2 udleverede Beklædningsgenstande overlades vederlagsfrit til de paagældende, naar disse ved Afgang fra Underkvartermestergruppen udnævnes til Kvartermestre af 3die Grad eller lignende Stilling og forbliver til Tjeneste.

Anmærkning: Sanitets- og Proviant-Underkvartermestre erholder i Stedet for Trøjer og Overtræksbenklæder af blaat Nankin udleveret Jakke (β) og hvide Overtræksbenklæder.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

S. Brorsen.

B. 17 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 30te Juli 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Cirkulære**

(Nr. 101 af 15de Juni 1934)

til Politidirektøren i København og samtlige Politimestre om Foretagelse af lovmæssige Obduktioner.

(Justitsministeriet).

Da det er kommet til Justitsministeriets Kundskab, at der er Tvivl om, i hvilke Tilfælde lovmæssig Obduktion skal foretages, finder man Anledning til at udtale følgende:

Den ved Forordning af 21. Maj 1751 § 4 paabudte lovmæssige Obduktion vil altid være at foretage i Tilfælde, hvor der er Vished for eller Mistanke om, at vedkommende Dødsfald er forvoldt ved en Forbrydelse. Endvidere bør lovmæssig Obduktion foretages, naar der ellers skønnes at være Grund dertil, for Eksempel for at afværge, at der senere skal opstaa Mistanke om, at en Forbrydelse er begaaet.

Hvad særligt angaar Dødsfald, der kan antages at skyldes uforsvarligt Forhold fra en anden Persons Side, navnlig Dødsfald ved Færdselsulykke, bemærkes, at der bør foretages lovmæssig Obduktion, saafremt denne kan antages at ville have Betydning for Afgørelsen af, om der bør rejses Straffesag mod nogen, eller for en Straffesags Udfald. Lovmæssig Obduktion vil følgelig være nødvendig, naar det efter afholdt lovmæssigt Ligsyn og ved de i Forbindelse hermed foretagne Undersøgelser og Afhøringer ikke med Sikkerhed har kunnet

fastslaas, hvorvidt Dødens Indtræden skyldes udvist Uagtsomhed, hvorimod der, saafremt dette Spørgsmaal foreligger oplyst, ikke bør ske Obduktion til nærmere Konstatering af den specielle Dødsaarsag, selv om denne maatte kunne være af Betydning for Gennemførelsen af et borgerligt Retskrav. Politiet bør dog have Opmærksomheden henvendt paa Tilstedeværelsen af en eventuel privat Interesse i Dødsaarsagens nærmere Udfindelse og saavidt muligt — af Hensyn til Sagens hastende Karakter eventuelt telefonisk — give de paagældende private (derunder de interesserede Forsikringsselskaber) Lejlighed til paa egen Bekostning at lade foretage det fornødne.

Justitsministeriets Cirkulære Nr. 343 af 17. December 1920 ophæves.

2.

Cirkulære

(Nr. 131 af 30te April 1941)

til Politidirektøren i København og samtlige Politimestre om Foretagelse af lovmæssig Obduktion i Tilfælde af Dødsfald efter Indtagelse af Karbromal eller dermed beslægtede Sovemidler.

(Justitsministeriet).

Under Henvisning til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 101 af 15de Juni 1934 om Foretagelse af lovmæssige Obduktioner skal man herved anmode D'Herrer om at drage Omsorg for, at der i Tilfælde, hvor legalt Ligsyn finder Sted efter Dødsfald, som maa antages at skyldes Indtagelse af Karbromal (Adalin) eller dermed beslægtede Sovemidler som Acetkarbromal og Bromisoval (Bromural), tillige foretages lovmæssig Obduktion med tilhørende retskemisk Organundersøgelse.

S. Brorsen.

B. 19 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 30te August 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

Bestemmelser

vedrørende

Forsvarsministerens Foredragsudvalgs Arbejdsomraade og Samarbejdet mellem Søværnets Myndigheder og Udvalget.

Marineministeriet har efter Samraad med Krigsministeriet bestemt, at det Arbejde, der — under Ledelse af Generalmajor E. Gørtz og Kontreadmiral C. Hammerich — er iværksat for at udbygge Forstaaelsen og Samarbejdet mellem Befolkningen og Værnene fra den 1ste September d. A. skal videreføres i Samarbejde med *Forsvarsministerens Foredragsudvalg* og i Forbindelse med Udvalgets hidtidige Virksomhed for Mandskabets Beskæftigelse og Underholdning i Fritiden.

Udvalgets Kontoradresse er Vester Voldgade 117, København V. Det hidtidige *Værnenes Oplysningskontor* henlægges under Foredragsudvalget med Adresse som dette.

1. Foredragsudvalgets Virksomhed vedrørende Underholdning, Fritidsbeskæftigelse m. v. varetages for Søværnets Vedkommende af Cheferne for de respektive Tjenesteomraader eller ved dertil af de paagældende Chefer udpegede Officerer.

Bistand af enhver Art ved Arrangement af Foredrag,

Udlaan af Film, Sammenkomster, Stævner o. s. v. faas ved direkte Henvendelse til Udvalget. Bemyndigelse til Afholdelse af Udgifter i Sagens Anledning gives af Foredragsudvalget paa Marineministeriets Vegne indenfor de til Raadighed staaende Midler.

2. Udvalgets Virksomhed med Hensyn til Udbygningen af Forstaaelsen og Samarbejdet mellem Værnene og Befolkningen ledes direkte fra Foredragsudvalget.

Cheferne for de respektive Tjenesteomraader forventes at ville bistaa Udvalget i Arbejdet og bør lade enhver dertil egnet Befalingsmand deltage i dette. Arbejdet baseres alene paa frivillig Medvirken af de forskellige Befalingsmænd og forudsættes udført saaledes, at Lempelser i Tjeneste gives, hvor dette kan ske uden Skade for denne.

Saafremt Personel ønskes udsendt f. Eks. til at deltage i Møder, holde Foredrag o. l., vil de dertil fornødne Midler — i det Omfang Forholdene gør det muligt — blive stillet til Raadighed af Udvalget efter forudgaaende direkte Henvendelse til dette.

Udgifter i Henhold til ovenstaaende afholdes i alle ovennævnte Tilfælde som Udlæg af den iværksættende Myndighed, der lader Opgørelser og Regninger kvittere og attestere, hvorefter de tilsendes Udvalget, der derefter refunderer den paagældende Myndighed Beløbet og lader samtlige Bilag vedlægge sit Regnskab til Marineministeriet.

Indberetning vedrørende Virksomhed som under Pkt. 1 og 2 anført, herunder Forslag, Erfaringer m. v., indsendes til Marineministeriet som Bilag til Maanedsrapporten, idet en Genpart af dette Bilag tilsendes Udvalget direkte.

S. Brorsen.

B. 20 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 3die September 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Bekendtgørelse**

(Nr. 346 af 16de August 1941)

angaaende

Sejlads m. v. i Nærheden af Orlogsskibe, Forter, Spærringer o. l.

I Medfør af Lov Nr. 562 af 31te Oktober 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger paabyder Marineministeriet følgende:

§ 1.

Ethvert Skib og Fartøj skal i dansk territorialt Farvand ubetinget og øjeblikkelig efterkomme alle Bestemmelser, Signaler og Anvisninger, der af sømilitære Myndigheder gives i Anledning af:

1) Orlogsskibes (Orlogsfartøjers) Minestrygningsarbejder, Arbejder med Miner og Bøjer, Skydninger o. l.,
2) neddykkede Undervandsbaades Sejlads,
3) Skydning o. l. fra Forter, Batterier, Torpedostationer, Luftfartøjer m. v.,
4) Spærring af militære Grunde af visse Farvandsomraader.

Saadanne Bestemmelser, Signaler og Anvisninger skal

af danske Skibe og Fartøjer ogsaa efterkommes i Farvandene omkring Danmark udenfor dansk territorialt Farvand.

Orlogsskibe er bemyndigede til at fjerne, eventuelt anholde, Skibe og Fartøjer, som ikke retter sig efter de givne Anvisninger.

I Bilag til nærværende Bekendtgørelse er anført de nugældende Regler for Signalføring og Forholdsregler for ovennævnte Forhold.

Ændringer i og Tilføjelser til omtalte Bestemmelser, Signaler og Anvisninger vil blive bekendtgjort i »Efterretninger for Søfarende« samt afhængig af Forholdene eventuelt tillige i lokal Presse, Fiskeritidende, Pressens Radioavis m. v.

§ 2.

Undladelse af at efterkomme de i Henhold til nærværende Bekendtgørelse givne Bestemmelser, Anvisninger og Paabud straffes i Henhold til Lov Nr. 562 af 31te Oktober 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger med Bøder, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 3.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Bilag.

Marineministeriet.
August 1941.

Regler for Signalføring i Orlogsskibe m. v. samt Forholdsregler for Skibsfart og Fiskeri i Nærheden af Orlogsskibe, Forter, Spærringer o. l.

Almindelige Forholdsregler.

Naar Signaler af nedennævnte Art observeres, gælder udover de særlig anførte Forholdsregler, at Skibe og Fartøjer skal holde nøje Udkig — og lytte — efter eventuelle yderligere Signaler fra Orlogsskibe. Eventuelle Anvisninger fra Orlogsskibe skal efterkommes.

Formationer af Orlogsskibe maa ikke gennembrydes.

Paabud i »Efterretninger for Søfarende« m. v. om nedennævnte Forhold skal efterkommes.

Selvom særligt Forbud ikke er udstedt, maa Fiskeredskaber o. l. ikke udsættes i Nærheden af minestrygende Orlogsskibe eller i Nærheden af Orlogsskibe, som udlægger Miner eller arbejder i Minespærringer.

Ankring og Fiskeri maa ikke finde Sted paa afmærkede Tvangsruter eller paa Skydepladser, naar Skydning foretages.

a) Orlogsskibe, der udfører Minestrygning eller slæber Minestrygningsapparater, samt Skibe, der foretager Oversejlingsprøver i Forbindelse med Sikringsforanstaltninger mod Magnet-Miner, vil føre følgende Signaler:

I. Naar Minestrygningen udføres:

1. Om Dagen:

En sort Kugle hejst paa Fortoppen eller eneste Top samt en lignende Kugle hejst under Raa-

nokken paa hver Side eller paa den Side, hvortil Minestrygningsapparatet viser.

2. Om Natten:

Et grønt Lys synligt hele Horisonten rundt hejst paa Fortoppen eller eneste Top samt et lignende Lys hejst under Raanokken paa hver Side eller paa den Side, hvortil Minestrygningsapparatet viser.

II. Naar Minestrygningsapparater slæbes, uden at Minestrygningen foretages:

1. Om Dagen:

Internationalt Signalflag »Z« hejst paa Fortoppen eller eneste Top.

Internationalt »Z«:

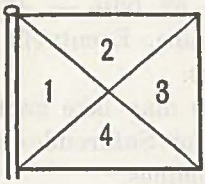

Felt 1 er sort
- 2 - gult
- 3 - blaat
- 4 - rødt.

2. Om Natten:

Tre Lys lodret over hverandre, det øverste rødt, det mellemste hvidt og det nederste grønt, hejst paa Fortoppen eller eneste Top.

III. Naar Oversejlingsprøver foretages i Forbindelse med Sikringsforanstaltninger mod Magnet-Miner:

Samme Signal som angivet ovenfor under Pkt. II.

Særlige Forholdsregler:

1. Ethvert Skib eller Fartøj skal ved Møde med Minestrygere, der fører et af de i Punkt I nævnte Signaler, manøvrere saaledes, at det lader Minestrygeren passere i en Mindsteafstand af 500 m. Det vigende Skib maa ikke komme Minestrygerens Kurslinie nærmere end 500 m, førend Afstanden til Minestrygeren er større end 1000 m.

Skibe og Fartøjer maa under ingen Omstændigheder forsøge at passere imellem Minestrygere, som sejler i Formation, eller imellem en Minestryger og efterfølgende Bøjefartøjer.

I minestrøgne Ruter (Tvangsruter) skal Vigemanøvren udføres med laveste Fart, eventuelt med stoppet Maskine, og saa vidt muligt saaledes, at Tvangsruten ikke forlades. Efter Minestrygerens Passage skal det vigende Skib, saafremt det har maattet forlade Tvangsruten, ad korteste Vej vende tilbage til denne.

Overhaling af Minestrygere maa kun finde Sted, naar det kan ske under Overholdelse af den ovenfor angivne Afstand til Minestrygeren og dennes Kurslinie. I modsat Fald skal der sejles i Minestrygerens Kølvand i en Afstand af mindst 1000 m fra denne.

Der skal holdes nøje Udkig — og lyttes — efter Signaler fra de minestrygende Orlogsskibe.

2. Skibe og Fartøjer maa ikke komme Orlogsskibe eller andre Skibe, som fører det i Punkt II og III nævnte Signal, nærmere end 50 m.

b) Orlogsskibe, der foretager Udlægning af Miner o. l. eller arbejder i Minespærringer, vil føre de i kgl. Anordning om de internationale Søvejsregler i Artikel 4 b paabudte Signaler for Skib, der er i Færd med at udlægge eller optage et Telegrafkabel, nemlig:

1. Om Dagen: Paa det Sted, hvorfra de bedst kan ses, 3 Signalfigurer hver mindst 2 Fod i Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 6 Fod fra hverandre. Den øverste og den nederste er kugleformede og rødfarvede, den mellemste har Form af en ligesidet Firkant ophængt ved Spidsen (Diamant) og er hvid.

2. Om Natten: I Stedet for forreste — eller eneste — hvide Toplanterne (jvfr. Søvejsreglernes Artikel 2 a) 3 Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hverandre. Det øverste og det nederste af disse Lys er røde og det mellemste hvidt, og de er af saadan Beskaffenhed, at de er synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Sømil.

c) Orlogsskibe, der afholder Skydning med Kanoner eller Torpedoer eller foretager Kastning af Dybdebomber, *vil føre følgende Signal:*

1. Om Dagen: International Talstander »7« hejst paa Fortoppen eller eneste Top.

International Talstander »7«:

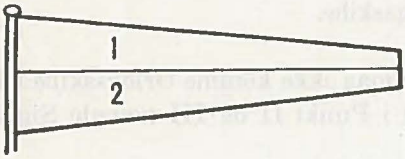

Felt 1 er gult.
- 2 - rødt.

2. Om Natten: Et rødt Lys synligt hele Horisonten rundt hejst paa Fortoppen eller eneste Top.

d) Skydning fra Forterne omkring København.

Naar Skydningen fra Forterne omkring København finder Sted, vil der blive vist følgende Signaler, der hejses under den ene Raanok paa Signalmasterne paa *Middelgrundsfort* og *Dragørfort:*

Kugle, Cylinder,
Kugle, Kugle .... betyder Skydning fra Lynetten.
2 Cylindre ..... — — - Middelgrundsfort.
Kugle, Kugle,
Cylinder, Kugle .. — — - Flakfort.

Cylinder, Kugle,
Kugle ..... betyder Skydning fra Dragørfort.
Cylinder, Kugle,
Cylinder ..... — — - Kongelundsfort.

Signalfigurerne vises lodret over hverandre, den førstnævnte Figur øverst. Signalerne vil blive hejst 1/2 Time før Skydningens Begyndelse. Skydes der fra flere Forter samtidig, hejses Signalerne for de skydende Forter ved Siden af hinanden.

Naar der skydes paa Afstande over 6 km, hejses tillige en Kugle under Raaens anden Nok.

Fra det skydende Fort vises, saalænge Skydningen varer, desuden:

1. Om Dagen: international Talstander »7« (se Pkt. c1).
2. Om Natten: 3 røde Lys lodret over hverandre og synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Sømil.

e) Skydning fra Forter og Batterier udenfor Københavns Nærhed.

Fra Mosede Batteri,
Masnedøfort,
Borgsted Batteri,
Haarbølle Skanse,
Lynæs Batteri eller fra eventuelle andre af Søværnet opstillede Batterier ved Kysten vil der, naar Skydning finder Sted fra det skydende Fort eller Batteri blive vist:

1. Om: Dagen: international Talstander »7« (se Pkt. c1).
2. Om Natten: 3 røde Lys lodret over hverandre synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Sømil.

f) Orlogsskibe, der opererer i Nærheden af neddykkede Undervandsbaade, vil føre det i International Signal-

bog anførte Signal »HP«, som betyder: »Undervandsbaade holder Øvelser her i Farvandet; naviger med stor Forsigtighed«.

Internationalt »H«: 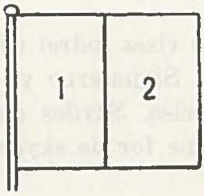

Felt 1 er hvidt.
- 2 - rødt.

Internationalt »P«: 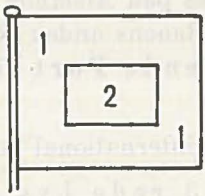

Felt 1 er blaat.
- 2 - hvidt.

Særlige Forholdsregler:

Dette Signal er et Advarselssignal, og Skibe og Fartøjer, som observerer Orlogsskibe med dette Signal hejst, skal holde skarpt Udkig efter Undervandsbaade, af hvilke muligvis kun Periskoperne kan ses over Vandet, samt manøvrere med Forsigtighed.

NB. Man kan ikke paaregne, at en *uddykkende* Undervandsbaad er fuldt manøvredygtig eller i Stand til at vise de for Skibe, der ikke er under Kommando, foreskrevne Signaler.

g) Skydning med Torpedoer fra Bramsnæsvig.

I visse Tidsrum, der nærmere bekendtgøres i »Efterretninger for Søfarende« afholdes Torpedoskydning fra Torpedostationen i Bramsnæsvig, ca. $\begin{cases} 55^{\circ}\ 42', 7\ \text{N.} \\ 11^{\circ}\ 48', 0\ \text{E.} \end{cases}$

Skydelinien strækker sig fra Torpedostationens Brohoved i Retning 345° indtil Linien Øst—Vest gennem Kongsøre Næbbe og er markeret ved udlagte Bøjer og Flaader.

Paa Flaaderne vil der som Regel under Skydning befinde sig en Observationspost.

Umiddelbart før en Torpedo affyres, vil der blive hejst en hvid Kugle paa en Mast paa Torpedostationens Brohoved.

Naar Kuglen er hejst, skal der ved Navigering i Nærheden af Stationen og Skydelinien udvises Agtpaagivenhed med Hensyn til Torpedobaner samt drivende Torpedoer.

Kuglen nedhales, naar den udskudte Torpedo er bjærget.

Naar Skibe og større Fartøjer befinder sig i Skydelinien, vil Skydning paa Afstande, der kan medføre Fare for disse, blive indstillet.

Skibe og større Fartøjer kommende fra Holbæk Fjord maa ikke nærme sig Skydelinien, saafremt Kuglen er hejst.

Advarsel for Fiskere:

Opmærksomheden henledes paa, at det indenfor de Tidsrum, hvor Torpedoskydning fra Bramsnæsvig foretages, altid er forbundet med Risiko at arbejde med Bundredskaber indenfor et Omraade, der — foruden Kystlinien fra Kirsebærhage til Syd-Enden af Dragerup Skov — har følgende Grænser:

Mod Syd: En Linie i Retning Øst gennem Syd-Enden af Dragerup Skov.

Mod Øst: En Linie i Retning Syd fra Syd-Enden af Lindholm indtil Skæringen med ovennævnte Linie.

Mod Nord: En Linie fra Nord-Enden af Lindholm til Nord-Enden af Kirsebærhage.

Endvidere 150 m paa hver Side af Skydelinien i Retning 345° fra Torpedostationens Brohoved indtil Øst for Kongsøre Næbbe.

NB. Marineministeriet paatager sig ikke nogetsomhelst Erstatningsansvar for Skade, der forvoldes Fiskeres Garn og andet Materiel under Fiskeri paa det paagældende Areal.

h) Vagtfartøjer ved spærrede Farvandsomraader
fører:

1. Om Dagen: 3 røde Kugler, lodret over hverandre.
2. Om Natten: 3 røde Lys, lodret over hverandre.

Ændringer og Tilføjelser til nærværende Bilag samt Bekendtgørelser om Tidsrum og Farvandsomraader for Skydninger, spærrede Omraader o. l. vil fremkomme i »Efterretninger for Søfarende« samt afhængig af Forholdene eventuelt tillige i lokal Presse, Fiskeritidende, Pressens Radioavis m. v.

S. Brorsen.

B. 21 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 23de September 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Bestemmelser**

vedrørende

Aflysning af Farvandsafsnit m. v. af militære Grunde.

Bekendtgørelser for Søfarende, Luftfarende og Fiskere m. fl., der udstedes i Medfør af Bekendtgørelse angaaende Sejlads m. v. i Nærheden af Orlogsskibe, Forter, Spærringer o. l. og hvorved det tilsigtes, at der til nærmere angivne Tider for Søværnet opnaas en mere udstrakt Raadighed over og Handlefrihed indenfor visse Farvandsafsnit end normalt, udstedes af Marineministeriet, naar ikke særlig Bestemmelse er truffet.

Naar Forholdene tillader det, indsender vedkommende Myndighed med mindst 1 Maaneds Varsel en Anmodning til Ministeriet om Aflysning i den Udstrækning, som det i hvert enkelt Tilfælde findes fornødent, i Anledning af paagældende Øvelser m. v. (jfr. herunder gældende Bestemmelser om Skydepladser for Flaadens Skibe).

Anmodninger bilægges med Udkast til en Bekendtgørelse, der — udover de fornødne Steds- og Tidsangivelser — skal indeholde nærmere Oplysninger om Arten af Øvelserne o. l. og de Farer m. v., de kan medføre, samt om de mulige

Advarselsforanstaltninger, der træffes paa Stedet, saasom Anvendelse af Afvisningsfartøjer, Projektøranvendelse, Udlægning af Bøjer, Signalering o. a.

I saadanne Tilfælde, hvor man ikke maatte finde det paakrævet at udstede et egentligt Forbud mod Sejlads, Ophold e. l. indenfor Omraadet, bør Bekendtgørelsen, om det anses for hensigtsmæssigt, indskærpe, at Sejlads, Udlægning af Fiskeredskaber o. s. v. sker paa de paagældendes egen Risiko og uden Ansvar for Staten i Tilfælde af Skade paa Fartøj eller Redskaber, samt eventuelt, at Skade, som tilføjes Søværnets Fartøjer eller Materiel ved Tilsidesættelse af Forskrifterne, medfører fuldt Erstatningsansvar.

Tillige med Udkastet til Bekendtgørelsen vil vedkommende Myndighed have at fremsætte Forslag vedrørende eventuel Offentliggørelse i Efterretninger for Søfarende, lokal Presse, Fiskeritidende, Pressens Radioavis m. v.

S. Brorsen.

B. 22 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 24de September 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

2. **Bekendtgørelse**

(Nr. 378 af 3die September 1941)

angaaende

Natafmærkning af Bundgarn under Mørklægning m. v.

(Ministeriet for Landbrug og Fiskeri).

I Medfør af Lov Nr. 180 af 29de April 1938 om Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb fastsætter Ministeriet for Landbrug og Fiskeri efter Bemyndigelse af Indenrigsministeriet og i Samraad med Marineministeriet og Ministeriet for Handel, Industri og Søfart hermed følgende angaaende Anvendelse af Lanterner til Afmærkning af Bundgarn under Mørklægning m. v.

§ 1.

Ministeriet for Landbrug og Fiskeri (Fiskeridirektoratet) kan efter Samraad med Marineministeriet (Søværnskommandoen) paabyde Anbringelse af Bundgarnslanterner paa Bundgarn under Mørklægning og i Tilfælde af Luftværnstilstand eller Mobilisering.

§ 2.

Bundgarnslanterner maa kun paasættes, saafremt der foreligger Paabud herom, eller efter forud indhentet Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde hos Ministeriet for Landbrug og Fiskeri (Fiskeridirektoratet), der træffer Afgørelsen herom efter Forhandling med Marineministeriet (Søværnskommandoen).

§ 3.

Bundgarnslanterners Konstruktion og Indretning.

a. Bundgarnslanterner skal være solidt konstrueret og saaledes indrettet og anbragt, at Lampen ikke slukkes af Vind, Regn eller Søsprøjt eller ved Bundgarnspælens Bevægelser, og Lampen skal kunne brænde driftsikkert.

Bundgarnslanternen skal være af en Type, der er godkendt af Marineministeriet (Fyrdirektoratet).

b. Lanternehus, Lampeholder og Indfatning af Linsen skal være af et — især mod Saltvands Indvirkning — modstandsdygtigt Materiale.

Naar Lanternen er tændt i et mørkt Rum, maa intet Lys kunne ses uden gennem Linsen eller Glasset. Luften skal have tilstrækkelig Adgang for at muliggøre en god Forbrænding og for at forhindre en for stor Opvarmning af Lanternen.

c. *Lanterner med Petroleum, Acetylen eller lignende.*

Beholderen i Bundgarnslanternen skal kunne rumme Brændstof til mindst 8 Døgns Forbrug og kunne brænde i dette Tidsrum uden Tilsyn.

Forbindelsen mellem Beholderen og Brænderen skal være af en solid Konstruktion.

d. Bundgarnslanterner af anden Konstruktion skal ligeledes kunne brænde mindst 8 Døgn uden Tilsyn.

e. *Linser og Glas.*

Naar Linser anvendes, skal det være rigtigt konstruerede fresnelske Linser. Linserne skal være af rent farveløst Glas uden væsentlige Luftblærer eller andre Fejl.

De udgaaende Lysstraaler skal, naar Lampen er anbragt rigtigt i Lanternerne, udgøre et ubrudt Lysbundt med passende lodret Spredning.

Linsen (Glasset) skal være solidt indfattet. Om nødvendigt skal anvendes et godt Tætningsmiddel for at opnaa fornøden Tætning.

Hvor glat Glas anvendes, skal dette være ligetykt, cylinderbuet Glas.

Til Frembringelse af det farvede Lys i Bundgarnslanterner skal anvendes farvede Forsatsglas indenfor Glassene eller særligt farvet Neonlys.

Naar Forsatsglassene er paa Plads og Lanternen lukket, maa intet klart Lys kunne ses.

Forsatsglassene i Bundgarnslanternen eller Neonlyset skal være af en violet Farve, og Farvestyrken skal være saaledes, at den rette Farve tydeligt kan kendes paa den foreskrevne Afstand.

f. *Lysevne.*

Enhver Bundgarnslanterne skal have den foreskrevne Lysevne, jfr. Bestemmelserne i Pkt. g.

g. Bundgarnslanterner skal kunne vise et hurtigt-blinkende — ikke under 40 Blink og ikke over 50 Blink pr. Minut — violet Lys, saaledes at det er synligt hele Horisonten rundt paa Afstande mellem 0.5 og 1.0 Sømil.

h. Bundgarnslanterner skal være forsynet med en Skærm, saaledes at intet direkte Lys kan ses fra Luften.

i. Bundgarnslanterner skal anbringes ca. 3 m over Vandet ved normal Vandstand paa en solid Pæl tæt udenfor Bundgarnsrækken, og Pælen maa ikke være i Forbindelse med selve Bundgarnet.

§ 4.

Overtrædelse af denne Bekendtgørelse og de deri indeholdte Forbud samt Undladelse af at efterkomme de i Henhold hertil givne Paabud straffes i Henhold til § 13 i Lov Nr. 180 af 29de April 1938 om Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb.

§ 5.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 15de September 1941. Samtidig ophæves Bekendtgørelse af 21de September 1935 angaaende Anbringelse af Lanterne paa Bundgarn ved Sjællands Nordkyst.

S. Brorsen.

B. 24 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 26de September 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Anordning**

(Nr. 4 af 22de Januar 1897)

om

de internationale Søvejs-Reglers og Nødsignalers Anvendelse af danske Skibe.

(Optrykt med senere Tilføjelser og Ændringer i [ ]).

(Indenrigsministeriet).

Almindelige Bestemmelser.

Disse Regler skulle følges af alle Skibe i rum Sø samt i alle dermed i Forbindelse staaende Farvande, der kunne befares af søgaaende Skibe.

I de efterfølgende Regler er ethvert Dampskib, der er under Sejl og ikke under Damp, at betragte som et Sejlskib, og ethvert Skib, der er under Damp, hvad enten det tillige er under Sejl eller ikke, som et Dampskib.

Under Ordet »Dampskib« skal indbefattes ethvert Skib, der fremdrives ved Maskineri.

I disse Regler forstaas et Skib at være »let«, naar det ikke er til Ankers eller fastgjort til Land eller paa Grund.

Fodmaalene ere engelske.

Regler angaaende Skibslys m. v.

I disse Regler betyder Ordet »synligt«, anvendt paa Skibslys: Synligt i en mørk Nat med klar Luft.

Art. 1. Reglerne angaaende Skibslysene skulle iagttages i al Slags Vejr fra Solnedgang til Solopgang, i hvilken Tid ingen andre Lys, der kunnne forveksles med de foreskrevne Skibslys, maa vises.

Art 2. Et Dampskib skal, naar det er let, føre:

a. Paa eller ret foran for Fokkemasten eller, hvis det er et Skib uden Fokkemast, da i den forreste Del af Skibet og i en Højde over Skroget af mindst 20 Fod, men hvis Skibets Bredde overstiger 20 Fod, da i en Højde af mindst lige saa mange Fod over Skroget, som Skibet er bredt — dog at det aldrig behøver at være anbragt mere end 40 Fod over Skroget — et klart hvidt Lys, saaledes indrettet, at det ubrudt lyser over en Bue af Horisonten paa 20 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at det kastes 10 Streger paa hver Side af Skibet, nemlig fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side, samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 5 Sm.;

b. paa Styrbords Side et grønt Lys, saaledes indrettet, at det ubrudt lyser over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at det kastes fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Styrbord, samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 2 Sm.;

c. paa Bagbords Side et rødt Lys, saaledes indrettet, at det ubrudt lyser over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at det kastes fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Bagbord, samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 2 Sm.

d. De nævnte grønne og røde Sidelys skulle, ind mod Skibssiden, være forsynede med Skærme, der række mindst 3 Fod frem foran Lysene, saaledes at de forhindre disse fra at kunne ses over Bougen fra den modsatte Side.

e. Et Dampskib, der er let, kan føre endnu et hvidt Lys af samme Beskaffenhed som det under a. foreskrevne. Disse to Lys skulle anbringes i Skibets Diametralplan, saaledes at det ene skal være mindst 15 Fod højere end det andet, samt i en saadan Stilling til hinanden, at det nederste Lys skal være foran for det øverste. Den lodrette Afstand mellem disse Lys skal være mindre end den vandrette Afstand.

Art. 3. Et Dampskib, der bugserer et andet Skib, skal foruden Sidelysene føre 2 klare, hvide Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hinanden; men, hvis det bugserer flere end et Skib, skal det — dersom Længden af de bugserede Skibe, maalt fra Agterenden af det bugserende Skib til Agterenden af det agterste af de bugserede Skibe, overstiger 600 Fod — føre endnu et klart, hvidt Lys 6 Fod over eller under de andre Lys. Ethvert af disse Lys skal være af samme Beskaffenhed samt føres paa samme Maade som det i Artikel 2. a. foreskrevne hvide Lys, med Undtagelse af det 3die Lys, der kan føres i en Højde af mindst 14 Fod over Skroget.

Dampskibe, der bugsere, kunne agten for Skorstenen eller den agterste Mast føre et mindre, hvidt Lys, for at det bugserede Skib kan styre efter det; dog maa dette Lys ikke være synligt foran for Tværs.

Art. 4. a. Et Skib, der paa Grund af et eller andet Uheld ikke er under Kommando, skal føre: I den samme Højde, som det i Artikel 2. a. nævnte hvide Lys paa det Sted, hvorfra de bedst kunne ses, og, hvis det er et Dampskib, da i Stedet for dette Lys, 2 røde Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hinanden. Disse Lys skulle være af en saadan Beskaffenhed, at de ere synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Sm. Om Dagen skal et saadant Skib paa det Sted, hvorfra de bedst kunne ses, føre 2 sorte Kugler eller Signalfigurer, hver mindst 2 Fod i Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 6 Fod fra hinanden.

b. Et Skib, der er i Færd med at udlægge eller optage et Telegrafkabel, skal føre: Paa den samme Plads som det i Artikel 2. a. nævnte hvide Lys, og, hvis det er et Dampskib, da i Stedet for dette Lys, 3 Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hverandre. Det øverste og det nederste af disse Lys skulle være røde og det mellemste hvidt, og de skulle være af en saadan Beskaffenhed, at de ere synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Sm. Om Dagen skal et saadant Skib paa det Sted, hvorfra de bedst kunne ses, føre 3 Signalfigurer, hver mindst 2 Fod i Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 6 Fod fra hverandre. Den øverste og den nederste skulle være kugleformede og rødfarvede; den mellemste skal vise Form af en ligesidet Firkant, ophængt ved Spidsen (Diamant), og være hvid.

c. De i denne Artikel omhandlede Skibe skulle, naar de ikke gøre Fart, ikke føre Sidelysene, men naar de gøre Fart, skulle de føre dem.

d. De Lys og Signalfigurer, der ifølge denne Artikel fordres viste, skulle af andre Skibe betragtes som Signaler for, at det Skib, der viser dem, ikke er under Kommando, og derfor ikke kan komme af Vejen.

Disse Signaler ere derimod ikke Signaler for Skibe, der ere i Nød og forlanger Hjælp. Saadanne Signaler omhandles i Artikel 31.

Art. 5. Et Sejlskib, der er let, og ethvert Skib, der bugseres, skulle føre de samme Lys, som i Artikel 2 ere foreskrevne for et Dampskib, der er let, med Undtagelse af de deri nævnte hvide Lys, hvilke de aldrig maa føre.

Art. 6. Naar, som Tilfældet kan være i mindre Skibe, der ere let under haardt Vejr, de grønne og røde Sidelys ikke kunne føres paa deres bestemte Pladser, skulle de dog være ved Haanden, tændte og klar til Brug. Ved Nærmelse af eller til andre Skibe skulle de saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges, vises ud over deres respektive Sider paa saadan Maade, at de blive bedst synlige, samt saa-

ledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde ikke om Styrbord, og saa vidt gørligt saaledes, at de heller ikke kunne ses mere end 2 Streger agten for Tværs paa deres respektive Sider.

For at gøre Brugen af disse flyttelige Lys sikrere og lettere skulle Lanternerne, i hvilke de ere anbragte, være malede udvendig med de for deres Lys bestemte Farver og være forsynede med behørige Skærme.

Art. 7. Dampfartøjer af under 40 samt andre Fartøjer, under Roning eller Sejl, der ere af under 20 Tons Brutto-Tonnage, ere, naar de ere let, ikke forpligtede til at føre de i Artikel 2. a., b. og c. nævnte Lys, men hvis de ikke føre dem, skulle de være forsynede med de nedennævnte Lys.

1. Dampfartøjer af under 40 Tons skulle føre:

a. I den forreste Del af Fartøjet eller paa eller foran for Skorstenen, hvor det bedst kan ses, og i en Højde over Rælingen af mindst 9 Fod, et klart, hvidt Lys, indrettet og anbragt saaledes som foreskrevet i Artikel 2. a., samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 2 Sm.;

b. Enten grønne og røde Sidelys, indrettede og anbragte som foreskrevet i Artikel 2. b. og c., samt af en saadan Beskaffenhed, at de ere synlige i en Afstand af mindst 1 Sm.;

Eller en sammensat Lanterne, der viser et grønt Lys og et rødt Lys fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa de respektive Sider. Denne Lanterne skal føres mindst 3 Fod nedenfor det hvide Lys.

2. Smaa Dampfartøjer af den Art, som føres i søgaaende Skibe, kunne føre det hvide Lys i en mindre Højde end 9 Fod over Rælingen; men det skal føres højere end den i Nr. 1. b. nævnte sammensatte Lanterne.

3. Fartøjer, under Roning eller Sejl, af under 20 Tons skulle have ved Haanden klar til Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden. Ved Nærmelse af eller til andre Skibe

skal denne Lanterne vises saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde Lys ikke om Styrbord.

4. Robaade, hvad enten de ere under Roning eller Sejl, skulle have ved Haanden klar til Brug en Lanterne med hvidt Lys, som med korte Mellemrum skal vises saa betimelig, at Sammenstød kan forebygges.

De i denne Artikel omhandlede Fartøjer skulle ikke være forpligtede til at føre de i Artikel 4. a. og Artikel 11., sidste Stykke, foreskrevne Lys.

Art. 8. Lodsfartøjer, der paa deres Station ere i Lodstjeneste, skulle ikke vise de for andre Skibe foreskrevne Lys, men skulle paa Mastetoppen føre et hvidt Lys, der er synligt hele Horisonten rundt, og skulle desuden med korte Mellemrum, der aldrig maa overstige 15 Minutter, vise et eller flere Blus.

Ved klos Nærmelse af eller til andre Skibe skulle de have deres Sidelys tændte og klar til Brug og med korte Mellemrum glimte med dem eller vise dem for at tilkendegive den Retning, i hvilken de stævne, men det grønne Lys maa ikke vises om Bogbord og det røde Lys ikke om Styrbord.

Et Lodsfartøj, der er af en saadan Art, at det er nødsaget til at lægge til langs Siden af et Skib for at sætte Lods om Bord, kan vise et hvidt Lys i Stedet for at føre det paa Mastetoppen samt kan i Stedet for de ovennævnte farvede Lys have ved Haanden klar til Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden, til Brug som ovenfor foreskrevet.

Lodsfartøjer, der ikke ere i Lodstjeneste paa deres Station, skulle føre de samme Lys som andre Fartøjer af tilsvarende Tonnage.

[Anordn. 3die Maj 1899:

Lods-Dampfartøjer, der paa deres Station ere i Lodstjeneste, skulle, naar de ikke ligge til Ankers, foruden de

Lys, som ere foreskrevne for alle Lodsfartøjer, i en Afstand af omtrent 8 Fod under det hvide Toplys føre et rødt Lys, der er synligt hele Horisonten rundt og af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en mørk Nat med klar Luft i en Afstand af mindst 2 Sm., samt endvidere de farvede Sidelys, der ere foreskrevne for alle Fartøjer, som ere let.

Naar de paa deres Station ere i Lodstjeneste, men ligge til Ankers, skulle de foruden de Lys, som ere foreskrevne for alle Lodsfartøjer, føre det ovennævnte røde Lys, derimod ikke de farvede Sidelys.

Naar de paa deres Station ikke ere i Lodstjeneste, skulle de føre de samme Lys som andre Dampfartøjer.]

[Anordn. 23de Febr. 1906:

Art. 9. Fisker-Skibe og -Baade skulle, naar de ere let, og naar det ikke i denne Artikel er paabudt at føre eller vise de nedenfor nærmere angivne Lys, føre eller vise de Lys, der ere foreskrevne for Skibe, der ere let, og som have samme Tonnage.

a. Aabne Baade — hvorved skal forstaas Baade, der ikke ved et Heldæk ere beskyttede mod Søvandets Indtrængen — skulle, naar de ved Nattetid ere beskæftigede med nogen Art Fiskeri med udliggende Redskab, der strækker sig i det højeste 150 Fod i horisontal Retning fra Baaden ud i Søen, føre et hvidt Lys, som kan ses hele Horisonten rundt.

Aabne Baade, som fiske om Natten med udliggende Redskaber, der strække sig over 150 Fod i horisontal Retning fra Baaden ud i Søen, skulle føre et hvidt Lys, der kan ses hele Horisonten rundt, og tillige, naar Baaden nærmer sig andre Fartøjer, eller saadanne nærme sig denne, vise et andet hvidt Lys i det mindste 3 Fod nedenfor det førstnævnte Lys og i en horisontal Afstand fra dette af mindst 5 Fod i den Retning, i hvilken det udliggende Redskab er fastgjort.

b. Naar Skibe og Baade — dog herfra undtagne aabne Baade, saaledes som disse ere bestemte i Afsnit a. — fiske med Drivnet, skulle de, saalænge Nettene helt eller

delvis ere i Vandet, føre 2 hvide Lys, hvor disse bedst kunne ses. Saadanne Lys skulle anbringes saaledes, at den lodrette Afstand mellem dem er mindst 6 Fod og højst 15 Fod, og saaledes, at den horisontale Afstand mellem dem, maalt paa en Linie i Kølens Retning, er mindst 5 og højst 10 Fod. Det nederste af disse 2 Lys skal være i Retning af Garnene, og de skulle begge være af en saadan Beskaffenhed, at de kunne ses hele Horisonten rundt og ere synlige i en Afstand af mindst 3 Sm.

I Middelhavet og de Have, der begrænse Japans og Koreas Kyster, ere Sejl-Fiskerskibe med en Tonnage af under 20 Tons Brutto ikke pligtige at føre det nederste af disse 2 Lys; hvis de imidlertid ikke føre dette Lys, skulle de i samme Stilling (ɔ: i Retning af Garnet eller Redskabet) vise et hvidt Lys, som skal være synligt i en Afstand af ikke under een Sm., saafremt de nærme sig andre Skibe, eller saadanne nærme sig dem.

c. Naar Skibe og Baade — derfra dog undtagne aabne Baade, saaledes som disse ere bestemte i Afsnit a. — fiske med Line, naar de have deres Liner ude og ere gjorte fast til eller bjerge disse Liner, og naar de ikke ere til Ankers eller ligge stille i den Betydning, som omtales i Afsnit h., skulle de føre de samme Lys, som Fartøjer, der fiske med Drivnet. Naar de give Linerne ud eller fiske med drivende Liner, skulle de føre de Lys, der ere foreskrevne henholdsvis for en Damper eller et Sejlskib, der er let.

I Middelhavet og i de Have, der begrænse Japans og Koreas Kyster, ere Sejlskibe, der drive Fiskeri, og hvis Brutto-Tonnage er under 20 Tons, ikke pligtige at føre det nederste af disse 2 Lys; saafremt de imidlertid ikke føre dette, skulle de i samme Stilling (ɔ: i Retning af Linerne), vise et hvidt Lys, som skal være synligt i en Afstand af ikke under een Sm., naar de nærme sig andre Skibe, eller saadanne nærme sig dem.

d. Skibe, der ere beskæftigede med Trawlfiskeri, hvorved forstaas Slæbning af et eller andet Redskab langs Bunden af Søen, skulle 1) saafremt det er Dampskibe, være

pligtige til i samme Stilling som det i Artikel 2. a. omtalte Lys at føre en trefarvet Lanterne, der er saaledes konstrueret og anbragt, at den kan vise et hvidt Lys fra ret forind til to Streger paa hver Side og et grønt og et rødt Lys over en Bue af Horisonten fra 2 Streger fra forind til 2 Streger agten for Tværs, henholdsvis paa Styrbords og Bagbords Side, samt mindst 6 og højst 12 Fod under den trefarvede Lanterne at føre et hvidt Lys i en Lanterne, der er saaledes konstrueret, at den kan vise et klart ensartet og ubrudt Lys hele Horisonten rundt; 2) og saafremt det er Sejlskibe, være pligtige at føre et hvidt Lys i en Lanterne, der er saaledes konstrueret, at den kan vise et klart, ensartet og ubrudt Lys hele Horisonten rundt, hvorhos de, naar de nærme sig andre Skibe, eller saadanne nærme sig dem, skulle vise — paa et Sted, hvor det bedst kan ses — et hvidt Blus eller en Fakkel i betimelig Tid til at forebygge Sammenstød.

Alle i Afsnit d. 1) og 2) omtalte Lys skulle være synlige i en Afstand af mindst 2 Sm.

e. Fartøjer, der fiske med Østers-Skrabere eller andet Skraberedskab, skulle føre og vise de samme Lys som Trawlere.

f. Fisker-Skibe og -Baade maa foruden de Lys, som de i Henhold til nærværende Artikel ere forpligtede til at føre og vise, til enhver Tid benytte Blus og Lys, ved hvilke de arbejde.

g. Ethvert Fiskerskib og enhver Fiskerbaad, der er under 150 Fod i Længden, skal, naar Fartøjet ligger til Ankers, vise et hvidt Lys, som er synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Sm.

Ethvert Fiskerskib, som har en Længde af 150 Fod eller derover, skal, naar det ligger til Ankers, vise et hvidt Lys, der er synlig hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Sm., og det skal vise endnu et Lys, saaledes som det i Artikel 11 er bestemt for Skibe af saadan Længde.

Saafremt noget saadant Skib, hvad enten det er over

eller under 150 Fod i Længden, skulde faa Hold i et Garn eller andet Fiskeredskab, skal det, naar andre Skibe nærme sig det, vise endnu et hvidt Lys mindst 3 Fod nedenfor Ankerlyset og i en horisontal Afstand fra dette af i det mindste 5 Fod i Garnets eller Redskabets Retning.

h. Naar et Skib eller en Baad under Fiskeri kommer til at ligge stille som Følge af, at dets Redskab faar Hold i en Klippe eller en anden Forhindring, skal Fartøjet om Dagen nedhale det i Afsnit k. paabudte Dagsignal; om Natten skal det vise det eller de Lys, der ere foreskrevne for et Skib, der ligger til Ankers; og under Taage, Tykning, Snefald eller stærke Regnbyger skal det give det Signal, der er foreskrevet for et Skib, der ligger til Ankers (se Afsnit d. og sidste Afdeling af Artikel 15).

i. Under Taage, Tykning, Snefald eller svære Regnbyger skulle Skibe, der fiske med Drivnet, og som ere gjorte fast til deres Redskab, og Skibe, der trawle, skrabe eller fiske med nogen Slags Slæberedskab, eller Skibe, som fiske med Line, og som have deres Liner ude — saafremt de ere af 20 Tons Brutto-Tonnage eller derover — give en Tone med Mellemrum paa ikke mere end 1 Minut, hvis det er Dampskibe med Damppiben eller Sirenen, og hvis det er Sejlskibe med Taagehornet. Hver enkelt Tone skal ledsages af Ringen med Klokken. Fisker-Skibe og -Baade af under 20 Tons Brutto-Tonnage skulle ikke være pligtige at give de nysnævnte Signaler; men saafremt de ikke give disse, skulde de give et andet tydeligt Lyd-Signal med Mellemrum af ikke mere end 1 Minut.

k. Alle Skibe og Baade, som fiske med Garn eller Liner eller Trawl, og som ere let, skulle om Dagen overfor et Skib, der nærmer sig, tilkendegive deres Beskæftigelse ved at vise en Kurv eller et andet tydeligt Signal, hvor det bedst kan ses. Naar Skibe eller Baade ligge til Ankers med deres Redskaber ude, og andre Skibe nærme sig, skulle de vise det samme Signal til den Side, hvor Passagen er fri.

De Skibe, som efter nærværende Artikel ere forpligtede til at føre eller vise de i foranstaaende Regler nær-

mere angivne Lys, ere ikke forpligtede til at føre de Lys, der ere foreskrevne i Artikel 4. a. o g Artikel 11, sidste Afsnit].

Art. 10. Et Skib, der indhentes af et andet, skal fra sin Agterende vise det sidstnævnte Skib et hvidt Lys eller et Blus.

Det hvide Lys, der ifølge denne Artikel fordres vist, kan føres i en fast anbragt Lanterne; men i saa Tilfælde skal denne være saaledes indrettet og skærmet, at den kaster et ubrudt Lys over en Bue af Horisonten paa 12 Kompasstreger, nemlig 6 Streger paa hver Side af Skibet fra ret agter, og saaledes, at det er synligt i en Afstand af mindst 1 Sm. Dette Lys skal derhos føres saa nær som muligt i samme Højde som Sidelysene.

Art. 11. Et Skib af under 150 Fods Længde skal, naar det ligger til Ankers, forude paa det Sted, hvorfra det bedst kan ses, men dog ikke højere end 20 Fod over Skroget, føre et hvidt Lys i en Lanterne, der er saaledes indrettet, at den viser et klart, ensartet og ubrudt Lys, synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Sm.

Et Skib af 150 Fods Længde eller derover skal, naar det ligger til Ankers, i den forreste Del af Skibet og i en Højde af ikke mindre end 20 Fod og ikke mere end 40 Fod over Skroget, føre 1 saadant Lys samt — paa eller nær ved Agterenden af Skibet og i en saadan Højde, at det ikke er mindre end 15 Fod lavere end det forreste Lys — føre endnu et andet saadant Lys.

Et Skibs Længde skal anses for at være den i dets Registrerings-Certifikat angivne Længde.

Et i eller nær ved et befærdet Farvand eller Sejlløb grundstødt Skib skal foruden det eller de ovennævnte Lys føre de i Artikel 4. a. foreskrevne 2 røde Lys.

Art. 12. Ethvert Skib kan, om nødvendigt for at henlede Opmærksomheden paa sig, foruden de Lys, som det ifølge disse Regler er forpligtet til at føre, vise et

Blus eller bruge et hvilket som helst Knaldsignal, der ikke kan forveksles med et Nødsignal.

Art. 13. Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af hvilke som helst særlige Regler givne af en Nations Regering med Hensyn til yderligere at føre Positions- og Signal-Lys om Bord i to eller flere Krigsskibe eller i Skibe, der sejle under Konvoj, eller for Visning af Kendings-Signaler, valgte af Skibsredere, naar saadanne Signaler ere blevne autoriserede af deres respektive Regeringer samt behørigt registrerede og offentliggjorte.

Art. 14. Et Dampskib, der gaar for Sejl alene, men som har sin Skorsten oppe, skal om Dagen forude, hvor den bedst kan ses, føre en sort Kugle eller Signalfigur, mindst 2 Fod i Diameter.

Lydsignaler under Taage, o. s. v.

Art. 15. Alle i denne Artikel foreskrevne Signaler for Skibe, der ere let, skulle gives:

1. Af »Dampskibe« med Damppiben eller Sirenen;
2. Af »Sejlskibe« samt af »bugserede« Skibe med Taagehornet.

Ordene »lang Tone«, brugt i denne Artikel, skulle betyde: En Tone af fra 4 til 6 Sekunders Varighed.

Et Dampskib skal være forsynet med en kraftig Pibe eller Sirene, der giver Lyd ved Damp eller noget, der erstatter Damp, saaledes anbragt, at Lyden derfra ikke afbrydes ved nogen Forhindring om Bord. Det skal endvidere have et kraftigt Taagehorn, der giver Lyd ved Hjælp af mekaniske Midler, og desuden en stærkt lydende Klokke[1]).

Et Sejlskib af 20 Tons Brutto-Tonnage eller derover skal være forsynet med et lignende Taagehorn og Klokke.

---

[1]) I alle Tilfælde, hvor disse Regler fordre Benyttelsen af en Klokke, kan i Stedet herfor om Bord i tyrkiske Skibe anvendes en Tromme, eller i smaa søgaaende Fartøjer en Gongong, hvor et saadant Apparat benyttes.

Under Taage, Tykning, Snefald eller sværе Regnbyger skulle, hvad enten det er Dag eller Nat, de i denne Artikel beskrevne Signaler bruges paa følgende Maade:

a. Et Dampskib, der gør Fart, skal med Mellemrum af højst 2 Minutter give en lang Tone;

b. Et Dampskib, der er let, men ligger stoppet uden at gøre Fart, skal med Mellemrum af højst 2 Minutter give to lange Toner med omtrent et Sekunds Mellemtid;

c. Et Sejlskib, der er let, skal med Mellemrum af højst 1 Minut give følgende Signal:

Naar det har Vinden Styrbord ind, Tværs eller foran for Tværs, 1 Tone.

Naar det har Vinden Bagbord ind, Tværs eller foran for Tværs, 2 paa hinanden følgende Toner.

Naar det har Vinden agten for Tværs, 3 paa hverandre følgende Toner;

d. Et Skib, der ligger til Ankers, skal med Mellemrum af højst 1 Minut ringe hurtigt med Klokken i omtrent 5 Sekunder.

e. Et Skib, der bugserer, et Skib, der er i Færd med at udlægge eller optage et Telegrafkabel, og et Skib,der er let, men som paa Grund af, at det ikke er under Kommando, er ude af Stand til at gaa af Vejen for et Skib, der nærmer sig, eller som er ude af Stand til at manøvrere saaledes, som det fordres i disse Regler, skal i Stedet for de under a. og c. i denne Artikel foreskrevne Signaler med Mellemrum af højst 2 Minutter give 3 paa hverandre følgende Toner, nemlig: 1 lang Tone efterfulgt af 2 korte Toner.

Et Skib, der bugsere, kan give samme Signal, men det maa ikke give noget andet Signal.

Sejlfartøjer og Baade af under 20 Tons Brutto-Tonnage skulle ikke være forpligtede til at give de ovenfor nævnte Signaler, men gøre de det ikke, skulle de med Mellemrum af højst 1 Minut give et andet fyldestgørende Lydsignal.

Under Taage o. s. v. skal Farten være moderat.

Art 16. Ethvert Skib skal under Taage, Tyk-

ning, Snefald eller svære Regnbyger gaa med moderat Fart under omhyggelig Hensyntagen til de stedfindende Omstændigheder og Forhold.

Et Dampskib, der tilsyneladende foran for Tværs hører Taagesignal fra et Skib, hvis Plads ikke kan bestemmes med Sikkerhed, skal, for saa vidt Omstændighederne i det givne Tilfælde tilstede det, stoppe sin Maskine og derpaa navigere med Forsigtighed, indtil Faren for Sammenstød er forbi.

Regler for Styring og Sejlads.

Almindelig Bemærkning. — Fare for Sammenstød.

Faren for Sammenstød kan, naar Omstændighederne tillade det, erfares ved omhyggeligt at pejle paa Kompasset et sig nærmende Skib. Dersom Pejlingen ikke kendeligt forandrer sig, bør saadan Fare anses for at være til Stede.

Art. 17. Naar to Sejlskibe nærme sig hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal det ene af dem gaa af Vejen for det andet efter følgende Regler:

a. Et Skib, der sejler rumskøds, skal gaa af Vejen for Skib, der ligger bidevind.

b. Et Skib, der ligger bidevind med Vinden Bagbord ind, skal gaa af Vejen for et Skib, der ligger bidevind med Vinden Styrbord ind.

c. Naar begge Skibe sejle rumskøds med Vinden ind paa modsatte Side, skal det Skib, der har Vinden Bagbord ind, gaa af Vejen for det andet.

d. Naar begge Skibe sejle rumskøds med Vinden ind paa samme Side, skal det Skib, der er til Luvart, gaa af Vejen for det, der er i Læ.

e. Et Skib, der sejler med Vinden agter ind, skal gaa af Vejen for det andet Skib.

Art. 18. Naar to Dampskibe komme lige eller næsten lige mod hinanden, saaledes at der kan opstaa Fare

for Sammenstød, skulle de begge dreje til Styrbord, saaledes at de kunne passere hinanden paa Bagbords Side.

Denne Artikel angaar kun de Tilfælde, hvor Skibe komme lige eller næsten lige mod hinanden, saaledes at der kan opstaa Fare for Sammenstød, og angaar ikke to Skibe, der maa gaa klar af hinanden, naar hvert af dem uforandret holder sin Kurs.

De eneste Tilfælde, Artiklen angaar, ere de, i hvilke hvert af de to Skibe, stævner lige eller næsten lige imod det andet, eller med andre Ord:

om Dagen i de Tilfælde, i hvilke hvert Skib har det andet Skibs Master overet eller næsten overet med sine egne, og

om Natten i de Tilfælde, i hvilke hvert Skib er i en saadan Stilling, at det ser begge det andet Skibs Sidelys.

Artiklen kommer altsaa ikke til Anvendelse:

om Dagen i de Tilfælde, i hvilke et Skib ser forude et andet Skib, hvis Kurs skærer dets egen Kurs, eller

om Natten i de Tilfælde, i hvilke det ene Skibs røde Lys viser mod det andet Skibs røde Lys, eller det ene Skibs grønne Lys viser mod det andet Skibs grønne Lys, eller i hvilke et rødt Lys uden tilsvarende grønt eller et grønt Lys uden et tilsvarende rødt ses forude, eller i hvilke baade et grønt og et rødt Lys ses i hvilken som helst anden Retning end forude (ret eller næsten ret forude).

Art. 19. Naar to Dampskibe styre Kurser, der skære hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal det Skib, der har det andet paa sin Styrbords Side, gaa af Vejen for dette.

Art. 20. Naar et Dampskib og et Sejlskib gaa i saadanne Retninger, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal Dampskibet gaa af Vejen for Sejlskibet.

Art. 21. Hvor ifølge nogen af disse Regler det ene

af to Skibe skal gaa af Vejen, skal det andet holde sin Kurs og sin Fart.

Anm. Naar som Følge af tykt Vejr eller andre Aarsager et saadant Skib er kommet saa nær det andet, at Sammenstød ikke kan undgaas ved Forholdsregler alene fra det Skibs Side, der skal gaa af Vejen, skal ogsaa det andet Skib tage saadanne Forholdsregler, som bedst ville hjælpe til at forebygge Sammenstød (se Art. 27 og 29).

Art. 22. Ethvert Skib, der ifølge disse Regler er forpligtet til at gaa af Vejen for et andet Skib, skal, dersom Omstændighederne i det givne Tilfælde tillade det, undgaa at gaa foran om det andet Skib.

Art. 23. Ethvert Dampskib, der ifølge disse Regler er forpligtet til at gaa af Vejen for et andet Skib, skal, naar det nærmer sig dette, om nødvendigt mindske sin Fart eller stoppe eller bakke.

Art. 24. Uden Hensyn til, hvad der indeholdes i disse Regler, skal ethvert Skib, der indhenter et andet, gaa af Vejen for det indhentede Skib.

Ethvert Skib, der vinder ind paa et andet Skib fra en hvilken som helst Retning, der er mere end to Streger agten for Tværs af samme — ɔ: i en saadan Stilling med Hensyn til det Skib, som det indhenter, at det om Natten vilde være ude af Stand til at kunne se noget af dette Skibs Sidelys — skal anses som et indhentende Skib, og ingen paafølgende Forandring i de to Skibes Retning imod hinanden skal gøre det indhentende Skib til et Skib, hvis Kurs skærer et andet Skibs Kurs, saaledes som dette er at forstaa i disse Regler, eller befri det fra dets Forpligtelse til at holde sig klar af det indhentede Skib, førend dette er helt passeret og klaret.

Da det indhentende Skib om Dagen ikke altid med Sikkerhed kan vide, om det er foran for eller agten for ovennævnte Retning fra det andet Skib, bør det førstnævnte Skib, i Tvivlstilfælde, gaa ud fra, at det er et indhentende Skib, og gaa af Vejen.

Art. 25. I snævre Løb skal ethvert Dampskib, naar det kan ske uden Fare, holde sig til den Side af Farvandet eller Midtløbet, der ligger paa Skibets Styrbords Side.

Art. 26. Sejlskibe, der ere let, skulle gaa af Vejen for Sejlfartøjer eller Baade, der ere i Færd med at fiske med Net eller Liner eller Trawl. Dog skal denne Regel ikke give noget Fartøj eller Baad, der er i Færd med at fiske, Berettigelse til at hindre Sejladsen i et Farvand eller Sejlløb, der befærdes af andre Skibe end Fiskefartøjer eller Baade.

Art. 27. Ved Iagttagelsen og Fortolkningen af disse Regler skal der tages behørigt Hensyn til alle de med Navigeringen og med Sammenstød forbundne Farer samt til enhver særegen Omstændighed, der maatte gøre en Afvigelse fra de foranstaaende Regler nødvendig for at undgaa øjeblikkelig Fare.

Lydsignaler for Skibe i Sigte af hinanden.

Art. 28. Ordene »kort Tone« skulle i denne Artikel betyde: en Tone af omtrent et Sekunds Varighed.

Naar Skibe ere i Sigte af hinanden, skal et Dampskib, der er let og foretager nogen Bevægelse, som disse Regler hjemle eller paabyde, tilkendegive denne Bevægelse ved følgende Signaler med Damppiben eller Sirenen, nemlig:

1 kort Tone, der betyder: »Jeg drejer til Styrbord«;
2 korte Toner, der betyder: »Jeg drejer til Bagbord«;
3 korte Toner, der betyder: »Min Maskine bakker med fuld Kraft«.

Intet Skib maa under nogen Omstændighed forsømme at iagttage passende Forsigtighedsregler.

Art. 29. Intet, som indeholdes i disse Regler, skal frigøre noget som helst Skib eller dets Reder, Fører eller Mandskab for Følgerne af nogen Forsømmelse med at føre

Lanterner eller give Signaler eller af nogen Forsømmelse med at holde behørigt Udkig eller af Forsømmelse af nogen Forsigtighedsregel, som almindeligt Sømandskab eller Tilfældets særegne Omstændigheder maatte fordre.

Forbehold med Hensyn til Regler for Sejlads i Havne og indre Farvande.

Art. 30. Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af en særlig Regel, der paa behørig Maade er givet af stedlig Myndighed med Hensyn til Sejladsen i en Havn, paa en Flod eller i et indre Farvand.

[Art. 31 er ophævet og erstattet med Anordning af 22de Januar 1936 vedrørende Signaler for Skibe i Havsnød m. v.]

Om Straffeansvar.

Art. 32. Overtrædelse af foranførte Regler medfører Straf af Bøder ifølge [Lov Nr. 146 af 29de Marts 1920, § 7, for saa vidt Forholdet ikke efter sin Beskaffenhed medfører større Straf. Den paagældende er derhos erstatningspligtig overfor den, som ved Overtrædelsen maatte blive skadelidende].

2. Anordning

(Nr. 18 af 22de Januar 1936)

vedrørende

Signaler for Skibe i Havsnød m. v.

(Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.)

---

§ 1. Naar et Skib er i Nød og forlanger Hjælp fra andre Skibe eller fra Land, skal det bruge eller vise følgende Signaler, enten samlede eller hvert for sig, nemlig:

Om Dagen:

1. Kanonskud eller andre Knaldsignaler, affyret med omtrent 1 Minuts Mellemrum.
2. Det internationale Signal-Systems Nodsignal.
3. Det Afstandssignal, der bestaar af et firkantet Flag med en Kugle eller noget, der ligner en Kugle, over eller under Flaget.
4. Uafbrudt Brug af et Taagesignalapparat.
5. Det internationale Nødsignal, der afgives ved Radiotelegrafi eller Radiotelefoni eller ved enhver anden Metode for Afstandssignalering.

Om Natten:

1. Kanonskud eller andre Knaldsignaler, affyret med omtrent 1 Minuts Mellemrum.
2. Flammer om Bord i Skibet (saasom fra en brændende Tjæretønde, Olietønde o. s. v.).
3. Raketter eller Bomber, der udkaster Stjerner af hvilken som helst Farve eller Art, og som affyres en ad Gangen med korte Mellemrum.
4. Uafbrudt Brug af et Taagesignalapparat.
5. Det internationale Nødsignal, der afgives ved Radiotelegrafi eller Radiotelefoni eller ved enhver anden Metode for Afstandssignalering.

Det fornævnte radiotelegrafiske Nødsignal skal, forsaavidt Omstændighederne tillader det, indledes med det internationale radiotelegrafiske Alarmsignal.

§ 2. Anvendelse af noget af de i § 1 nævnte Signaler undtagen i den Hensigt at tilkendegive, at et Skib er i Nød, og Anvendelse af Signaler, der kan forveksles med noget af de i § 1 nævnte Signaler, er forbudt.

De i § 1 nævnte radiotelegrafiske og radiotelefoniske Nødsignaler saavel som det radiotelegrafiske Alarmsignal maa ligeledes kun benyttes, naar et Skib er i en alvorlig og overhængende Fare, som gør øjeblikkelig Hjælp paakrævet.

I alle andre Tilfælde, i hvilke Hjælp er paakrævet, eller i hvilke et Skib ønsker at udsende Varsel om, at det kan blive nødvendigt paa et senere Tidspunkt at udsende Nødsignalet, skal det nedenfor i § 6 omhandlede internationale radiotelegrafiske eller radiotelefoniske Ilsignal benyttes.

§ 3. Den Hastighed, hvormed Meddelelser, der indledes med Nød-, Il- eller Sikkerhedssignalet, udsendes ved Hjælp af Radiotelegraf, maa ikke overstige 16 Ord pr. Minut.

§ 4. Det internationale Signal-Systems Nødsignal bestaar af Flagsignalet N. C.

Det internationale Nødsignal, der afgives ved Radiotelegrafi, bestaar af Gruppen • • • — — — • • •

Det internationale Nødsignal, der afgives ved Radiotelefoni, bestaar af Ordet MAYDAY (svarende til den franske Udtale af Udtrykket »m'aider«).

§ 5. Det internationale, radiotelegrafiske Alarmsignal bestaar af en Serie paa tolv Streger udsendt paa ét Minut, idet Varigheden af hver Streg er fire Sekunder, og Varigheden af Mellemrummet mellem to Streger er ét Sekund.

Dette særlige Signal skal kun have det ene Formaal at faa de til Alarmering benyttede Apparater til at virke. Det skal udelukkende anvendes til at meddele, at Nødsignalet følger efter.

§ 6. Det internationale, radiotelegrafiske Ilsignal bestaar af Gruppen XXX efter Morsekoden, der sendes saaledes, at Gruppens Bogstaver nøje adskilles.

Det internationale, radiotelefoniske Ilsignal bestaar af Ordet *PAN* (svarende til den franske Udtale af Ordet »panne«).

Indenfor Luftfartstjenesetn benyttes Signalet PAN baade som radiotelefonisk og som radiotelegrafisk Ilsignal.

§ 7. Ved denne Anordning, der træder i Kraft straks, ophæves Anordning Nr. 320 af 17de December 1932, ligesom de i Anordning Nr. 4 af 22de Januar 1897, Art. 31 og i Anordning Nr. 174 af 17de December 1900 indeholdte Bestemmelser om Nødsignaler forbliver ophævet som hidtil.

3.

Anordning

(Nr. 216 af 24de Juli 1927)

angaaende

Adgang for Fartøjer, som fisker med Snurrevaad, til at føre visse Signaler, samt angaaende Forbud mod Anvendelse af Ankerlys agter i korte Fartøjer.

(Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.)

I Henhold til § 6 i Lov Nr. 146 af 29. Marts 1920 om Forholdsregler til Skibsfartens Betryggelse med Ændringer af 18de April 1925 og i Tilknytning til Anordning Nr. 54 af 23de Februar 1906, angaaende en forandret Affattelse af Art. 9 i de internationale Søvejsregler, ville Vi herved have anordnet følgende:

1. For at beskytte Fiskeredskaberne imod Overlast fra andre Fartøjers Side kan danske Fiskerfartøjer, som fisker med Snurrevaad — i Lighed med hvad der er tilladt engelske og hollandske Snurrevaadsfiskere — vise følgende Signaler:

Om Dagen: — En sort Kugle (Kurv eller Signalfigur), anbragt i den forreste Del af Fartøjet saa nær ved Stævnen som muligt og ikke mindre end 3 Meter over Rælingen.

Endvidere en sort Kegle ophængt i den ene Spids un-

der en Raa (Tværstang) paa agterste (eller eneste) Mast ud imod den Side, til hvilken Redskabet viser.

Om Natten: — Tre hvide Lys i en Trekant, hvis Sider er ca. 75 cm, ophængt ved den ene Spids under Raaen ud imod den Side, til hvilken Redskabet viser.

Naar Linerne løbes ud, bruges Signalerne sammen med de almindelige Sidelys, men uden disse, naar der hives ind.

Toplyset eller Ankerlyset maa ikke vises samtidig med Signalerne.

Lyd Signal: — Tre lange og en kort Tone med Fløjten eller Taagehornet, naar andre Skibe nærmer sig. I usigtbart Vejr gives de i de internationale Søvejsregler anførte Taagesignaler (Art. 9 i.).

Naar et Snurrevaads-Fiskerfartøj er til Ankers om Natten og ikke arbejder med Snurrevaad, skal det vise det sædvanlige Ankerlys, som foreskrevet i Art. 9 g. 1. Afsnit i de internationale Søvejsregler, og maa ikke vise det ovennævnte Signal.

Anvendelsen af andre Signaler end de her anførte, til Beskyttelse af Snurrevaadsfiskeres Redskaber, er forbudt.

Andre Skibe og Fartøjer, især saadanne, som slæber Trawl eller Skovlvaad, opfordres til at gaa langt uden om Fiskerfartøjer, som ved de foran angivne Signaler betegner, at de fisker med Snurrevaad.

Vaad og Liner kan tilsammen strække sig over en Kvadrat-Sømil.

---

2. For at undgaa Forvekslinger — særlig med de i de internationale Søvejsregler Art. 9 a. b. c. og Art. 10 foreskrevne hvide Lys — er det forbudt til Ankers liggende Fiskerkuttere og andre korte Fartøjer at anvende det Ankerlys agter, som i Art. 9. g. 2. Afsnit er foreskrevet for Skibe med en Længde af 150 Fod (c. 46 Meter) og derover.

4.

Bekendtgørelse

(Nr. 222 af 29de Juli 1927)

angaaende

Særlige Regler for Sejlads i indre dansk Farvand; jfr. Art. 30 i de internationale Søvejsregler

(saaledes som ændret ved Bekendtgørelse Nr. 15 af 26de Januar 1934).

(Ministeriet for Industri, Handel og Søfart).

I Henhold til Anordning Nr. 190 af 8. Juli 1926 angaaende Regler til Betryggelse af Sejladsen i indre Farvande, har Ministeriet for Industri, Handel og Søfart udfærdiget nedenstaaende Bestemmelser, der er gældende i indre danske Farvande.

§ 1.

Ved indre dansk Farvand forstaas i denne Bekendtgørelse: Foruden Aaer, Indsøer, Havne, Havneindløb, Rede,*) Bugter og Fjorde, den Del af dansk Farvand, der ligger mellem og indenfor Øer, Holme og Rev (Stenrøser), som ikke til Stadighed er overskyllet af Søen.**)

§ 2.

For Sejlads i de her omhandlede Farvande gælder de i Anordning Nr. 4 af 22de Januar 1897 (ændret ved Anordningerne Nr. 81 af 3die Maj 1899, Nr. 174 af 17de December 1900 og Nr. 54 af 23de Februar 1906) omhandlede interna-

---

*) Anm. Med Hensyn til Havne — herunder det udenfor Havnemolerne som Red inddragne, afmærkede Vandomraade — vil der af Ministeriet for offentlige Arbejder blive truffet nærmere Bestemmelse om, i hvilken Udstrækning Reglerne i denne Bekendtgørelse vil finde Anvendelse.

**) Jfr. § 3 i »Bestemmelser af 7de September 1938 for fremmede Krigsfartøjers og militære Luftfartøjers Adgang til dansk Omraade under Fredsforhold«.

tionale Søvejsregler og Nødsignaler med de nedenfor anførte Afvigelser og Tilføjelser.

§ 3.

a. Den i de internationale Søvejsregler Art. 7, 2 givne Lempelse med Hensyn til Højden af det hvide Lys over den sammensatte Lanterne (resp. Sidelysene) udvides til at gælde alle maskindrevne Fartøjer under 40 Br. Reg.-Tons, som ikke har Mast.

b. Aabne Pramme, Flaader og Tømmerflaader, som bugseres, kan — i Stedet for de i de internationale Søvejsreglers Art. 5 paabudte Sidelys — føre et hvidt Lys agter, saaledes indrettet og anbragt, at det er synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af en Sømil.

c. Færger, som ved Kæder eller lignende er bundet til at bevæge sig paa en fast Rute, skal saavel for som agter og i samme Højde føre et hvidt Lys.

§ 4.

Et Fartøj, som samtidig benytter Maskine og Sejl, skal om Dagen forude og paa det bedst synlige Sted i Rigningen føre en sort Signalfigur, der skal have Form enten som en Kegle med Spidsen opad og med Grundflade 0,61 m i Diameter eller som en Cylinder, mindst 0,60 m høj og 0,30 m i Diameter.

§ 5.

Udlagte Uddybningsmaskiner og andet lignende Materiel, saavel som Pramme og Flaader, skal altid passeres med fornøden Forsigtighed, og af Damp- og Motorskibe med langsom Fart.

Uddybningsmaskiner skal vise eller afgive følgende Signaler:

a. fra den Side, paa hvilken Uddybningsmaskinen skal passeres:

Om Dagen: En rød Ballon.

Om Natten: Et hvidt Lys lodret under et rødt Lys i en indbyrdes Afstand af mindst $1^1/_2$ m.,

fra den Side, paa hvilken det er forbudt at passere Uddybningsmaskinen:

Om Dagen: En sort Dobbeltkegle.

Om Natten: Et grønt Lys lodret under et rødt Lys i en indbyrdes Afstand af mindst $1^1/_2$ m.

Saavel Signalet for Passage som for Forbud mod Passage kan efter Omstændighederne vises fra begge Sider af Uddybningsmaskinen.

b. I Taage eller usigtbart Vejr:

1. en Række Enkeltslag paa Skibsklokken i Uddybningsmaskinen, naar et Skib for indgaaende*) skal tage den paa sin Styrbords Side og for udgaaende paa sin Bagbords Side.
2. en Række Dobbeltslag, naar et Skib for indgaaende*) skal tage den paa sin Bagbords Side og for udgaaende paa sin Styrbords Side.

c. Naar der er Dykker ude: et halvt rødt og halvt blaat Flag (delt efter Diagonalen).

Uddybningsmaskinen skal i saa Tilfælde passeres med særlig Agtpaagivenhed, og af Damp- og Motorskibe saa vidt muligt med stoppet Maskine.

§ 6.

Skibe, som paa Grund af deres Dybgaaende eller Længde er nødsaget til at holde sig i den dybere Del af et snævert Farvand eller Løb, kan tilkendegive dette ved i betimelig Tid, og forinden Snævringen naas, at vise eller afgive følgende Vigesignaler:

a. Om Dagen: Flag-Signalet D efter det internationale Signalsystem (International Signalbog 1931) hejst paa Fortoppen. Under Bugsering føres Signalet af det bugserede Skib.

b. Om Natten:

1. For Damp- og Motorskibes Vedkommende et rødt Lys, der

*) Et Skib er for indgaaende, naar det har de røde Sømærker om Styrbord.

er synligt i en Afstand af mindst 2 Sømil, anbragt paa Fortoppen, lodret over Toplanternen, i mindst 2 m's Afstand.

2. For Sejlskibes Vedkommende et rødt Lys, der er synligt i en Afstand af mindst 2 Sømil, anbragt i Diametralplanet paa eller foran Fortoppen i en Højde af mindst 4 m over Skroget.

Under Bugsering føres Signalet af det bugserede Skib.

c. I Sigte af andet Skib eller Fartøj samt i usigtbart Vejr saavel om Dagen som om Natten Advarselssignalet: 1 lang Tone efterfulgt af 4 korte Toner (— • • • •) med Fløjte, Sirene eller Taagehorn.

d. Det er forbudt andre Skibe end de forannævnte at vise eller afgive Vigesignaler.

Andre Skibe og Fartøjer skal give Plads for Skibe, der viser eller afgiver Vigesignaler.

De sidstnævnte Skibe bør dog, saa vidt Omstændighederne tillader det, holde den Side af Løbet, der er paa Skibenes Styrbords Side (jfr. Art. 25 i de internationale Søvejsregler).

To eller flere Skibe, som samtidig viser eller afgiver Vigesignaler, bør undgaa at møde eller indhente hinanden paa særlig snævre Steder eller ved stærke Krumninger i Løbet.

§ 7.

a. Ved et Løb, der er saa snævert, at to modgaaende Skibe — enten de afgiver Vigesignaler eller ej — ikke uden Fare kan passere hinanden, skal det Skib vente, der er for indgaaende.

Hvor særlige Forhold gør sig gældende, kan en anden Regel være fastsat ved særligt Reglement for vedkommende Løb.

b. I snævre Løb skal Skibe passerer hinanden med langsom Fart.

§ 8.

Et indhentende Skib skal i snævert Farvand eller Løb passere det Skib, det indhenter, paa dettes Bagbords Side, og

det indhentede Skib skal, naar Forholdene tillader det, give Plads, saa at Passage kan ske uden Fare.

Skulde Forholdene undtagelsesvis gøre det nødvendigt for et indhentende Damp- eller Motorskib at passere paa Styrbords Side, maa denne Hensigt i Tide angives ved det almindelige Fløjtesignal (1 kort Tone): Jeg drejer til Styrbord (jfr. Art. 28 i de internationale Søvejsregler).

§ 9.

Sejlskibe og Sejlbaade, som sejler rundt, skal i snævert Farvand eller Løb fortrinsvis holde sig til den Side af Farvandets eller Løbets Midte, som de har paa Styrbords Side, naar de sejler i Farvandets eller Løbets Retning (jfr. Art. 25 i de internationale Søvejsregler).

§ 10.

Uden bydende Nødvendighed er det forbudt at ankre op i et snævert Løb, og navnlig at ankre i de Fyr- eller Baakelinier eller Vinkelfyrs Vinkler, der leder gennem Løbet.

Skulde Fartøjer af Omstændighederne tvinges til at ankre her, skal de ligge saaledes, at de saa vidt muligt ikke hindrer Passagen for andre Fartøjer og skal — om fornødent med Varp — hales saa langt ind til Kanten af Løbet, som muligt.

§ 11.

Fartøjer, der er grundstødt i eller ved et snævert Løb, saa at de spærrer eller hindrer Sejladsen, skal drage Omsorg for hurtigst muligt at komme af Grunden. Varp, der føres over Løbet, skal slækkes for passerende Fartøjer.

Skrueskibe, der er grundstødt i Løbet, og som benytter Skruen, er ansvarlige for enhver Skade (Opfyldning af Løbet og lign.), der derved maatte foraarsages.

§ 12.

I uddybede Løb og gravede Render, der kunstigt vedligeholdes, gælder desuden følgende særlige Bestemmelser:

a. For at undgaa Beskadigelse af Løbet og dets Sider,

maa Damp- og Motorskibe kun benytte saa megen Fart, som er nødvendig af Hensyn til Skibenes sikre Navigering.

Hvor særlige Forhold gør sig gældende, kan ved særligt Reglement for vedkommende Løb være fastsat en Maksimumsfart.

b. Intet Fartøj maa passere, naar dets Dybgaaende overstiger den officielt bekendtgjorte Dybde, dog under Hensyntagen til Vandstanden og den Indflydelse, som Flod og Ebbe eller Vind kan antages at udøve paa denne.

c. Optagelse af Sten og Sand eller Udkastning i Løbet af Last, Ballast, Aske eller lignende, samt Udpumpning eller Udskylning af Olie og Olierester er forbudt.

d. Det er forbudt at anvende Fiskeredskaber i Løbet eller dettes umiddelbare Nærhed paa en saadan Maade, at det er til Hinder for Sejladsen, samt her at benytte Fiskeredskaber, som kan rive op i Bunden, saa at Sten og Sand flyttes.

§ 13.

I den danske Del af Flensborg Fjord, Lister Dyb og Højer Dyb skal Skibe og Fartøjer over 20 Br. Reg. Tons i Tiden fra Solnedgang til Solopgang føre fast hvidt Agterlys. (Jfr. Anordning af 18. Maj 1925 angaaende Reglement for Besejling af Flensborg Fjord, Lister Dyb og Højer Dyb).

§ 14.

Bestemmelserne i §§ 4—13 gælder ogsaa Skibe, der ikke er hjemmehørende her i Riget.

§ 15.

Overtrædelser af foranstaaende Regler medfører Strafansvar i Overensstemmelse med de derom indeholdte Regler i Lov Nr. 146 af 29. Marts 1920 om Forholdsregler til Skibsfartens Betryggelse med Ændringer af 18de April 1925.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste April 1928.

---

5. I Tilslutning til foranstaaende Punkters Optagelse i Kundgørelse for Søværnet henleder Ministeriet Opmærksomheden paa, at der fremtidig kun undtagelsesvis vil finde Optagelse i Kundgørelse B. Sted af Bekendtgørelser vedrørende Sejladsbestemmelser for særlige danske Farvande, idet Personellet vil kunne søge saadanne Bekendtgørelser i »Efterretninger for Søfarende« og i »Den danske Lods«.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 27de September 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Forskellige Bestemmelser**

vedrørende

Retsplejen ved Søværnet.

Straffesager om Bord.

1. Straffesager om Bord i Søværnets Skibe, som har Station ved Grønland eller Færøerne eller paa Togt anløber de sidste, vil kunne behandles efter Reglerne i Militær Retsplejelov, § 43.

Efter at der under 23/8 1938 er meddelt Politimesteren paa Færøerne Konstitution til at udføre de med Stillingen som Auditør forbundne Forretninger for saa vidt angaar Søværnets Skibe, der under Stationering ved eller Passage af Færøerne maatte have Sager til retslig Behandling, vil de paagældende Rettergangschefer i Tilfælde, hvor det maatte anses fornødent, kunne gøre Brug af Politimesterens Assistance som Auditør, saaledes at Sagerne eventuelt paadømmes ved Retten i Thorshavn. Denne Behandlingsmaade bør foretrækkes i større og vanskeligere Sager, hvor det uden videre Afbrydelse i Skibets Tjeneste kan gennemføres.

Ved Togtets Afslutning, ved Chefskifte og ved Aarets Udgang indberetter Rettergangschefen til Ministeriet til Brug ved Fastsættelsen af Politimesterens Honorar, i hvor mange

Sager Politimesterens Assistance har været benyttet, og hvor mange Konferencer og Retsmøder, det har foranlediget for Politimesteren.

2. Saafremt det under Behandling af en Sag om Bord i et Skib, der henligger ved København, skulde vise sig, at en Varetægtsarrestant paa Grund af særlige Forhold ikke kan beholdes om Bord, kan han efter Begæring til Chefen for Flaadestationen midlertidigt indsættes som Varetægtsarrestant i Flaadestationens Arrest, saafremt Pladsforholdene her tillader det.

Efter Begæring fra Skibschefen kan vedkommende Varetægtsarrestant fremstilles til Forhør om Bord.

Under Opholdet i Flaadestationens Arrest udgaar Varetægtsarrestanten af Forplejning om Bord og forplejes ved Foranstaltning af Søværnets Kaserne.

Saafremt der af en saadan Varetægtsarrestant under Opholdet i Flaadestationens Arrest begaas Forseelser mod Arrestordenen, kommer de til enhver Tid for denne Arrest gældende Bestemmelser til Anvendelse. Kræver en begaaet Forseelse retslig Undersøgelse, undersøges og afgøres Sagen desangaaende i Forbindelse med den mod den paagældende Varetægtsarrestant om Bord i vedkommende Skib verserende Sag.

Begrænsning med Hensyn til visse Straffes Anvendelse.

3. Saavidt Omstændighederne tillader det, bør der i Skibe paa Togt kun paalægges Straffe, som kan afsones om Bord.

4. Overfor Personel, der ikke tilhører Officersgruppen eller Kvartermestergruppen, og som ikke er udkommanderet eller indkaserneret, kan Straffen »Kvarterarrest« ikke bringes i Anvendelse.

Retsmidler mod Straffe uden Dom, Tilbageholdelse fra Landlov.

5. Har en Person ønsket at faa en Sag afgjort ved Dom, skal det meddeles den paagældende, at han først kan faa Sagen forelagt Rettergangschefen til Afgørelse, idet det samtidig meddeles, at denne ingen Sinde kan skærpe Straf-

fen, og at den straffede ikke derved fortaber sin Ret til at faa Sagen afgjort ved Dom.

6. a. Har en Person faaet paalagt en Straf uden Dom og faaet Betænkningstid for at træffe Bestemmelse om, hvorvidt han vil modtage Straffen, eller om han ønsker Sagen forelagt Rettergangschefen eller afgjort ved Dom (jfr. Militær Retsplejelov, §§ 60 og 61 samt Noten til førstnævnte § i »Victor Pürschel: Militær Straffelov«), kan han tilbageholdes fra Landlov, indtil en saadan Bestemmelse er truffet. Tilbageholdelse finder dog ikke Sted, naar Straffen ikke overstiger 6 Dages Kvarterarrest (jfr. Grundsætningen i Borgerlig Retsplejelov, § 790 i Slutningen).

b. Kan en af nedenstaaende 3 Betingelser siges at være til Stede i Tidsrummet mellem Begaaelsen af en Forseelse og Sagens endelige Afgørelse, kan en Person tilbageholdes fra Landlov, nemlig

1) saafremt det med Føje kan antages, at han vil unddrage sig Ansvaret ved at udeblive,
2) saafremt der er særlig Grund til at frygte for, at han vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske Virksomhed,
3) saafremt der er særlig Grund til at antage, at Meddelelse af Landlov til den paagældende i den givne Situation vil virke uheldigt paa Mandstugten.

Er Forseelsen ulovlig Fraværelse, vil Tilbageholdelse kun ganske undtagelsesvis, hvor et særligt Motiv har foreligget og fremdeles foreligger, kunne anvendes paa den, der første Gang er straffet for denne Forseelse.

I saavel de under a. som b. nævnte Tilfælde bør der, saafremt den paagældende ønsker at konferere med Sagfører om Sagen, tilstaas ham Frihed hertil, og han skal under denne Frihed ledsages af en Befalingsmand, saafremt det med Føje kan antages, at han vil udeblive.

Opmærksomheden henledes paa,
at Tilbageholdelse fra Landlov uden Retskendelse kan foretages af enhver Chef,
at der i de under b. nævnte Tilfælde kan være Anledning til — i Stedet for at anvende Tilbageholdelse fra Landlov —

at begære Fængsling ved Retskendelse, saafremt dette skønnes nødvendigt for at opnaa det ønskede Formaal,
at Tilbageholdelse fra Landlov som det mildere Middel skal foretrækkes overalt, hvor Hensigten vil kunne opnaas ad denne Vej,
at Tilbageholdelse fra Landlov i de under b. nævnte Tilfælde skal indberettes til Rettergangschefen,
at man ved Tilbageholdelse fra Landlov bør undgaa, at denne faar Karakteren af, at man anvender Ekstrastraf eller lægger Pres paa den paagældende, og
at den Tid, Tilbageholdelse fra Landlov har fundet Sted, ikke kan fradrages den uden Dom paalagte Straf (jfr. for Varetægtsarrest (Fængsling) »Victor Pürschel: Militær Straffelov«, pag. 23 nederst).

Strafs Fuldbyrdelse, Udsættelse, Omsætning, Eftergivelse m. v.

7. *Fuldbyrdelse* af paalagte Straffe saavel om Bord som i Land bør ske snarest muligt, jfr. § 1 i Kongelig Anordning om Fuldbyrdelse af Frihedsstraf indenfor Hæren og Søværnet.

8. *Udsættelse af Straf om Bord.* Fra Reglen i Stk. 7 kan der ikke vilkaarligt afviges, og navnlig kan det ikke anses for tilladeligt at udsætte Straffenes Fuldbyrdelse til efter endt Togt i det Øjemed saaledes at gøre dem føleligere for de paagældende.

Dog maa den anførte Regel taale Undtagelser, hvor særegne Omstændigheder gør en Udsættelse af Straffens Fuldbyrdelse nødvendig. Saaledes maa ikke blot Mangel paa Arrester, Sygdomstilfælde o. desl., men ogsaa efter Omstændighederne, og da navnlig i Skibe paa Togt, Hensynet til, hvad Tjenestens Tarv kræver, kunne gøre det forsvarligt at udsætte Straffens Fuldbyrdelse i kortere eller længere Tid, endog til efter Togtets Slutning. Opnaaelsen af Togtets Formaal bør selvfølgelig ikke lide under Hensynet til Strafafsoningen.

I Skibe paa Togt maa Chefen derfor i det enkelte Tilfælde afgøre, om en Udsættelse af Straffens Fuldbyrdelse retfærdiggøres ved de foreliggende konkrete Forhold.

9. *Udsættelse og Omsætning af borgerlige Straffe.* Bliver der Spørgsmaal om overfor nogen, der gennemgaar den første Uddannelse, at fuldbyrde Straf af Fængsel eller Hæfte, som er fastsat inden Tjenestens Begyndelse, kan den militære straffuldbyrdende Myndighed (i dette Tilfælde Rettergangschefen), inden Afsoningen paabegyndes, bestemme, at Straffen omsættes (jfr. Militær Straffelov, §§ 28—29) til en Arreststraf, eller efter Forhandling med den borgerlige, straffuldbyrdende Myndighed, at Afsoningen udsættes til efter den første Uddannelses Afslutning. Saadan Bestemmelse om Udsættelse (men ikke Omsætning) kan ogsaa træffes, naar Straf af Hæfte eller af Fængsel for Overtrædelse af andre Love end Militær Straffelov er fastsat under Tjenesten (jfr. Militær Straffelov, § 26, Stk. 2).

Opstaar Spørgsmaal om saadan Strafafsoning udenfor den første Uddannelsestid, haves ingen lovmæssig Hjemmel for en Omsætning. Ejheller har den militære, straffuldbyrdende Myndighed nogen særlig Hjemmel for selv at udsætte Fuldbyrdelsen. En Udsættelse kan dog ske efter de almindelige Regler i Retsplejeloven, § 1001, og efter Overenskomst med de borgerlige Myndigheder, hvem Straffens Fuldbyrdelse, bortset fra Tiden under den dømtes Militærtjeneste, paahviler.

Som »første Uddannelse« betragtes den første samlede Uddannelse, der ikke er afbrudt ved Hjemsendelse under den første Indkaldelse eller ved Antagelse som Math-Elev eller Optagelse paa en Befalingsmandsskole.

10. *Omsætning af anden Straf.* Omsætning af en ved Dom paalagt Straf til en anden kan altid ske ved kongelig Resolution, men iøvrigt kun hvor dette har Hjemmel i Lovgivningen. Saadan Hjemmel findes i Militær Straffelov, § 26, Stk. 2, Pkt. 1, og samme Lov, § 33, jfr. Kongelig Anordning om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom ved Søværnet, § 5.

Militær Straffelovs § 28 indeholder ikke Hjemmel for en saadan Omsætning, men giver kun Regler om, hvorledes Omsætningen skal ske, naar denne iøvrigt er hjemlet.

11. *Eftergivelse og Formildelse* af en ved Dom paalagt Straf kræver kongelig Resolution.

Eftergivelse og Formildelse af en uden Dom paalagt Straf kan bestemmes af Ministeren og iøvrigt ske efter Militær Retsplejelov, § 63.

Ved Anvendelsen af denne maa nøje overholdes, at de Omstændigheder, der bevirker Eftergivelse eller Formildelse, skal være »senere fremkomne«, d. v. s. tilblevne eller først oplyste efter Straffens Paalæg.

12. *Straffebogen* skal indeholde Oplysning om enhver Udsættelse, Eftergivelse m. v. og om Grunden hertil (jfr. »Bestemmelser for Førelse af Straffebøger og Indsendelse af Straffelister og Straffeudskriftblanketter«, Stk. 4, næstsidste Afsnit).

13. *Fuldbyrdelse af Straf, der ikke kan afsones om Bord.* Naar der i Skibe paa Togt paalægges en Straf, som ikke kan afsones om Bord, bør den paagældende efter Omstændighederne enten sendes til København for at afsone Straffen ved Flaadestationens Foranstaltning, i hvilket Tilfælde han begæres saa vidt muligt erstattet og da betragtes som definitivt afgaaet fra Skibet, eller Straffens Afsoning udsættes, om fornødent til Kommandoens Strygning, jfr. Stk. 8.

Naar særlige Forhold gør det hensigtsmæssigt, kan Straffe, der er paalagt i Skibe paa Togt, afsones i Arrest i Land udenfor Flaadestationen, eventuelt ved Indsættelse i civil Arrest efter de i Stk. 15 fastsatte Regler.

14. Under et Stations- eller Inspektionsskibs Ophold ved Færøerne vil det kunne være naturligt at lade streng Arrest afsone i Land, for saa vidt Afsoningen vil kunne være tilendebragt, inden Skibet forlader sin Station ved Øerne.

15. I Flaadestationens Arresthus paa Holmen afsones militære Straffe, paalagt i København og Omegn.

I Søværnets Etablissementer i Land udenfor København og Omegn, saasom Kystdefensionens Værker, Luftmarinestationer, Marinestationer, Torpedostationen ved Bramsnæsvig, hvor der er indrettet Arrester, afsones militære Arreststraffe, der dog, naar Omstændighederne maatte tale derfor, kan afsones i nærmeste militære eller civile Arrest. Ved Af-

soning i militære Arrester vil den fornødne Aftale herom forinden være at træffe mellem Chefen for det paagældende Etablissement og den militære Arrestinspektør. Ved Afsoning i civile Arrester vil den fornødne Aftale herom forinden være at træffe mellem Chefen for det paagældende Etablissement og den stedlige Politimester, hvorunder Arresten sorterer, idet dog Aftalen ved civile Arrester, som til Stadighed benyttes af Hærens stedlige, militære Myndigheder, og for hvilke der saaledes tillige findes en militær Arrestinspektør, vil være at træffe med denne.

Personel af Officersgruppen eller af Kvartermestergruppen afsoner normalt militære Straffe i Arresthuset i Kastellet, idet dog Vagtarrest efter Omstændighederne kan afsones i Lukaf.

Paa Skibe udstaas Vagtarrest af Befalingsmænd, der har eget Lukaf, i dette.

16. Hvis Hæftestraf undtagelsesvis skal afsones i militær Arrest, sker det efter Reglerne om Vagtarrest.

Hvis Fængselsstraf undtagelsesvis skal afsones i militær Arrest, sker det ligeledes efter Reglerne om Vagtarrest, dog saaledes at Ekstraforplejning ikke er tilladt. Der skal lægges særlig Vægt paa om muligt at skaffe Fangen Beskæftigelse.

Hæftestraffe og Fængselsstraffe afsones i Almindelighed i nærmeste civile Arresthus eller i det dertil bestemte Statsfængsel overensstemmende med de derom gældende kongelige Anordninger Nr. 347 og Nr. 348 af 24de December 1932 og Nr. 356 af 30te s. M. (jfr. Nr. 204 af 23de Maj 1938).

Aflevering til Strafafsoning af Personer, der efter Afsoningen skal tilbage til Militærtjeneste, sker til nærmeste civile Arresthus, med mindre anden Ordning er truffet ved Forhandling mellem Direktoratet for Fængselsvæsenet og vedkommende militære Myndighed.

Værnepligtige, der i Medfør af Værnepligtslovens § 3 udelukkes fra Tjeneste i Hæren og Søværnet, hjemsendes, forinden de afleveres til Udstaaelse af Straffen. Afleveringen sker for disses Vedkommende til Stedets Politimester.

Værnepligtige, der, under den første samlede Uddannelse uden at skulle afgaa fra Hæren eller Søværnet, skal

afsone en Fængselsstraf paa 6 Uger og derover, vil, for saa vidt Straffens Udstaaelse ikke udsættes i Henhold til Militær Straffelovs § 26, være at hjemsende i Medfør af kgl. Anordning Nr. 40 af 25de Februar 1938, § 27, som »for Tiden tjenstudygtige«, forinden de afleveres til Afsoning af Fængselsstraffen. Vedkommende borgerlige straffuldbyrdende Myndighed underrettes i betimelig Tid om Hjemsendelsen, og Underretning udbedes, om den dømte vil blive afhentet eller uden videre kan hjemsendes. Indgives i saadant Tilfælde Benaadningsandragende, bør Resultatet heraf afventes. (Se nærmere om disse Regler: Kongelig Anordning angaaende Fuldbyrdelse af Frihedsstraf indenfor Hæren og Søværnet).

17. *Afsoning af langvarige Fængselsstraffe* — d. v. s. hvor Afsoningstiden overstiger 6 Maaneder (jfr. Lov af 15/4 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov, § 20) — skal ske i Statsanstalt. Det er Praksis at underrette Københavns Politi, naar en Person skal afleveres til saadan Afsoning, og anmode det om at besørge Afleveringen.

Med domfældte skal følge:

a) Den originale Dom og Sagens Akter.
b) Bekræftet Afskrift af den originale Dom.
c) Relation over domfældtes personlige Forhold (se nærmere Cancelli Cirk. 30te Septbr. 1820).
d) Lægeattest om, at han ikke lider af venerisk eller smitsom Sygdom. Blanket hertil er udfærdiget ved Direktoratet for Fængselsvæsenets Foranstaltning og vil kunne faas ved Henvendelse til Statsfængslet i Nyborg.
e) Fortegnelse over medbragte Effekter og Penge.

I Følgeskrivelsen anmodes Statsanstalten om at tilbagesende de originale Akter med Tilstaaelse for domfældtes Modtagelse.

18. Er Fuldbyrdelse af en Straf udsat af Rettergangschefen i Medfør af Militær Straffelov, § 26, til efter normal Hjemsendelse, underrettes vedkommende borgerlige Myndighed som i Stk. 16.

19. *Udelukkelse fra Tjeneste* i Søværnet finder efter Værnepligtslovens § 3 Sted, naar en værnepligtig for en for-

sætlig Lovovertrædelse idømmes Fængsel i 4 Maaneder eller derover, eller han dømmes til Hensættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring; Udelukkelsen gælder i 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Eftergivelse eller Forældelse eller fra den endelige Løsladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Overgaar en saadan Dom en værnepligtig, der er til Tjeneste, bliver han, hvad enten Dommen er afsagt under en militær Straffesag eller ikke, straks at hjemsende, naar Ankefristen er udløbet, uden at Dommen er paaanket. At Dommen er betinget, eller at Benaadningsandragende indgives, er uden Betydning i heromhandlede Henseende.

Er Dommen afsagt under en militær Straffesag, drager Rettergangschefen Omsorg for dens Fuldbyrdelse ved Aflevering af den dømte til vedkommende borgerlige straffuldbyrdende Myndighed eller det Statsfængsel eller civile Arresthus, i hvilket Straffen efter Kongelig Anordning angaaende Fuldbyrdelse af Frihedsstraf indenfor Hæren og Søværnet skal afsones.

Er Dommen afsagt under en ikke-militær Straffesag, meddeles det vedkommende borgerlige straffuldbyrdende Myndighed, til hvilken Tid Hjemsendelse vil ske, og Underretning udbedes, om den dømte vil blive afhentet eller uden videre kan hjemsendes.

20. En værnepligtig, der er under Tiltale i en militær Straffesag eller er sigtet for en strafbar Handling, der er undergivet militær Paatalemyndighed, kan tilbageholdes til Tjeneste efter det Tidspunkt, da han efter almindelige Regler skulde have været hjemsendt, indtil Sagen er endelig afgjort og Straffen udstaaet.

Falder Sagen ud til Frifindelse, bliver den værnepligtige at hjemsende, selv om Dommen paaankes, medmindre Hjemsendelsen af særlige Grunde findes betænkelig.

I Lighed hermed kan en værnepligtig, hvis Nærværelse ved Afdelingen ikke findes nødvendig, hjemsendes, selv om han har indanket en ham overgaaet Straffedom for højere Instans.

Genindkaldelse af en hjemsendt værnepligtig kan undtagelsesvis ske af Hensyn til en militær Straffesag, der er

af nogen Betydning, for saa vidt og saa længe det af Rettergangschefen skønnes nødvendigt af Hensyn til Sagens Gennemførelse eller til Straffens Afsoning. Bemærk herved Militær Straffelov, § 27.

Værnepligtige, der skal afsone en militær Straf, der ikke er Kvarterarrest, hjemsendes ikke, før Straffen er fuldt afsonet, for saa vidt ikke særlige Forhold begrunder en Undtagelse. Bemærk herved Militær Straffelov, §§ 18, 26 og 27.

21. *Bøder.* Med Hensyn til Bøder gælder Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov, §§ 50—55, jfr. Militær Straffelov, § 26, Stk. 2, der ogsaa kommer til Anvendelse for saa vidt angaar Forvandlingsstraf efter Borgerlig Straffelov, §§ 53 eller 55.

22. *Betinget Domfældelse.* Bestemmelserne herom og om betinget Straf uden Dom findes i Borgerlig Straffelov, 7. Kapitel, sammenholdt med Militær Straffelov, 5. Kapitel, og Kongelig Anordning om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom ved Søværnet, § 5.

I Tilslutning til forannævnte kongelige Anordning om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom henledes Opmærksomheden med Hensyn til Anvendelsen af betingelsesvis udsat Straf paa følgende: Den Adgang, der gives til betingelsesvis at udsætte Udstaaelsen af Straf, der paalægges uden Dom, er alene hjemlet for Overtrædelser af Militær Straffelov (jfr. dennes § 33, 1. Punktum).

En uden Dom paalagt Straf kan saaledes ikke betingelsesvis udsættes, hvis den paalægges tillige eller alene for Overtrædelse af en anden Lov, f. Eks. Færdselslov, Motorlov eller Værnepligtslov. I disse Kombinationer kan Bøde gives for Overtrædelse af Særloven og betinget Straf for Overtrædelse af Militær Straffelov.

Det følger af Reglen i Militær Straffelov, § 32, Stk. 1, at Udsætelse kun kan ske paa de i Militær Straffelov, § 33, fastsatte Vilkaar, der saaledes i det enkelte Tilfælde hverken kan skærpes eller mildnes. Disse Vilkaar er, at den skyldige ikke inden sin Hjemsendelse (dog højst 2 Aar) begaar en Lovovertrædelse, for hvilken der paalægges ham større Straf end Bøde, Irettesættelse eller Kvarterarrest i 8 Dage.

Det er saaledes ikke enhver ny Forseelse, der medfører Fuldbyrdelse af den udsatte Straf, men kun noget grovere Forseelser.

Det vil kun undtagelsesvis være rigtigt betingelsesvis at udsætte Straffe under det i Militær Straffelov, § 33, nævnte Størstemaal (Kvarterarrest i 8 Dage). Irettesættelser og Bøder kan ikke gives betinget. Det følger af Militær Straffelov, § 33, (Bestemmelserne om Prøvetiden), at betinget Straf uden Dom ikke kan gives hjemsendte.

Uanset at Loven ingen Grænse sætter i saa Henseende, vil det ikke være stemmende med Lovens Aand at give en betinget Straf saa kort Tid før Hjemsendelsen, at en rimelig Prøvetid, der kan være forskellig efter Forseelsens Art og den skyldiges tidligere Forhold, ikke kan siges at foreligge.

Hvis den udsatte Straf senere skal fuldbyrdes, fordi en ny Forseelse, der medfører højere Straf end foran nævnt, er begaaet, fastsættes en for begge Forseelser fælles Straf ved, at Straffen for den sidste Forseelse — selvstændig bestemt — lægges til den tidligere Straf.

Det følger af Lovens § 33, St. 2, og Kongelig Anordning om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom ved Søværnet, § 5, at Forsvarsministeren og Rettergangschefen kan træffe Bestemmelse om Fastsættelse af en saadan Fællesstraf, ogsaa hvor den udsatte Straf er paalagt ved Dom.

Det er en Følge af Militær Straffelov, § 33, Stk. 1, jfr. Militær Retsplejelov, § 51, Stk. 2, at den Straf, der nu lægges til den tidligere udsatte, maa ligge mellem 9 Dages Kvarterarrest (eller 3 Dages Vagtarrest) og 10 Dages streng Arrest. Tillægget kan for skærpet og streng Arrests Vedkommende ikke gaa under det fælles Mindstemaal for alle Arreststraffe: 2 Dage. Fællesstraffen fastsættes i een Strafart, der enten maa være den samme som den, den første Straf lyder paa, eller en strengere. Skal den første Straf herefter omsættes, sker det i det i Militær Straffelov, § 28, fastsatte Forhold og saaledes, at eventuelt overskydende Brøker bortkastes, idet der kun regnes med hele Dage og ikke haves Hjemmel for Forhøjelse. Den samlede Straf, Fællesstraffen, maa ikke overstige de 30 Dage, der er det fælles

normale Størstemaal for alle Arreststraffe efter Militær Straffelov, §§ 18—21; den kan i skærpet og streng Arrest naa det dobbelte af Størstemaalet efter Militær Retsplejelovs § 51, Stk. 1.

Med Hensyn til Fællesstraffen har den straffede Beføjelse efter Militær Retsplejelov, § 60, til at fordre Sagen forelagt Rettergangschefen og efter samme Lov, § 61, til at fordre Sagen afgjort ved Retten.

I Tilfælde, hvor særskilt Straf fastsættes for den nye Forseelse, enten fordi denne er en Overtrædelse af Militær Straffelov af saa ringe Betydning, at Straffen ligger under det i denne Lovs § 33, Stk. 1, nævnte Størstemaal (8 Dages Kvarterarrest), eller fordi det drejer sig om Overtrædelse af en anden Lovbestemmelse, bør den paalagte særskilte Straf fuldbyrdes paa sædvanlig Maade.

23. *Betinget Benaadning* omfattes ikke af Bestemmelserne i Stk. 22. Hvis saaledes en betinget benaadet paany forser sig, straffes han paa sædvanlig Maade ved eller uden Dom, og Indberetning sker til Marineministeriet, for at dette kan træffe Afgørelse om, hvorvidt den ved den betingede Benaadning udsatte Straf skal fuldbyrdes.

24. *Eftertjeneste.* Ifølge Militær Straffelov, § 31, Stk. 2, skal en værnepligtig, der i sin første samlede Uddannelsestid*) har udstaaet Vagtarrest i tilsammen mindst 10 Dage eller dertil svarende strengere Straf uden derfor at blive hjemsendt, forrette Eftertjeneste i et tilsvarende Tidsrum. Denne Bestemmelse maa forstaas saaledes, at der, ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Eftertjeneste skal præsteres, tages Hensyn til Straffens Vægt efter § 28, saaledes at Forpligtelsen indtræder, hvis en værnepligtig har udstaaet f. Eks. 5 Dages skærpet Arrest eller 2 Dages streng Arrest, men ved Beregningen af Eftertjenestens Længde tages kun Hensyn til det faktiske Antal Straffedage — i de nævnte Eksempler altsaa henholdsvis 5 og 2 Dages Eftertjeneste. Mellemfristdage medregnes hverken her eller i Militær Straffelov, § 31, Stk. 1. Efter samme Lovs § 46 skal den værnepligtige, der har været

*) Ved den første samlede Uddannelsestid forstaas Tiden indtil den værnepligtiges Hjemsendelse under hans første Indkaldelse.

ulovligt fraværende fra Afdelingen i mindst 2 Døgn, forrette Eftertjeneste i et tilsvarende Tidsrum (hele Døgn). Bestemmelsen gælder her ogsaa ved ulovlig Fraværelse under Genindkaldelse til fortsat Øvelse. Forsvarsministeren, eller den han dertil har bemyndiget, kan dog fritage for Eftertjeneste, naar den værnepligtige iøvrigt har udvist god Opførsel.

Marineministeriet har under 25de Juni 1937 bestemt, at Søværnskommandoen indtil videre bemyndiges til at træffe Afgørelse om, hvorvidt en værnepligtig, der skulde holdes til Eftertjeneste, skal hjemsendes, før den fulde Eftertjenestetid er udløbet.

I Tilslutning hertil bestemmes, at vedkommende Myndigheder en passende kort Tid inden Hjemsendelsen til Personelkontoret indsender Indberetning, der eventuelt maa suppleres indtil selve Hjemsendelsesdagen, om værnepligtige, der i Medfør af Militær Straffelov, §§ 31 og 46, skal holdes til Eftertjeneste og om disses Forhold, samt en Udtalelse om, hvorvidt de paagældendes Forhold har været et saadant, at de efter Chefens Skøn bør fritages for en Del af Eftertjenesten.

Ministeriet ønsker som Ledetraad ved disse Afgørelser fastholdt, at fuldstændig Fritagelse for Eftertjeneste bør være en Undtagelse, der kun tilstaas den, der efter at have paadraget sig Forpligtelsen til Eftertjenesten har vist et særlig godt Forhold. Hjemsendelse under Henvisning til afgørende tjenstlige Hensyn kan ske, dels fordi den paagældende menes at have en afgjort uheldig Indflydelse paa yngre Kammerater, dels af Grunde, der er uafhængige af de til Eftertjeneste liggende værnepligtiges Forhold.

25 a. *Udeblivelse efter første Indkaldelse.* Den værnepligtige hører til Søværnet fra det Tidspunkt, da han efter sit Udskrivningspas skal give Møde. Hans eventuelle Udeblivelse er en Overtrædelse af Militær Straffelov, § 43 eller § 44, og er i Medfør af Militær Retsplejelov, § 3, en militær Straffesag, hvad enten Sagen rejses efter, at han er mødt til Tjeneste ved Søværnet, eller før dette Tidspunkt. Dette gælder ogsaa, selv om den paagældende er blevet afvist som for sent mødt.

I visse Tilfælde kan det dog være naturligt at overlade

de borgerlige Paatalemyndigheder at rejse Tiltale, især dersom der mod den skyldige verserer Sag angaaende andre Lovovertrædelser.

25 b. *Udeblivelse efter Genindkaldelse.* Sager mod hjemsendte værnepligtige, der uden at have godtgjort lovligt Forfald, er udeblevet efter Genindkaldelse, behandles efter følgende Regler:

Naar Meddelelse foreligger om, at en saadan udebleven er fundet, indsendes Sagen til Rettergangschefen, der tilstiller Auditøren Sagen til Undersøgelse. Naar denne, der foregaar enten ved Afhøring, foretaget af Auditøren selv eller gennem Politimesteren dér, hvor den værnepligtige opholder sig, er sluttet, og Rettergangschefen efter Undersøgelsens Resultat finder, at Sagen vil kunne afgøres ved Paalæg af Straf uden Dom, paalægger han den værnepligtige en Straf, der skal være en borgerlig Straf (se Militær Straffelov, § 27, 1. Stykke, og Kongelig Anordning om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom ved Søværnet, § 2), og affordrer ham, eventuelt gennem Politimesteren, en Erklæring om, hvorvidt han vil modtage denne Straf eller have Sagen paadømt af Retten. Saafremt han modtager Straffen, anmodes Politimesteren om at lade Straffen fuldbyrde. Straffen udstaas paa den værnepligtiges egen Bekostning, men dersom han maatte være ude af Stand til at betale Omkostningerne, kan disse afholdes af Søværnet. Hvis den værnepligtige nægter at modtage den paalagte Straf, eller Rettergangschefen ikke finder Sagen egnet til Afgørelse ved Paalæggelse af Straf uden Dom, forfølges Sagen til Dom efter de for Behandlingen af militære Straffesager i øvrigt gældende Regler.

Rettergangschefen kan dog, saafremt Omstændighederne maatte tale herfor, træffe Aftale med den borgerlige Anklagemyndighed om, at den værnepligtige tiltales af denne.

For saa vidt det maa antages, at Strafansvaret er forældet, rejses Tiltale ikke.

Efter Domstolenes Praksis finder Bestemmelserne i Borgerlig Straffelov, §§ 92 og 93, bl. a. Anvendelse, hvor Udeblivelsen som Følge af den paagældendes Erhvervelse af fremmed Statsborgerret har mistet Karakter af en Tilstandsforbrydelse.

Om Disciplinarmidler.

26. Myndighed til at anvende de i Militær Retsplejelov, § 48, Stk. 2, omhandlede Disciplinarmidler tilkommer for Søværnets Vedkommende foresatte, der har Straffemyndighed i Henhold til Kongelig Anordning om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom ved Søværnet.

Herudover bestemmer Marineministeriet i hvert enkelt Tilfælde hvilke Førere, Ledere, Stationsofficerer og lign., der i Henhold til Militær Retsplejelov, § 48, Stk. 3, skal tildeles Myndighed til at anvende de omhandlede Disciplinarmidler.

27. Paalagte Disciplinarmidler skal udstaas snarest muligt.

28. I Henhold til § 46 i Militær Retsplejelov har Ministeriet truffet Bestemmelse om Indretning af en særlig Bog, »Bog over Disciplinarmidlers Anvendelse«, hvori indføres anvendte Disciplinarmidler og Grundene dertil.

Saadanne Bøger fremstilles og udleveres ved Personelkontorets Foranstaltning.

Bøger for Skibe uden Kommando hejst opbevares i vedkommende Skibs Kommandokasse.

Bøger for ubelagte Forter opbevares ved Kystdefensionen.

Bøgerne vil iøvrigt, uanset Togters Afslutning eller Forters Ophør med Belægning, være at anvende, indtil de er udskrevne.

Samtlige udskrevne Bøger arkiveres ved Personelkontoret.

29. Med Hensyn til Førelse af »Bog over Disciplinarmidlers Anvendelse« bestemmes:

Der gives Disciplinarmidlerne Løbe-Nr., fortløbende for hvert Aar. I Rækkefølgen indgaar alle Disciplinarmidler, som udstaas det paagældende Sted, selvom de er paalagt af en anden militær Myndighed.

Saafremt et Disciplinarmiddel forandres, overstreges det oprindelige Disciplinarmiddel med en enkelt Streg, saa det skrevne er læseligt. Det endelige Disciplinarmiddel opføres derefter i samme Rubrik saa vidt muligt udfor Sagen. Hvis dette ikke er gørligt, opføres det nye Disciplinarmiddel neden-

for, idet der i saa Fald anvendes samme Løbe-Nr. og foretages fornøden Henvisning i Anmærkningsrubrikken. Saafremt et Disciplinarmiddel forandres til en Straf, overstreges Disciplinarmidlet paa samme Maade, og der foretages fornøden Henvisning i Anmærkningsrubrikken, medens der gives det følgende Disciplinarmiddel nyt Løbe-Nr.

Udstaaelse af Disciplinarmidler indføres saa vidt gørligt med Tilføjelse:

»fra den..... Kl.....
til den..... Kl.....«.

Naar et Disciplinarmiddel eftergives, formildes, udsættes eller afbrydes, skal Grunden anføres i Anmærkningsrubrikken.

Saa snart et Disciplinarmiddel er paalagt, skal Tilførsel herom ske i Bogen over Disciplinarmidler og underskrives af den, der har paalagt det.

Saafremt en Person, der udstaar eller skal udstaa et Disciplinarmiddel, afgaar fra Tjeneste under enMyndighed, skal denne meddele fornødne Data vedrørende Disciplinarmidlet til den Myndighed, der modtager vedkommende. Naar Disciplinarmidlet er udstaaet eller afbrydes, sendes Meddelelse herom (Dage og Klokkeslet) til den Myndighed, vedkommende var underlagt, da Disciplinarmidlet blev paalagt.

30. For Disciplinarmidler gælder som for Frihedsstraffe, at en Dag er et Døgn eller 24 Timer. Landlov maa i hvert enkelt Tilfælde højst nægtes for 2 Gange og ikke udover 14 Dage, og andre Disciplinarmidler maa kun anvendes i et bestemt, sammenhængende Tidsrum ikke udover 14 Dage.

31. Overfor Personel, der ikke er udkommanderet eller indkaserneret, kan Disciplinarmidlet »Nægtelse af Landlov« ikke bringes i Anvendelse.

S. Brorsen.

B. 26 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 29de Oktober 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Bestemmelser**

vedrørende

elektrisk Materiel.

A. Anskaffelse.

Holmen, Torpedostationen ved Bramsnæsvig og Luftmarinestationer.

§ 1. Søartilleriet anskaffer elektrisk Artillerikommandomateriel til Flaadestationen.

Søminevæsenet anskaffer Radiomateriel, Projektørmateriel og Kabeltelegrafmateriel til Flaadestationen og foranstalter paa Anmodning udført Installationer og Ændringer ved Søværnets Telefonmateriel, der har Tilslutning til Telefonselskaberne.

Alt øvrigt elektrisk Materiel til Bygninger og paa Arbejdspladser anskaffes af den Myndighed, som skal have Materiellet i Regnskab, idet dog fornøden Konference skal finde Sted med Orlogsværftet for Materiel, der ønskes tilsluttet Orlogsværftets Elektricitetsværk.

Flaadens Skibe og Luftfartøjer.

§ 2. Søartilleriet anskaffer elektrisk Artillerikommandomateriel.

Søminevæsenet anskaffer elektrisk Torpedokommandomateriel, elektrisk Minemateriel, Minesikringsmateriel, Radiomateriel, Projektørmateriel og Ekkolodmateriel.

Flyvevæsenet anskaffer elektrisk Materiel (undtagen Radiomateriel og Ekkolodmateriel) til Luftfartøjer.

Elektrisk Materiel, der ikke anskaffes af Søartilleriet, Søminevæsenet eller Flyvevæsenet, og som skal installeres i et bestemt Skib, anskaffes i Almindelighed af Orlogsværftet, medmindre Materiellet er en Del af Skibe, der bygges uden for Orlogsværftet i Henhold til Specifikationer og Kontrakter, udarbejdede ved Materielinspektionen.

Elektrisk Materiel, der skal tages i Regnskab ved Flaademagasinet, og som ikke er bestemt til Installation i et bestemt Skib, kan anskaffes af Flaademagasinet.

B. Installation.

Holmen, Torpedostationen ved Bramsnæsvig og Luftmarinestationer.

§ 3. Søminevæsenet installerer Radiomateriel, Projektørmateriel og Kabeltelegrafmateriel, idet dog den Del af Materiellet der er underkastet Elektricitetskommissionens Forskrifter installeres af Orlogsværftet.

Orlogsværftet installerer alt øvrigt elektrisk Materiel i Bygninger og paa Arbejdspladser, hørende til Orlogsværftet eller Flaadestationen m. m.; i sidstnævnte Tilfælde fremsættes Anmodningen og afholdes Bekostningen af den Myndighed, hvorunder vedkommende Bygning eller Arbejdsplads sorterer.

Flaadens Skibe og Luftfartøjer.

§ 4. Søminevæsenet installerer Torpedokommandomateriel, Projektørmateriel, Radiomateriel og Ekkolodmateriel, idet dog Installation af Kabler og Strømtavler uden for Radiorummet udføres af Orlogsværftet.

Orlogsværftet installerer alt øvrigt elektrisk Materiel.

C. Pasning og Vedligeholdelse.

Holmen, Torpedostationen ved Bramsnæsvig og Luftmarinestationen, København.

§ 5. Søminevæsenet vedligeholder Radiomateriel, Projektørmateriel og Kabeltelegrafmateriel med Undtagelse af den Del af Materiellet, der er underkastet Elektricitetskommissionens Forskrifter, hvilket vedligeholdes af Orlogsværftet.

Orlogsværftet vedligeholder alt øvrigt elektrisk Materiel i Bygninger og paa Arbejdspladser, hørende til Orlogsværftet eller Flaadestationen m. m.; i sidstnævnte Tilfælde fremsættes Anmodningen og afholdes Bekostningen af den Myndighed, der har Materiellet i Regnskab.

Flaadens Skibe og Luftfartøjer.

§ 6. a. Skibe.

Dækspersonellet passer og vedligeholder Radiomateriel, Projektørmateriel, Ekkolodmateriel, Minemateriel, Artillerikommandomateriel, Torpedokommandomateriel og Telefonmateriel — undtagen Telefonanlæg i Maskin- og Kedelrum samt Telefonbøjeanlæg i U-Baade — med alle tilhørende Apparater og Tilførselsledninger indtil Hovedsikringen ekskl.. (Denne Hovedsikring skal være tydeligt betegnet).

Maskinpersonellet passer og vedligeholder alt øvrigt elektrisk Materiel.

Naar elektrisk Materiel sendes til Reparation paa Holmen, skal Reparationen udføres af Orlogsværftet, med Undtagelse af Materiel, der er i Regnskab ved Søminevæsenet.

b. Luftfartøjer.

Flyvevæsenet passer og vedligeholder det elektriske Materiel i Luftfartøjer.

D. Regnskab.

Holmen, Torpedostationen ved Bramsnæsvig og Luftmarinestationer.

§ 7. Søartilleriet tager elektrisk Artillerikommandomateriel og Søminevæsenet Radio-, Projektør- og Kabeltele-

grafmateriel i Regnskab. Alt øvrigt elektrisk Materiel tages i Regnskab af den Myndighed, i hvis Bygning eller paa hvis Arbejdsplads det er installeret.

Flaadens Skibe og Luftfartøjer.

§ 8. Søartilleriet tager elektrisk Artillerikommandomateriel i Regnskab.

Søminevæsenet tager elektrisk Torpedokommandomateriel, elektrisk Minemateriel, Radiomateriel, Projektørmateriel, Ekkolodmateriel og Minesikringsmateriel i Regnskab.

Flyvevæsenet tager det elektriske Materiel i Luftfartøjer i Regnskab.

Flaademagasinet tager alt øvrigt elektrisk Materiel i Regnskab.

E. Konsulent.

§ 9. En Ingeniør ved Materielinspektionen stilles til Raadighed for Myndighederne ved Flaadestationen m. m. som Konsulent i Sager vedrørende elektrisk Materiel.

---

3. Cirkulære

(Nr. 196 af 11te Juli 1941)

til

Præsidenterne for de kollegiale Retter, samtlige Underretsdommere, Politidirektøren i København og samtlige Politimestre angaaende Meddelelse af Udskrifter i Straffesager.

(Justitsministeriet).

I Medfør af den Justitsministeren ved Retsplejelovens § 41, 4de Stk., jfr. Lov Nr. 240 af 30te Maj 1941, meddelte Bemyndigelse bestemmer Justitsministeriet herved, at Po-

litimesterens (i København Politidirektørens) Erklæring skal indhentes, forinden der i Straffesager meddeles Udskrifter af Retsbøgerne eller af de øvrige til en Sag hørende, fremlagte Dokumenter.

Udskrift kan dog meddeles, uden at Politimesterens Erklæring er indhentet,

1. naar Udskriften begæres af en deri retlig interesseret offentlig Myndighed,
2. naar Udskriften begæres af Sagens Parter eller andre retlig interesserede private, og det drejer sig om

a) Udskrift af den i Sagen afsagte Dom *eller*

b) Udskrift af det Retsbøgerne tilførte, naar det efter Justitssekretærens (Dommerens) Skøn er *aabenbart*, at der ikke af Hensyn til Statens Sikkerhed eller Forhold til fremmede Magter eller paa Grund af særlige Hensyn til disse i øvrigt er Betænkeligheder ved at meddele den begærede Udskrift, og der heller ikke er Grund til at befrygte, at Udskriften vil blive benyttet paa retsstridig Maade. I sidstnævnte Henseende bør der navnlig udvises Forsigtighed, naar Udskrift begæres i Sager af særlig opsigtsvækkende Karakter eller af Personer, der er kendt som tilbøjelige til at rejse ubegrundede Klagemaal, saaledes at der i disse Tilfælde altid indhentes en Udtalelse fra Politimesteren.

Den omhandlede Erklæring indhentes hos Politimesteren paa det Sted, hvor Efterforskningen har fundet Sted. Saafremt Politimesteren er i Tvivl om, hvorvidt Samtykke kan meddeles, bør han forhandle med Politimesteren paa det Sted, hvor Rekvirenten eller eventuelt Domfældte bor eller opholder sig, eller eventuelt rette Henvendelse til Rigsregistraturen.

Saafremt det mod Politimesterens Protest ved Kendelse bestemmes, at Udskrift skal meddeles, maa denne dog ikke udleveres til Rekvirenten, forinden Kærefristen er udløbet, uden at Kære er iværksat, eller Afgørelse med Hensyn til stedfunden Kære er truffet.

4.

Cirkulære

(af 15. Oktober 1941)

til

Præsidenterne for de kollegiale Retter, samtlige Underretsdommere, Politidirektøren i København, samtlige Politimestre og til samtlige Rettergangschefer i Hæren og Søværnet angaaende Meddelelse af Udskrifter i militære Straffesager.

(Krigsministeriet).

I Medfør af Lov Nr. 420 af 6te Oktober 1941 om Ændringer i Militær Retsplejelov, jfr. Krigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 214 af 12te Maj 1937, § 1, bestemmer Forsvarsministeren herved, at der med Hensyn til Meddelelse af Udskrifter i militære Straffesager vil være at følge Regler svarende til de i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 196 af 11/7 1941 fastsatte, dog at den Erklæring, der herefter i visse Tilfælde vil være at indhente fra Politimesteren (i København Politidirektøren) vil være at indhente hos vedkommende militære Rettergangschef.

S. Brorsen.

B. 27 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 25de November 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Bestemmelser

for

Søværnets militære Personel

angaaende

I. Almindelige militære Pligter og Forhold.
II. Ordrer.
III. Meldinger.
IV. Orlov, Tjenestefrihed og Rejsetilladelse.
V. Skriftlige Udfærdigelser.
VI. Dødsfald.

I. Almindelige militære Pligter og Forhold.

§ 1. Det paahviler enhver af Søværnets Personel at hævde Flagets Ære og ved Ihærdighed og Pligtopfyldelse at dygtiggøre sig til sin Tjeneste.

§ 2. Militært Personel kan i Tjenesten i Henhold til Lov, særlig Bestemmelse, Ordre eller anden Bemyndigelse udøve *Befalingsmyndighed.* Befalingsmyndighed og Kommandomyndighed.

Kommandomyndighed betegner i Almindelighed den en militær tildelte Befalingsmyndighed inden for et nærmere betegnet Tjenesteomraade og over nærmere angivne militære.

Ledende Kommandomyndighed omfatter Kommando over alt til et bestemt Tjenesteomraade eller Tjenestehverv hørende Personel, saavel militært som civilt, samt Myndighed til i tjenstligt Øjemed at raade over det til nævnte Tjenesteomraade hørende Materiel.

Aldersorden, Overmand, Undermand, Foresat, Undergiven.

§ 3. Inden for den militære Rækkefølge[1]) er *Aldersordenen*, hvor ikke særlig afvigende Bestemmelse er truffet, fastsat ved Udnævnelsens eller Ansættelsens Dato og Rækkefølge. Til Rettesnor i Tjenesten benyttes de i »Haandbog for Søværnet« angivne Udnævnelses- eller Ansættelses-Data samt Rækkefølger.

§ 4. Den, der i den militære Rækkefølge staar foran en anden, er dennes *Overmand* (ældst), den anden hans *Undermand* (yngst).

Menige er dog *Ligemænd.*

§ 5. Den, hvem en Kommandomyndighed er tildelt, er *foresat* for dem, der er ham underlagt, og disse er hans *undergivne.*

Nærmest foresatte Myndighed betegner, naar andet ikke udtrykkeligt anføres, Chefen for det Skib, Fort eller andet Tjenesteomraade, hvor den paagældende undergivne gør Tjeneste.

Nærmeste foresatte betegner den i Aldersorden nærmeste foresatte, der har Kommandomyndighed over den paagældende undergivne.

Befalingsret, Lydighedspligt, Militært Respektforhold.

§ 6. Den foresatte har tjenstlig Befalingsret, den undergivne tilsvarende Lydighedspligt (jfr. §§ 12, 13 og 42—48).

§ 7. En Undermand staar i *militært Respektforhold* til en Overmand og skal vise ham Høflighed og Ærbødighed i og uden for Tjenesten, saaledes ogsaa ved at hilse (gøre Honnør) i Overensstemmelse med de derom givne Bestemmelser (jfr. §§ 30 og 31).

Kritik eller nedsættende Omtale af en Overmands Handlinger eller Befalinger saavel som anden Adfærd, der vil kunne virke svækkende for Overmandens Myndighed eller nedbrydende for Undermænds Tillid og Respekt for ham, er forbudt.

---

[1]) Den militære Rækkefølge er fastsat ved Kgl. Anordning.

Det paahviler enhver Befalingsmand, særligt den ældste, ufortøvet at standse enhver Overtrædelse af dette Forbud.

Tilkendegiven af Behag eller Mishag overfor en Overmand er forbudt.

§ 8. En Overmand, som ved særlig Bestemmelse eller Ordre har en Undermand som foresat (jfr. § 13), staar i militært Respektforhold til denne.

Midlertidig Oprykning til Kommando.

§ 9. Midlertidig Oprykning til Kommando i Skib, Luftfartøj eller inden for andet Tjenesteomraade, foranlediget ved Chefens (den kommanderendes) Død, Utjenstdygtighed eller Fraværelse, finder Sted saaledes, at det til vedkommende Skib, Luftfartøj eller andet Tjenesteomraade hørende Befalingsmandspersonel rykker op til Kommando i følgende Orden:

I Skib:

Søofficerer efter Aldersorden og dernæst efter Aldersorden inden for hver af følgende Kategorier:

a. Søkadetter,
b. Kvartermestre med Dæksuddannelse,[1])
c. Underkvartermestre med Dæksuddannelse.[1])

I Luftfartøj:

Den i Aldersorden ældste af Luftfartøjets Besætning, der er uddannet som Flyver eller Observator og forretter Tjeneste som saadan.

Inden for andet Tjenesteomraade:

Søofficerer, Flyverofficerer og Kystofficerer samt Materielmestre med Dæksuddannelse[1]) efter Aldersorden — medmindre anden særlig Bestemmelse for Oprykning fastsættes — og dernæst efter Aldersorden inden for hver af følgende Kategorier:

a. Søkadetter, Flyverkadetter og Kystkadetter,
b. Kvartermestre med Dæksuddannelse[1]) samt Kanonerer,
c. Underkvartermestre med Dæksuddannelse[1]) samt Underkanonerer og Overkonstabler.

---

[1]) Dæksuddannelsen omfatter for Tiden Artilleri-, Matros-, Mine- og Torpedouddannelse.

Oprykning til Kommando finder dog normalt kun Sted for Flyverofficerers og -kadetters Vedkommende inden for Flyvevæsenets Tjenesteomraade og for Kystofficerers og -kadetters samt for Kanonerers, Underkanonerers og Overkonstablers Vedkommende inden for Kystdefensionens Tjenesteomraade.

Kommandomyndighed i forskellige Tjenestegrene.

§ 10. Det i § 9 nævnte Befalingsmandspersonel kan inden for sit eget Tjenesteomraade udøve Kommandomyndighed over Personel af alle Tjenestegrene.

§ 11. Befalingsmænd af andre Tjenestegrene end de i § 9 nævnte kan normalt kun udøve Kommandomyndighed over Personel af den Tjenestegren, til hvilken de selv hører; dog kan Personel af andre Tjenestegrene ved særlig Bestemmelse eller Ordre være dem underlagt.

Undermands Lydighedspligt m. m.

§ 12. Enhver Befalingsmand, der er i Uniform eller er vitterligt kendt af Undermænd, kan kræve Lydighed af disse, selv om de ikke er hans undergivne; dog maa han ikke gribe forstyrrende ind i Tjenesten, men bør kun benytte sin Myndighed, naar tvingende Grunde foreligger til uopholdeligt at bringe den til Anvendelse.

Angaaende Indgriben, hvorved Tjenestegangen væsentligt paavirkes, skal der snarest muligt indberettes til vedkommende Personels nærmest foresatte Myndighed.

§ 13. En Undermand kan udøve Kommandomyndighed over en Overmand; dog skal der for saadanne Tilfælde være fastsat særlig Ordre eller Bestemmelse. Denne Myndighed kan for det i § 11 nævnte Personel kun udøves over Personel af samme Tjenestegren.

Kommandoforhold i Orlogsfartøjer.

§ 14. a. Som *Orlogsfartøjer* betragtes orlogsmæssigt udhalede og bemandede Fartøjer, der er underlagt Søværnets Skibe, Forter, Batterier, Skoler eller Kommandomyndigheder i Land.

b. *Kommandoen* over et Orlogsfartøj udøves af den i Aldersorden ældste af de om Bord værende — til vedkommende Skib, Fort, Batteri, Skole eller Myndighed hørende *Befalingsmænd* med Dæksuddannelse — i Overensstemmelse med de i § 9 fastsatte Bestemmelser.

Udsendes et Fartøj uden Befalingsmand med Dæksud-

dannelse om Bord, skal der saa vidt muligt være givet særlig Forholdsordre for Kommandoen over Fartøjet.

c. *Førelsen* af et Orlogsfartøj kan kun tildeles Befalingsmænd eller menige med *sømandsmæssig Uddannelse.*

d. Er et Orlogsfartøj stillet til Raadighed for een eller flere Befalingsmænd, som (jfr. Pkt. b.) ikke har Kommandoen i Fartøjet, skal Føreren eller den Befalingsmand, der har Kommandoen i Fartøjet, hvis det er sømandsmæssigt forsvarligt, efterkomme de Anvisninger for Fartøjets Anvendelse, som gives ham af den i Aldersorden ældste af de Befalingsmænd, til hvis Raadighed Fartøjet er stillet.

e. Kommandoforhold i og Førelse af Fartøjer, der ikke betragtes som Orlogsfartøjer, ordnes af den Kommandomyndighed, hvorunder de hører.

Ledelsen af Tjenestehverv eller lignende.

§ 15. Under Udførelsen af et Tjenestehverv eller ved anden tjenstlig Optræden overtager den i Aldersorden ældste tilstedeværende Befalingsmand Ledelsen i Overensstemmelse med de i § 9 anførte Bestemmelser, naar ikke anden Bestemmelse herfor udtrykkelig er fastsat ved Instruks, ministeriel Bestemmelse eller anden særlig Bemyndigelse.

§ 16. I en foresat Befalingsmands Forfald overtager, naar ikke anderledes er bestemt, den i Aldersorden ældste af de ham underlagte Befalingsmænd hans Kommando eller Tjenestestilling efter Bestemmelserne i § 9.

§ 17. Udfører en Befalingsmand midlertidig Tjeneste for en anden Befalingsmand, skal han saa vidt muligt handle i samme Aand som denne og ikke uden Nødvendighed foretage Forandringer i de af denne udstedte Bestemmelser eller Ordrer.

§ 18. Træffer flere kommanderende sammen under Udførelsen af forskellige Tjenestehverv under Udkommando, har den i Aldersorden ældste kommanderende Ret til at gøre sig bekendt med den yngre kommanderendes Ordrer, selv om denne ikke er ham underlagt, med mindre Ordrerne skal holdes fortrolige, men han maa ikke uden tvingende Grunde give den yngre kommanderende nogen Ordre, som kan forsinke eller forhindre denne i at udføre det ham overdragne Tjenestehverv. Saafremt han paa eget Ansvar beordrer den yngre kommanderende til at underlægge sig hans Kommando,

skal han snarest muligt indberette herom til den yngres nærmeste foresatte. En Overmand, der ikke er foresat, eller en ældre kommanderende er dog ikke berettiget til at gribe ind i en kommanderendes eller Skibschefs Myndighed.

Elevers og meniges Befalingsmyndighed

§ 19. Elever af Søværnets Skoler, der ikke er Befalingsmænd, samt andre menige kan — saavel under Udkommando som under Landtjeneste i Henhold til særlig Bestemmelse eller Ordre — gøre Tjeneste som Befalingsmænd (jfr. § 2, 1. Stk.).

§ 20. En Elev eller menig, der har faaet overdraget Kommandomyndighed over andre Elever eller menige, er herved foresat for disse inden for den Begrænsning, som er fastsat ved særlig Ordre eller Bestemmelse, der skal være bekendtgjort for de paagældende.

Den foresattes Pligter.

§ 21. Den foresatte skal fuldtud være bekendt med sine egne Pligter og i den for Tjenesten fornødne Udstrækning være bekendt med sine undergivnes Pligter.

§ 22. Den foresatte skal opretholde alle under ham befalende i deres Myndighed og Anseelse og strengt vaage over, at der vises dem den skyldige Lydighed og Respekt af deres undergivne, saaledes at Lydighedspligten og det militære Respektforhold haandhæves igennem alle Grader.

§ 23. Den foresatte skal tilholde sine undergivne at være nøje bekendt med de dem paahvilende Pligter og med de for Tjenesten gældende Bestemmelser. Han skal vaage over, at disse følges, og at Orlogsskik overholdes, baade under Udkommando og — efter Omstændighederne — under Landtjeneste, saavel med Hensyn til Opretholdelsen af Disciplin, god Tone og det rette militære Forhold, som med Hensyn til saadanne Høflighedsformer, der har almindelig Hævd i Søværnet.

§ 24. Den foresatte skal optræde med Bestemthed overfor sine undergivne og søge at vinde deres Agtelse og Tillid ved at behandle dem med Retfærdighed og Velvilje og aldrig vise en overilet eller saarende Optræden.

§ 25. Den foresatte skal i Tjenestens Interesse søge at udvikle gavnlig Selvstændighedsfølelse og Beslutsomhed hos sine undergivne og herved vise dem en opmuntrende Tillid.

§ 26. Den foresatte skal søge at erhverve sig nøje Kendskab til sine undergivnes Evner og Brugbarhed, for at han kan vide, hvem der til Tjenestens Gavn bedst kan benyttes i særlige Øjemed, og hvem der er mest skikket til Forfremmelse. Han bør tillige ved passende Vejledning og Opmuntring søge at vække gavnlig Interesse, Iver og Kappelyst i Tjenesten hos sine undergivne.

§ 27. Den foresatte skal i enhver Henseende foregaa sine undergivne med et godt Eksempel. Under farefulde Omstændigheder bør han ved at vise Koldblodighed, Uforfærdethed og resolut Optræden forhindre enhver Vaklen blandt sine undergivne og holde dem til at gøre deres Pligt.

§ 28. Den foresatte skal søge at hindre sine undergivne i at begaa Pligtovertrædelser eller Pligtforsømmelser samt — bl. a. ved at gøre dem bekendt med Straffelovens Bestemmelser — søge at forebygge, at de begaar strafbare Handlinger.

Er en undergiven, der forser sig, beruset eller i anden ophidset Tilstand, bør den foresatte, saa længe denne Tilstand varer, ikke straffe ham eller overhovedet indlade sig videre med ham end strengt nødvendigt, men han skal om fornødent anholde ham (jfr. Militær Retsplejelov, § 26).

§ 29. Den foresatte skal i den Udstrækning, Tjenesten tillader, vaage over, at hans undergivne faar de befalede Hviletider.

Den foresatte skal drage Omsorg for, at der saa vidt muligt vedligeholdes god Sundhedstilstand blandt hans undergivne.

§ 30. Søværnets militære Personel har *Hilsepligt* overfor foresatte og Overmænd. Hilsepligten gælder saavel, naar Overmanden er i Uniform, som naar han er civilklædt, og Undermanden kender ham. Naar en Overmand er underlagt en Undermand, har Overmanden Hilsepligt overfor Undermanden (jfr. 8 og 13). Den militære Hilsepligt.

Overfor militært Personel af den danske Hær har militære af Søværnet Hilsepligt efter tilsvarende Regler, som er gældende indenfor Søværnet.

Iøvrigt har militære af Søværnet Hilsepligt overfor

militært Personel af en fremmed Krigsmagt efter tilsvarende Regler, som er gældende inden for Søværnet.

Enhver militær Hilsen skal besvares korrekt.

§ 31. I Tjenesten afgives den befalede Hilsen, naar Ordre modtages af eller Melding afgives til en foresat eller Overmand (jfr. §§ 8 og 13).

Om Bord i Skib eller paa Fort og under Landtjeneste inden for et bestemt Tjenesteomraade afgives befalet Hilsen til foresatte og Overmænd i Reglen første Gang, disse i Dagens Løb mødes af deres undergivne eller af Undermænd, og iøvrigt i Reglen kun ved Modtagelse af Ordre eller Afgivelse af Melding, samt naar undergivne eller Undermænd tiltales af deres foresatte eller Overmænd.

Under Udførelsen af et Arbejde eller under andre Omstændigheder, hvor Tjenesten kan lide Skade ved, at de undergivnes Opmærksomhed bortledes — særlig under Krigsforhold eller Øvelser — kan Hilsepligten bortfalde i den Udstrækning, som nærmere fastsættes af den foresatte Kommandomyndighed. For Førere af Automobil eller Motorcykle bortfalder Hilsepligten under Kørsel. Cyklister afgiver under Kørsel den militære Hilsen, saafremt Hensyn til Færdselen tillader det.

Hemmeligholdelsespligt.

§ 32. Det paahviler alle militære at hemmeligholde overfor uvedkommende, hvad der skal betragtes som fortrolige Tjenesteanliggender.

Særligt er det under Krigsforhold forbudt ved Meddelelser af nogen Art, selv i Breve til Hjemmet, at bidrage til Udbredelsen af Efterretninger om Skibes eller Luftfartøjers Bevægelser eller om Forters Bemanding og Tilstand, ligesom overhovedet enhver Meddelelse til uvedkommende om Krigsmagtens Forhold og Foretagender er forbudt.

Bøger, Tryksager, Skrivelser m. m., der betegnes som »Fortrolige« eller »Til Tjenestebrug«, samt Formaalet med og Resultater af Øvelser o. lign. skal betragtes som hørende ind under denne §'s Bestemmelser.

Klager over foresat.

§ 33. I Tilfælde af, at en undergiven mener at have berettiget Aarsag til paa Grundlag af Straffelovens Bestemmelser at fremføre Klage over en foresat, skal han saa vidt

muligt melde det til denne, forinden han forebringer Klagen for dennes nærmeste foresatte.

Saafremt denne afslaar at afgøre eller fremme Sagen, kan Klageren henvende sig til den næste højere foresatte.

Saadanne Klager bør være velbegrundede, da de i modsat Fald kan medføre Straf for den paagældende.

I Tilfælde af, at flere har noget at klage over, forebringe eller andrage om, skal to af dem paa samtliges Vegne fremføre det fælles Anliggende.

Gaver, Laan.

§ 34. Det er forbudt Befalingsmænd uden Tilladelse af deres nærmeste foresatte Myndighed at modtage nogen Gave, Pengelaan eller anden Fordel af deres undergivne eller Undermænd.

Det er ligeledes forbudt en Befalingsmand at indlade sig med Undermænd eller undergivne i et Forhold, der efter almindelig Opfattelse er egnet til at skade hans Autoritet som Befalingsmand.

Forhold til Foreninger o. lign.

§ 35. Uden særlig Tilladelse maa militære ikke indtræde i indbyrdes Foreninger, som angaar deres Tjenesteforhold, eller møde i Forsamlinger af Krigsmænd for at raadslaa om slige Anliggender.

I ganske særlige Tilfælde kan vedkommende højstkommanderende udstede Forbud imod, at dem underlagt militært Personel deltager i en politisk Forening af civile Medborgere eller i en politisk Forsamling af disse.

II. Ordrer.

Affattelse af Ordrer og Direktiver.

§ 36. Ved Affattelsen og Udstedelsen af en Ordre skal der tilstræbes Klarhed og bestemt, kortfattet Form for at undgaa Tvivl eller Misforstaaelse og deraf flydende Usikkerhed og Tidsspilde. Det paahviler den, der udsteder en Ordre, saa vidt muligt at skaffe sig Vished for, at Ordren bliver rigtigt opfattet og udført.

En Ordre, der skal affattes som et *Direktiv*, bør som Regel kun i store Træk angive Opgavens Maal og Hensigt

samt en Oversigt over de Kræfter, der stilles til Raadighed. Derfor bør den kun undtagelsesvis indeholde Anordninger om den Fremgangsmaade og de Midler, der skal anvendes til Opgavens Løsning, hvilket bør overlades til Lederens frie Afgørelse. Detaillerede Bestemmelser vil modvirke Hensigten med at udstede Ordren som Direktiv og bør derfor undgaas.

Under almindelige Forhold udstedes enhver Ordre ad Kommandovejen, naar ikke Nødvendigheden kræver anden Fremgangsmaade. Enhver Afvigelse herfra bringes snarest muligt til den forbigaaede foresattes Kundskab, saavel af den, der har udstedt Ordren, som af de, der har modtaget den.

Det paahviler de paagældende Myndigheder at drage Omsorg for, at enhver Bestemmelse af eller Ordre fra Marineministeriet (Søværnskommandoen), der angaar Personel under vedkommende Myndighed, bliver bragt til dette Personels Kundskab.

Ordrens forskellige Former.

§ 37. Udstedelsen af en Ordre kan efter Omstændighederne ske personligt, ved mundtlig Overbringelse, skriftligt, paa Fjernskriver, telegrafisk, telefonisk eller ved Signal. Modtagelse af kabeltelegrafiske Ordrer, givet i almindeligt Skriftsprog, anerkendes altid og saa vidt muligt omgaaende.

§ 38. Ved Udstedelse af en Ordre skal fornødent Hensyn tages til, at den ikke kommer til Kendskab for andre end dem, for hvem den er bestemt. Særlig skal dette tages i Betragtning ved Udstedelsen af Ordrer under Krigsforhold.

Skriftlige Ordrer.

§ 39. Direktiver og Ordrer af væsentlig Betydning samt Ordrer, der i Henhold til Instrukser og Bestemmelser skal gives *skriftligt*, udstedes efter Omstændighederne ved tjenstlig Skrivelse, Parol, Telegram eller ved en særlig Ordrebog, der paategnes af den, til hvem Ordren er udstedt.

Skriftlige Ordrer bør forsynes med Paategning om, *hvem* der skal modtage dem, og *hvem* der har set dem.

Under Krigsforhold, og naar Forholdene iøvrigt kræver det, skal Klokkeslettene for Udfærdigelsen (Udsendelsen) og Modtagelsen af Ordrer til og fra Søværnets Skibe, Forter og Institutioner noteres. I skriftlige Ordrer anføres (paategnes) Klokkeslettene paa selve Skrivelsen.

Mundtlige Ordrer.

§ 40. *Mundtlig* Overbringelse af en Ordre skal, naar Ordren er af væsentlig Betydning, saa vidt muligt ske ved en Befalingsmand. For at undgaa Misforstaaelse skal en mundtligt eller pr. Telefon modtaget Ordre i Reglen straks gentages over for Overbringeren. Vigtige mundtlige Ordrer bør saa vidt muligt nedskrives samtidig med Modtagelsen.

Telefoniske Ordrer, der af Skibe eller Institutioner modtages fra Marineministeriet (Søværnskommandoen), skal indføres i en dertil bestemt Journal eller nedskrives paa dertil bestemte særlige Blanketter, som opbevares. Foruden Ordrens Ordlyd anføres Dato, Aarstal, Klokkeslet samt Afsenderens og Modtagerens Navne. Ved vigtige Ordrer bør Modtageren sikre sig mod Misbrug af Telefonen, eventuelt ved Kontroloprigning.

Hvorledes forholde sig ved Ordrens Modtagelse.

§ 41. En foresats lovlige og Tjenesten vedrørende Ordrer skal adlydes af den undergivne, ganske som de er givet, uden Indvending eller Kritik i Ord, Holdning eller Gerning, uden Tøven og uden uvedkommende Hensyn til Personer eller Forhold.

Opmærksomheden henledes paa, at den, der ved at adlyde en foresats tjenstlige Befaling begaar en retsstridig Handling, er ansvarsfri, med mindre det var ham bekendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en saadan Handling, eller dette var umiddelbart indlysende (jfr. Militær Straffelov, § 12).

Det er i øvrigt den undergivne uvedkommende, om den foresatte, der giver en Ordre, maatte være berettiget til efter de for hans Tjenestestilling gældende Bestemmelser eller Forholdet til højere foresatte at udstede Ordren. Den foresatte bærer for saa vidt Ansvaret for dennes Følger.

§ 42. Enhver Ordre, som overbringes ved en Befalingsmand i vedkommende foresattes Navn, skal adlydes, som om den var blevet umiddelbart meddelt.

Det samme gælder med Hensyn til de Tilhold, som gives af Skildvagter og Patrouiller i Medfør af disses Instrukser.

§ 43. Modtager en undergiven en Ordre, han ikke forstaar, skal han paa sømmelig, militær Maade anmode den foresatte om at faa Ordren gentaget eller forklaret.

§ 44. Modtager en undergiven en Ordre, der er i Strid med en af en højere foresat udstedt Ordre eller med gældende Bestemmelser, skal han paa sømmelig, militær Maade gøre opmærksom herpaa. Fastholdes derefter Ordren, skal den adlydes.

§ 45. Modtager en undergiven en Ordre, om hvilken han har Grund til at formode, at den beror paa Misforstaaelse eller Mangel paa Kendskab til Begivenheder eller Forhold, der er af Vigtighed med Hensyn til Ordrens Formaal og Udførelse, er det hans Pligt paa sømmelig, militær Maade at fremsætte sin Formodning for den foresatte. Kan rettidig Forbindelse med den foresatte ikke opnaas, er det den undergivnes Pligt at handle saaledes, som Tjenestens Tarv og Ordrens Formaal skønnes at kræve. Om den stedfundne Afvigelse afgives der snarest muligt Melding til vedkommende foresatte.

§ 46. Viser det sig paa Grund af uforudsete Omstændigheder umuligt at udføre en given Ordre, bør den undergivne handle saaledes, som Tjenestens Tarv og Ordrens Formaal skønnes at kræve. Om den stedfundne Afvigelse afgives der snarest muligt Melding til vedkommende foresatte.

Bliver en Ordre af en eller anden Grund ikke udført rettidigt, skal dette snarest muligt meldes til vedkommende foresatte.

Afvigelser i særlige Tilfælde.

§ 47. Saafremt Omstændighederne har gjort det nødvendigt at udstede en Ordre, der er i Modstrid med gældende Bestemmelser eller Ordrer, afgives der snarest muligt Melding herom til den, der har udstedt de Bestemmelser eller Ordrer, paa hvilke der er sket Brud.

§ 48. Formener en undergiven, at der ved en Ordre sker ham Uret, kan han, saafremt Tjenestens Udførelse ikke derved forsinkes, fremsætte denne Formening for vedkommende foresatte. Fastholder denne Ordren, skal den undergivne adlyde, men kan derefter under Ansvar efter Straffeloven føre Besværing over det forefaldne.

III. Meldinger.

§ 49. Ved Affattelsen og Afgivelsen af en Melding skal en tydelig og klar Form tilstræbes. Almindelige Bestemmelser.

Bør Meldingens Indhold ikke komme til almindelig Kendskab, tages Hensyn hertil ved Affattelse og Afgivelse.

§ 50. En Melding kan afgives personligt, ved mundtlig Overbringelse, skriftligt, paa Fjernskriver, telegrafisk, telefonisk eller ved Signal. Efter Omstændighederne afgives Meldingerne 1) uopholdeligt, 2) saasnart det kan ske uden Skade for Tjenesten, eller 3) til særlig beordret Tidspunkt. Meldingers forskellige Form.

§ 51. a. *En personlig Melding*, der er paabudt, afgives normalt kun til nærmest foresatte Myndighed, i Land i Reglen i dennes Embedskontor i Parol- eller Kontortid. Meldingers Afgivelse.

b. Skal Meldingen desuden i Henhold til Bestemmelse eller særlig Ordre afgives til anden Myndighed, sker dette i Reglen skriftligt i alle Tilfælde, hvor personlig Melding ikke er særlig beordret.

§ 52. En *mundtlig Melding* — som ikke afgives personligt — skal, naar den er af væsentlig Betydning, saa vidt muligt overbringes ved en Befalingsmand. Ved Modtagelsen af mundtlige Meldinger følges forøvrigt de samme Regler som anført i § 40 for Modtagelsen af mundtlige Ordrer.

§ 53. Kan paa Grund af Tjeneste eller ved Sygdomsforfald en personlig Melding ikke afgives rettidigt, afgives skriftlig eller telefonisk Melding, ved hvilken Bopæl eller Adresse anføres.

§ 54. Er den, til hvem en Melding skal afgives, den meldendes militære Undermand, uden samtidig at være hans foresatte, kan Meldingen afgives skriftligt.

§ 55. En personlig Melding til *Kongen* afgives i Reglen til fastsat Audienstid. *Kan* en saadan Melding ikke afgives personligt, vil den i Reglen være at indføre i en i Kongens Residensslot fremlagt Protokol.

§ 56. I Krigstid, ved Mobilisering, ved Sikringsstyrkes Formering samt under Alarmeringsøvelse bortfalder alle personlige Meldinger uden for Skibsborde — fraset de Tilfælde, for hvilke der er truffet særlig Bestemmelse eller givet særlig Ordre — og Meldingerne afgives da efter Omstændighederne

og under Hensyn til Tjenestens Krav telegrafisk, telefonisk, skriftligt eller ved Signal.

§ 57. a) *En skriftlig Melding* afgives normalt 1) ved tjenstlig Skrivelse, 2) ved dertil bestemt Meldingsblanket eller 3) ved Indførelse i en dertil bestemt Protokol.

b) Kan paa Grund af Tjeneste eller ved Sygdomsforfald en skriftlig Melding ikke afgives rettidigt, afgives Meldingen efter Omstændighederne telegrafisk eller telefonisk.

§ 58. *Telefonmeldinger* af væsentlig Betydning skal saavidt muligt modtages af en Befalingsmand, dersom der ikke hos den paagældende Myndighed findes særligt Telefonpersonel til Modtagelsen.

Ved telefoniske Meldinger skal Modtageren have Opmærksomheden henvendt paa eventuelle Misbrug af Telefonen, og bør ved Telefonmeldinger af Vigtighed — saafremt Tvivl foreligger — sørge for Bekræftelse af Meldingen, eventuelt ved Kontrolopringning.

Telefonisk Melding til Marineministeriet (Søværnskommandoen) afgives i Reglen til Marineministeriets Efterretningsstation.

Telefoniske Meldinger (Meddelelser) til og fra Marineministeriet (Søværnskommandoen) skal af Skibe og Institutioner indføres i en dertil bestemt Journal eller paa dertil bestemte særlige Blanketter, som opbevares. Indholdet nedskrives i kort Uddrag, eventuelt dikteres det og oplæses efter Nedskrivningen til Kontrol for Afsenderen. Foruden Meldingens Indhold anføres: Dato, Aarstal, Klokkeslet samt Afsenderens og Modtagerens Navne.

§ 59. For personlige Meldingers Vedkommende bør den paagældende foresatte Myndighed — i den Udstrækning det skønnes hensigtsmæssigt for at undgaa Tidsspilde — foranstalte saadan Melding erstattet af skriftlig, efter Omstændighederne telefonisk eller telegrafisk Melding. Særlig bør dette tilstræbes — saavidt Tjenestens organisatoriske Krav og øvrige Hensyn tillader — for alle de Meldingers Vedkommende, der er af formel eller jævnlig tilbagevendende Art, og som ikke medfører Nødvendigheden af personligt Møde.

§ 60. Meldinger, som kun skal afgives til nærmest

foresatte Myndighed, fremsendes kun til dennes foresatte, saafremt det skønnes nødvendigt eller udtrykkeligt er beordret.

Paabudte Meldinger m. m.

§ 61. Foruden de ved særlig Bestemmelse for Tjenesten inden for de forskellige Tjenesteomraader eller ved særlig Ordre paabudte Meldinger afgives Melding i følgende Tilfælde og efter de i det følgende angivne Regler:

Modtagelse af Udnævnelse og Forfremmelse samt Modtagelse af et dansk eller islandsk Ordenstegn.

a) Personel, hvem der ved kgl. Resolution er tildelt en Udnævnelse, Forfremmelse, et dansk eller islandsk Ordenstegn (herfra dog undtaget Hæderstegnet for god Tjeneste ved Søetaten), melder sig personligt til Kongen.

b. Ved enhver Udnævnelse eller Forfremmelse samt Modtagelse af et dansk eller islandsk Ordenstegn afgiver:

1) Personel af Officersgruppen personlig Melding i Marineministeriet samt til foresatte Myndigheder.

2) Personel af Kvartermester- og Underkvartermestergrupperne personlig Melding til Personelkontoret samt til foresatte Myndigheder.

3) Personel af Kadetgruppen samt menige personlig Melding til nærmest foresatte Myndighed.

Tildeles der Personel af Søværnet en *fremmed Dekoration,* og Meddelelse om Tildelingen ikke er modtaget fra Marineministeriet, afgives ad Tjenestevejen Indberetning til Ministeriet.

Enhver af Søværnets Personel, der har modtaget og ønsker at bære en fremmed Dekoration, indsender — i Overensstemmelse med almindelig gældende Regel — ad Tjenestevejen med Skrivelse til Marineministeriet Andragende, der er stilet til Kongen, om Tilladelse til at bære Dekorationen.

§ 62. *Modtagelse af Udkommando m. m.*

a. En Søofficer, hvem der ved kgl. Resolution er tildelt en Udkommando eller et Tjenestehverv, melder sig personligt til Kongen saavel efter Ordrens Modtagelse som efter afsluttet Togt eller Tjenestehverv.

b. Chefen for en Flaadestyrke samt Skibschefer melder sig personligt i Marineministeriet (Søværnskommandoen) saavel efter Modtagelse af Udkommandoen som ved Kommandohejsning og efter endt Togt.

c. Chefer for Institutioner, der er underlagt Marineministeriet (Søværnskommandoen), samt Chefer for Forter, Kaserner, Skoler, Stationer og lignende melder sig personligt i Marineministeriet (Søværnskommandoen) saavel efter Ordrens Modtagelse som ved Tiltrædelse og Fratrædelse af Tjenesten.

d. Chefen for en Flaadestyrke, en Stabschef samt Skibschefer, der underlægges en højere kommanderende, melder sig ved Modtagelsen af Udkommendoen personligt til denne[1]).

Disse Meldinger kan dog efter Omstændighederne afgives skriftligt eller telegrafisk.

Ved personlig Melding i Marineministeriet skal Meldingen endvidere indføres i dertil bestemte Protokoller.

Meldinger ved Modtagelse af Ordrer o. l.

§ 63 a. Modtagelsen af Ordre fra foresatte Myndigheder meldes ikke, med mindre dette særlig bestemmes. I saa Fald afgives i Reglen Meldingen efter Omstændighederne skriftligt eller telefonisk.

b. Myndigheder, der fører Tjenestearkiv, afgiver ikke Melding om Modtagelsen af Ordrer eller Meddelelser fra Marineministeriet (Søværnskommandoen) eller andre foresatte Myndigheder, med mindre dette særlig beordres.

c. Skibschefer afgiver Melding til Chefen for Kystflaaden og Chefen for Flaadestationen ved Overtagelse af Skibets Ekvipering.

d. Fortchefer afgiver Melding til Chefen for Kystdefensionen ved Modtagelse af Udkommando.

e. En Næstkommanderende melder sig til Skibschefen (Chefen) ved Modtagelse af Udkommando.

f. En Befalingsmand, der skal forrette Tjeneste som Banjermester eller som Forbrugsregnskabsfører, melder sig til Næstkommanderende ved Modtagelse af Udkommando.

g. Personel af Officersgruppen, som beordres til Tjeneste om Bord under Ekvipering, melder sig personligt til Chefen og Næstkommanderende om Bord ved Overtagelsen af Ekviperingen, og Personel af Kvartermester-, Underkvartermester- og Kadetgrupperne melder sig personligt til Næstkommanderende.

---

[1]) Chefen for Kongeskibet melder sig til Jagtkaptajnen.

§ 64. *Tiltrædelse og Fratrædelse af Tjeneste* meldes personligt til den paagældende foresatte eller nærmest foresatte Myndighed, naar ikke skriftlig Melding eller Melding pr. Telefon eller Telegraf er paabudt ved særlig eller staaende Ordre af vedkommende foresatte. Melding ved Tiltrædelse og Fratrædelse af Tjeneste.

Efter Melding fra Tjeneste under en Kommandomyndighed vedbliver den paagældende at staa under denne Myndighed, indtil han har meldt sig til Tjeneste under en anden foresat Myndighed.

Meldinger om Tiltrædelse eller Fratrædelse af Tjeneste, som ikke medfører tjenstlig Underlægning, afgives under Hensyn til de herfor givne Bestemmelser, særlige Ordrer eller øvrige foreliggende Omstændigheder enten personligt eller skriftligt.

§ 65. Under Landtjeneste afgives Melding om Sygdomsforfald i Reglen skriftligt til nærmest foresatte Myndighed, om muligt med Angivelse af Sygdommens Art og sandsynlige Varighed — efter Omstændighederne bilægges Lægeattest — men kan dog efter Forholdene afgives pr. Telegraf eller Telefon eller eventuelt personligt. Melding ved Sygdom og Tjenstdygtighed.

Tjenstdygtighedsmelding afgives efter de samme Regler.

Melding om Sygdomsforfald vil ogsaa være at afgive i saadanne lettere Sygdomstilfælde, som ikke medfører egentlig Sygemelding, men dog bevirker, at den paagældende ikke er fuldtud tjenstdygtig.

---

§ 66. *a. Melding om Fraværelse* ifølge Orlov, Tjenestefrihed, Rejsetilladelse eller særlig Tilladelse afgives telefonisk, telegrafisk eller skriftligt — inden Orlovens eller Rejsens Begyndelse — til nærmest foresatte Myndighed, naar ikke personlig Melding er paabudt eller særlig beordret. Ved Tilbagekomsten afgives Melding paa tilsvarende Maade. Melding om Fraværelse ved Orlov, Rejse o. lign.

b. Søofficerer, der beordres til at *føre Statsskibe*, samt Søofficerer, hvem der er meddelt *Orlov i fremmed Tjeneste* eller *Orlov til at føre Koffardiskibe* eller forrette Tjeneste i saadanne, melder sig personligt i Marineministeriet (Søværnskommandoen), saavel ved Modtagelsen af Ordren eller Orloven

som ved Hjemkomsten efter afsluttet Tjenestehverv eller udløben Orlov.

c. Befalingsmænd, der beordres paa *Tjenesterejser*, melder sig i Reglen personligt, saavel før Afrejse som efter Hjemkomst, til nærmest foresatte Myndighed, samt for Officersgruppens Vedkommende i Marineministeriet (Søværnskommandoen), for Kvartermester- og Underkvartermestergruppernes Vedkommende til Personelkontoret. Under Udkommando ved Rejse fra Skib til Skib afgives personlig Melding kun til nærmeste foresatte.

§ 67. *Bortrejse fra København* for længere Tid end 24 Timer samt Hjemkomst meldes til nærmest foresatte Myndighed. Meldingerne kan efter Omstændighederne afgives telefonisk, telegrafisk eller skriftligt til vedkommende foresatte Myndighed. Personel af Officersgruppen afgiver tillige Melding til Marineministeriets Efterretningsstation.

Melding om Adresse.

§ 68. Det paahviler — særlig under Hensyn til eventuel Mobilisering — alle Befalingsmænd til enhver Tid at holde deres nærmest foresatte Myndighed underrettet om deres *Bopæl eller midlertidige Adresse.*

§ 69. Officerer holder til enhver Tid den Myndighed, der fører den paagældende Stamrulle, underrettet om deres Adresse. Personel af Kvartermester- og Underkvartermestergrupperne samt Stammandskabet holder til enhver Tid Personelkontoret underrettet om deres Adresse.

Meldinger fra menige.

§ 70. *Menige* afgiver Meldinger i Henhold til de særlige Ordrer, som i saa Henseende udstedes af foresatte Myndigheder.

IV. Orlov, Tjenestefrihed og Rejsetilladelse.

Orlov, Tjenestefrihed.

§ 71. *Orlov* gives af Marineministeriet efter Ansøgning, og kun naar Ansøgerens Tjeneste under Fraværelsen kan bestrides uden Skade for Tjenesten (jfr. Søværnslovens Bestemmelser om Orlov). Elever af Søværnets Skoler gives der af vedkommende Skolechef Orlov i Henhold til de af Ma-

rineministeriet herfor fastsatte Regler. Ferie og Fridage efter Togt henregnes ikke til Orlov.

I Ansøgninger anføres Dato, Aarstal og Klokkeslet for den ansøgte Orlovs Begyndelse og Ophør.

Orlov ophører ved Sikringsstyrkes Formering, ved Mobilisering, samt naar det iøvrigt beordres.

Myndigheder, der direkte er underlagt Marineministeriet, kan, naar særlige Omstændigheder taler derfor, tilstaa det dem underlagte Personel enkelte Dages *Tjenestefrihed.*

Rejsetilladelse.

§ 72. a. *Rejsetilladelse til Udlandet* gives af Marineministeriet (Søværnskommandoen).

b. *Rejsetilladelse til Indlandet* gives:

1. under Orlov af Marineministeriet,

2. under Tjenestefrihed og Ferie og paa Fridage efter Togt af de i § 71 omtalte Myndigheder til det dem underlagte Personel for Tidsrum af samme Varighed som den tilstaaede Frihed.

V. Skriftlige Udfærdigelser [1]).

Forsendelse af Tjenesteskrivelser ad Kommandovejen.

§ 73. *Skriftlige Udfærdigelser* saavel i tjenstlige som i private, af Tjenesteforhold berørte Anliggender sendes til eller fra foresat Myndighed ad Kommandovejen, med mindre andet udtrykkeligt er bestemt, eller Omstændighederne fordrer en Afvigelse herfra. Forfremmelsesbedømmelser indsendes altid direkte.

Hvorledes en Skrivelse stiles.

§ 74. Skriftlige Udfærdigelser stiles i Reglen til Myndigheden og ikke til den Person, der er Indehaver af den.

Skriftlige Udfærdigelser, hvortil Tjenesten giver Anledning, stiles til den *afgørende Myndighed.* Er vedkommende i Uvished om, hos hvilken Myndighed Afgørelsen beror, stiles Udfærdigelsen til den med Hensyn til det paagældende Anliggende nærmest foresatte Myndighed.

---

[1]) De til enhver Tid gældende Regler for *Retskrivning* vil være at følge ved skriftlige og trykte Udfærdigelser. Som *almindelig Regel* gælder, at ved alle tjenstlige *Tidsangivelser* i Korrespondance, Ordrer, Signaler, Telegrammer m. v. benyttes Klokkesletsbetegnelse 0000 til 2400, regnet fra Midnat til Midnat.

Befalede Indberetninger og Meldinger stiles, naar ikke andet er bestemt, til den højeste Myndighed, som har befalet dem afgivne.

Hvorledes og af hvem en Skrivelse underskrives.

§ 75. Skriftlige Udfærdigelser underskrives af Indehaveren af den Myndighed eller af den Person, fra hvem Udfærdigelsen udgaar.

Naar Indehaveren af en Myndighed paa Grund af Fraværelse ikke kan underskrive Udfærdigelsen, og Afsendelsen af Udfærdigelsen ikke kan opsættes til hans Tilbagekomst, skal den underskrives af den dertil bemyndigede, men der skal da sættes f. Eks. »I. Ch. Fr.« (I Chefens Fraværelse) over Underskriften. Indehaver den underskrivende midlertidigt den paagældende Myndighed, tilføjes der under Underskriften »fg.« (fungerende).

Efter vedkommende Myndigheds Bestemmelse kan Udfærdigelser underskrives af en af hans undergivne, men denne skal da over sin Underskrift sætte »E. B.« (Efter Befaling).

Bestemmelser for Papirets Art m. m.

§ 76. Til skriftlige Udfærdigelser benyttes hvidt, autoriseret Papir i Propatriaformat, efter Omstændighederne i hele eller halve Ark. Medfølger der Bilag, affattes Skrivelsen som Regel paa hele Ark. Skrivelser paa flere Ark sammenheftes og pagineres.

Til Skrivelser til og fra Udlandet kan dog benyttes Postpapir af anden Art og af mindre Format.

Til visse Udfærdigelser (Indberetninger, Paroler, Orlovsbegæringer m. m.) kan efter den paagældende Myndigheds nærmere Bestemmelse benyttes særlige, skematiske Blanketter.

Til Meldinger, der ikke skal afgives personligt eller i Meldingsprotokol, til Tilsigelser, mindre Meddelelser o. l. kan benyttes Meddelelsesblanketter eller Papir i Kvartformat.

Bestemmelser for Skrivelsens Udfærdigelse.

§ 77. *Skrivelser* affattes efter nedenstaaende Regler:

Øverst til venstre anføres enten Benævnelsen paa den Myndighed eller Stilling og Navn for den Person, fra hvem Skrivelsen udgaar; derunder Sted, Dato, Aarstal og om fornødent Klokkeslet. Under Sted m. v. anføres, hvilke Bilag eller det Antal Bilag, der medfølger.

Paa Skrivelser fra Myndigheder anføres øverst til højre Løbe Nr. og Journal Nr.

Paa Skrivelser af fortroligt Indhold eller med fortrolige Bilag anføres »Fortroligt« foroven til højre.

Bilagene nummereres ligeledes foroven til højre og paaskrives Bilag Nr..... til Skrivelse Nr..... etc. samt »Fortroligt«, saafremt de er af fortroligt Indhold.

Omtrent 1/4 Side fra oven anføres som Overskrift enten Benævnelsen paa den Myndighed eller Stilling og Navn for den Person, til hvem Skrivelsen er stilet; i sidstnævnte Tilfælde med Tilføjelse af danske Ordener.

Med 2 Liniers Afstand følger derefter en *kort (understreget) Angivelse af Skrivelsens Emne;* denne Angivelse kan dog udelades ved ganske korte Skrivelser.

Derefter følger selve Skrivelsen. Den affattes kort, tydeligt og bestemt, og dens Tekst indledes med Henvisning til eventuelle modtagne eller afsendte Skrivelser, Telegrammer, Telefonmeddelelser m. m. (Myndigheden eller Personens Navn, Løbe Nr., Journal Nr., Tidsangivelse o. l.), til hvilke Skrivelsen refererer.

Der anvendes hverken Ærbødigheds- eller Høflighedsudtryk i Skrivelser til Myndigheder af Søværnet eller andre danske Statsmyndigheder.

I samme Skrivelse — Befalinger og Rapporter dog undtagne — maa forskelligartede Sager ikke behandles.

Medfølger der Bilag, nævnes dette i Skrivelsen, og der sættes i Marginen Tegnet ·/· ud for hver Linie, hvori et Bilag første Gang er omtalt.

Er Skrivelsen stilet til Kongen, sættes der »Allerunderdanigst« over Underskriften.

Underskriften sættes umiddelbart og midt under Skrivelsen.

Genparter (Duplikater) af Rapporter forsynes med Paaskrift »Genpart«.

Skriftlige Udarbejdelser (Udkast, Koncepter, Memoranda, Skitser, Kalker o. l.) skal forsynes med fornødne Angivelser til Identifikation af Udarbejdelsen (Signatur, Tjenestested, Tidsangivelse, evt. Journal Nr. o. l.)

Anmærkning. Tryksager (Bestemmelser, Reglementer o. l.), der i større Udstrækning skal være kendt af Søværnets Personel, men som ikke ønskes kendt udenfor dette, forsynes ikke med Paategningen »Fortroligt«, men med Paategningen »Til Tjenestebrug«, hvorved forstaas, at Sagen kun maa omtales i rent tjenstlige Anliggender, og at det er forbudt at give udenforstaaende eller Offentligheden i Almindelighed Oplysning om Sagens Indhold.

Bestemmelser om Hemmeligholdelse.

§ 78. Søværnets Personel — herunder værnepligtige — der ikke paa anden Maade, f. Eks. i Henhold til Ansættelsesbrev, Kontrakt o. l., har forpligtet sig til at iagttage Tavshed med Hensyn til saadanne Forhold, som de paagældende under deres Tjeneste bliver bekendt med, og hvis Hemmeligholdelse ifølge Sagens Natur er paakrævet eller bliver foreskrevet af en foresat, skal underskrive særlige Erklæringsformularer, saafremt de paagældende anvendes i Stillinger, hvor de har Adgang til Sager af den nævnte Art.

Disse Erklæringer opbevares af vedkommende Myndighed under den paagældendes Tjeneste — efter Omstændighederne ogsaa efter denne.

Myndigheder, der lader Sager af fortroligt Indhold trykke, mangfoldiggøre, indbinde eller lign., skal drage Omsorg for, at de Firmaer, der udfører saadant Arbejde, er bekendt med de Afsnit af Borgerlig Straffelov, der omhandler bl. a. Forhold overfor militære Tjenestehemmeligheder, samt overvaage, at saadanne Sagers Indhold ikke kommer til uvedkommendes Kundskab.

Konvolut forsynes med Segl. Behandling af fortrolige Forsendelser.

§ 79. Skriftlige Udfærdigelser, der afsendes i Konvolut, skal forsegles med Tjenestesegl, for saa vidt de udgaar fra en Myndighed. I Stedet for Forsegling med Lak kan enten Seglstempel eller Segloblat benyttes.

Udskriften stiles til den Myndighed, der skal sende Udfærdigelsen videre ad Kommandovejen, eller til vedkommende Person; i sidstnævnte Tilfælde med Anførelse af Stilling og danske Ordener.

Har Udfærdigelsen Paategningen »Fortroligt«, skrives der »Fortroligt« forneden til venstre paa Konvolutten, og denne forsynes med Laksegl (Segloblat eller Seglstempel maa ikke anvendes til fortrolige Skrivelser og Forsendelser). Til fortrolige Skrivelser skal der anvendes særlige Konvolutter.

Fortrolige Skrivelser eller Forsendelser, der ikke kan bringes til Bestemmelsesstedet ved Bud, men som skal befordres gennem Postvæsenet, sendes som anbefalet Brev (Pakke).

Er det magtpaaliggende, at Udfærdigelsen læses hurtigst muligt efter Modtagelsen, paategnes der Konvolutten forneden til venstre »Haster«.

Bestemmelser om Paategning af Skrivelser ved Fremsendelse.

§ 80. En skriftlig Udfærdigelse skal ved Fremsendelsen til en højere Myndighed paategnes »Fremsendes til ..... (Myndigheden)« med Tilføjelse af de Bemærkninger, hvortil Sagen maatte give Anledning, og med Anførelse af Benævnelsen paa den Myndighed, der fremsender den, samt Sted, Dato, Aarstal og Underskrift.

Hvis det skønnes nødvendigt eller ønskeligt, kan de nævnte Bemærkninger fremsættes i en særlig Skrivelse, hvormed Udfærdigelsen da følger som Bilag.

Saafremt en skriftlig Udfærdigelse omhandler Forhold, der kan forventes at foranledige retslig Behandling (Retssager, Kollisionssager o. l.), maa Paategning paa Skrivelsen ikke finde Sted, men denne skal i saa Fald fremsendes med særlig Skrivelse, i hvilken den paagældende Myndigheds Bemærkninger til Sagen fremsættes.

De Myndigheder, som en Udfærdigelse passerer ved videre Fremsendelse til en lavere eller sideordnet Myndighed, forsyner den mad Paategningen: »Tilstilles N. N.«, eventuelt med Tilføjelse af Bemærkninger, samt Anførelse af Myndigheden eller Institutionen, Sted, Dato, Aarstal og Underskrift.

§ 81. Naar skriftlige Udfærdigelser er stilet til flere Myndigheder eller Personer i en bestemt Rækkefølge, anfører Modtageren Tiden for Modtagelsen og Afsendelsen samt sin Underskrift. Den sidste Modtager sender Udfærdigelsen tilbage til Udstederen.

Bestemmelser for Skrivelser i skematisk Form.

§ 82. Udfærdigelser, for hvilke der er fastsat *Skema*, kan indsendes uden særlig Skrivelse. Kun naar Forklaring er nødvendig, og denne ikke kan anføres paa Skemaet, indsendes Skemaer som Bilag til en særlig Skrivelse.

Forfremmelsesbedømmelser skal dog altid indsendes med Følgeskrivelse.

Telegrammer og Telegram-Adresser.

§ 83. I *Telegrammer* (herunder Radiotelegrammer) skal Indholdet være saa kort som muligt, men dog saa klart, at Tydeligheden ikke lider derved. Adresse og Underskrift indskrænkes til at indeholde det nødvendigste for, at Telegrammet kan komme Adressaten i Hænde og forstaas af denne.

Marineministeriets og Søværnskommandoens Telegram-Adresse er »Marine København«.
Flyvevæsenets Telegram-Adresse er »Luftmarine København«.
Orlogsværftets — »Orlogsværft København«.
Søkortarkivets — »Hydrographic København«.
Lodsvæsenets — »Lodsdirektoratet København«.
Fyr- og Vagervæsenets — »Fyrdirektoratet København«.

Statstelegrammer [1]) skal forsynes med den afsendende Myndigheds Tjenestesegl eller- stempel. Telegrammerne skrives paa grønne Blanketter; haves ingen saadan, maa paa Blanketten Telegrammet betegnes som Statstelegram. Statstelegrammer, der betales efter almindelig Telegramtakst, befordres forud for andre Telegrammer undtagen SVH-Telegrammer, d. v. s. Telegrammer vedrørende Sikkerhed paa Søen og i Luften, hvor Menneskeliv staar paa Spil.

Retten for Enkeltpersoner til at faa et Svar behandlet som Statstelegram godtgøres ved Fremlæggelsen af det modtagne Statstelegram.

Ansøgninger.

§ 84. *Ansøgninger* skrives paa helt Ark Papir, der ved Bøjning paa langs deles i to lige store Dele. Øverst paa Arkets venstre Halvdel sættes Sted, Dato og Aarstal.

Med Bilag forholdes som anført for andre Skrivelser, jfr. § 77.

For saa vidt der paa Ansøgningen skal paasættes Stempelmærke, anbringes dette foroven til venstre.

Paa venstre Halvdel af Papiret, omtrent 1/3 af Siden fra oven, gives der et kort Uddrag af Ansøgningen, begyndende med Ansøgerens Stilling og fulde Navn.

Paa højre Halvdel skrives — omtrent 1/4 Side fra oven — som Overskrift Benævnelsen paa den Myndighed, til hvem Ansøgningen stiles. I Højde med Uddragets første Linie

[1]) Jfr. gældende Bestemmelser for Statstelegrammer og Statssamtaler.

paabegyndes selve Ansøgningens Tekst, der om fornødent fortsættes paa de følgende Siders højre Halvdel.

Er en Ansøgning ikke affattet af Ansøgeren selv, bemærkes det umiddelbart under Uddraget paa den forreste Side.

§ 85. Ansøgninger eller Klager fra flere i Forening skal indeholde fornøden Oplysning om samtlige Deltagere, men kun underskrives af to paa egne og de øvriges Vegne.

Anvendelse af stemplet Papir til visse Ansøgninger.

§ 86. Kun Ansøgninger om Benaadning og Dispensation fra Love og Anordninger, og som ikke vedrører Ansøgernes Tjenesteforhold, skal skrives paa stemplet Papir.

Personel af Kvartermester-, Underkvartermester- og Kadetgrupperne samt menige kan paa Grund af Uformuenhed fritages for at bruge stemplet Papir. Uformuenheden bevidnes af den Myndighed, hvem Ansøgningen først passerer.

Paategning af Ansøgninger ved Fremsendelse.

§ 87. For Paategninger paa Ansøgninger gælder, foruden hvad der er anført i §§ 80 og 85, at de Myndigheder, som en Ansøgning passerer, kort og bestemt *skal* udtale deres Mening om, hvorvidt det i Ansøgningen anførte anbefales eller ikke med Tilføjelse af saadanne Bemærkninger, som kan tjene til Oplysning for den afgørende Myndighed. Paategningen sker under Uddraget (venstre Spalte).

Ansøger flere Personer om det samme, skal Ansøgningerne indsendes med en særlig Følgeskrivelse, der — for saa vidt Ansøgningernes Karakter gør det ønskeligt — angiver den Rækkefølge, i hvilke Ansøgerne anbefales, og i alle Tilfælde fremfører de Bemærkninger, hvortil der maatte findes Anledning.

Ansøgninger fra midlertidigt tjenstgørende Personel vedrørende Orlov og lignende.

§ 88. Ansøgninger fra Personer, som er midlertidigt tjenstgørende under en Myndighed, fremsendes, for saa vidt Ansøgningen gælder enten Orlov, Tjenestefrihed eller Rejsetilladelse udover den Tid, vedkommende er midlertidigt tjenstgørende, af Myndigheden med eventuelle Bemærkninger til den Myndighed, under hvilken Ansøgeren oprindelig henhører.

Ansøgninger til Kongen eller Myndigheder udenfor Søværnet.

§ 89. Ansøgninger til Kongen samt til Myndigheder uden for Søværnet fremsendes fra de Myndigheder, som Ansøgningen passerer, til Marineministeriet med en Følgeskrivelse, hvori eventuelle Bemærkninger anføres.

§ 90. Samme Ansøgning maa ikke omfatte forskelligartede Sager.

Lovstridige eller gentagne Ansøgninger kan medføre Tiltale, Bestemmelser for Behandling af disse.

§ 91. Fremkommer en Ansøgning, som er stridende mod de bestaaende Love eller Anordninger, eller gentages en tidligere afslaaet Ansøgning, uden at forandrede Forhold giver Anledning dertil, skal vedkommende Myndighed betyde den paagældende, at det kan forventes, at Ansøgningen enten vil paadrage ham Tiltale eller vil blive henlagt. Begæres Ansøgningen alligevel fremsendt, skal dette ske med Bemærkning i Paategningen (Følgeskrivelsen) om, at Advarsel er givet.

Forhandling med sideordnede Myndigheder inden en Skrivelse udfærdiges eller paategnes.

§ 92. Uagtet alle skriftlige Udfærdigelser skal fremmes ad Kommandovejen, kan en Myndighed dog henvende sig til en sideordnet Myndighed for fra denne at erholde Oplysninger, som er nødvendige til en Slags Behandling. Naar den omhandlede Sag da senere indsendes til en højere Myndighed, skal det anføres, at en saadan Forhandling med sideordnede Myndigheder har fundet Sted.

Særlige Bestemmelser under Krig eller Mobilisering.

§ 93. I Krigstid og under Mobiliseringsforhold kan der under Hensyn til Tjenestens Krav afviges fra de i Afsnit V anførte Bestemmelser.

Foruden Dato og Aarstal skal Klokkeslet for Afsendelsen altid anføres.

VI. Dødsfald.

Almindelige Bestemmelser.

Indberetning om Dødsfald til Marineministeriet.

§ 94. Naar nogen ved Søværnet tjenstgørende Befalingsmand eller menig afgaar ved Døden, sender den Myndighed, under hvilken han gjorde Tjeneste, umiddelbart efter, at den er kommet til Kundskab om Dødsfaldet, Indberetning — eventuelt telegrafisk — til Marineministeriet.

Meddelelsen sendes af militært Sygehus, naar Dødsfaldet indtræffer paa et saadant.

Underretning.

§ 95. Marineministeriet træffer Bestemmelse om, hvem der skal underrette den afdødes paarørende om Dødsfaldet, for saa vidt disse ikke allerede er underrettet.

For værnepligtiges Vedkommende sendes Underretning

endvidere til paagældende Udskrivningskreds med Tilføjelse af Lægdsrullebetegnelse.

§ 96. Naar en værnepligtig Befalingsmand[1]) eller værnepligtig menig under Indkaldelse afgaar ved Døden, forevises Dødsattesten, der skal indeholde den afdødes Lægdsrullebetegnelse, af den Myndighed, under hvilken han gjorde Tjeneste, for Skifteretten, der uden Betaling giver Attest for Anmeldelsen, samt for Sognepræsten[2]). Er Døden indtruffet paa militært Sygehus eller i Nyboder, sendes Dødsattesten til Marineministeriet.

Skifte m. m. Pligter, der paahviler den Myndighed, hvorunder afdøde gjorde Tjeneste.

§ 97. Vedkommende Myndighed drager Omsorg dels for Tjenestens midlertidige Bestridelse, dels for at Tjenestepapirer, Bøger og andre Tjenesten vedkommende Sager ved Skifterettens eller Arvingernes Mellemkomst udtages af Dødsboet og opbevares.

§ 98. Naar nogen ved Dødsfald efterlader sig Ejendele inden for et militært Tjenesteomraade, nedsætter den paagældende Myndighed en Registreringskommission, der optager en Fortegnelse over det af Boet, der befinder sig inden for vedkommende Myndigheds Tjenesteomraade, hvorefter den afdødes Ejendele, for saa vidt de ikke paa Grund af Smittefare skal tilintetgøres, overgives til Skifteretten tillige med, hvad den afdøde maatte have tilgode i Lønning. Skyldbog med Indberetning om eventuel Gæld til Statskassen indsendes snarest efter at være opgjort til Marineministeriets Lønnings- og Revisionskontor. Efter Omstændighederne underkastes de nævnte Ejendele Desinfektion. Nægter Skifteretten at mod-

---

[1]) Ved værnepligtige Befalingsmænd forstaas saadanne, der under deres Indkaldelse til Aftjening af Værnepligten paa Grund af Specialuddannelse eller Behov udtages til og i Fortsættelse af Indkaldelsen udnævnes til Befalingsmænd, og holdes længere til Tjeneste end almindeligt værnepligtigt Mandskab. Derimod ikke saadanne Befalingsmænd, der paa normal Vis uddannes til og avancerer til Befalingsmandsstillinger, selvom de endnu er Værnepligt underkastet.

Ved værnepligtige menige el. lign. forstaas indkaldt værnepligtigt menigt Mandskab, samt de af Stammandskabet til frivillig Tjeneste, der i andre Forhold holdes lige med værnepligtigt menigt Mandskab.

[2]) Her følges de paa Dødsattestens Bagside anførte Regler.

tage en afdød værnepligtigs Efterladenskaber, udleveres de til hans nærmeste Paarørende.

Saafremt den afdøde var Regnskabsfører eller paa anden Maade havde Ansvaret for betroede Midler eller Gods, optager den nævnte Registreringskommission snarest muligt en Fortegnelse over, hvad der af denne Art befandt sig i den afdødes Varetægt ved hans Død.

Gæld til Statskassen.

§ 99. Paahvilede der en afdød Militærperson nogen Gæld til Statskassen eller Ansvar for oppebaarne Summer eller for Genstande, tilhørende Søværnet, gøres der under Forbehold af Statens mulige Krav Anmeldelse herom til Skifteretten eller myndige Arvinger, hvis disse har overtaget Boet. I sidstnævnte Tilfælde indhentes en Erklæring om, at Anmeldelse er sket.

Begravelse af værnepligtigt Mandskab.

§ 100. Naar en værnepligtig Befalingsmand eller værnepligtig menig dør under Indkaldelse ved Søværnet, gælder med Hensyn til Begravelsen følgende Regler:

a) Ønsker den afdødes paarørende ikke at lade Begravelsen afholde, foranstalter den Myndighed, under hvilken vedkommende gjorde Tjeneste, Begravelsen enten i København eller, hvor vedkommende Myndighed har Station (opholder sig), alt under Udvisning af passende Økonomi.

Saafremt Ønske derom fremsættes, kan der for Hen- og Tilbagerejsen for at være til Stede ved Begravelse (Bisættelse) godtgøres den afdødes paarørende (Forældre, Søskende, Hustru, Forlovede) Billetudgifter — til Fællesklasse paa Jernbane (Dagvogn, Ruteautomobil) og til 2' Kahyt paa Skib — fra Opholdssted til nærmeste Station o. l. ved Begravelsesstedet.

b) Ønsker den afdødes paarørende selv at lade Begravelsen afholde, foranstalter vedkommende Myndighed Liget lagt i Kiste og i paakommende Tilfælde tillige transporteret til den Jernbanestation eller Anlægsplads, der er nærmest ved Begravelsesstedet.

Alle Udgifter, der er nødvendige til Ligets Transport, afholdes af vedkommende Myndighed med passende Økonomi, herunder bl. a. ogsaa Anskaffelse af Kiste (Dobbelt-Kiste, naar Transporten skal foregaa pr. Jernbane eller Skib,

Metalkiste, hvis den afdøde er død af smitsom Sygdom, jfr. Justitsministeriets Regulativ Nr. 331 af 6/6 1921 for Behandling af Lig).

Til de øvrige med selve Begravelsen forbundne Udgifter kan der efter Regning stilles et Beløb paa indtil 150 Kr. til Raadighed for de paarørende.

Det staar dog altid de paarørende frit, saafremt de ønsker det, selv at afholde saavel Begravelsesudgifterne som de øvrige ovenfor nævnte Udgifter.

c. Begraves den afdøde uden for det Sted, hvor vedkommende Myndighed hører hjemme eller opholder sig, kan denne, saafremt der er Anledning dertil, afholde Udgifterne ved at lade sig repræsentere ved Begravelsen af indtil 2 Befalingsmænd eller menige.

Begravelse af ikke værnepligtigt Personel efter Marineministeriets Bestemmelse.

§ 101. Naar nogen tjenstgørende Befalingsmand eller menig af Søværnet, der ikke hører til de i § 100 nævnte Kategorier, afgaar ved Døden, træffer Marineministeriet i det enkelte Tilfælde Bestemmelse om Begravelsens Foranstaltning.

Ceremoniel.

§ 102. Med Hensyn til Ceremoniel ved Begravelser henvises til Honnørreglement for Søværnet, idet dettes Regler dog kun følges, saafremt den afdøde selv eller hans paarørende har udtrykt Ønske derom.

Ordenstegn m. m.

§ 103. Har den afdøde været benaadet med danske eller islandske *Ordenstegn* eller *Hæderstegn*, sender vedkommende Myndighed dem efter Begravelsen henholdsvis til Ordenskapitulet, Amalienborg, og til Det islandske Kabinetssekretariat, Amalienborg , med Anmeldelse af Dødsfaldet, for saa vidt vedkommende Ordenstegn eller Hæderstegn skal tilbageleveres, eller forvisser sig om, at Dødsboet har foretaget Indsendelsen. Dog skal Hæderstegnet for god Tjeneste ved Søetaten samt Hæderstegnet for 8 eller 16 Aars Tjeneste ved Søværnet indsendes til Marineministeriet.

Forhør, Ligsyn m. m. ved voldsom Død el. lign.

§ 104. Kommer en til Søværnet hørende eller ved samme tjenstgørende Person af Dage paa voldsom Maade i Tjenesten, søger den Rettergangschef, under hvis Rettergangsmyndighed den paagældende i Dødsøjeblikket hørte, snarest muligt de nærmere Omstændigheder ved Dødsfaldet oplyst ved

Forhør af Auditøren. Hvis det legale Ligsyn[1]) ikke er foretaget ved andre Myndigheders Foranstaltning, lader han en Læge foretage Ligsynet i Forening med Auditøren samt udstede den medicolegale Dødsattest og give Forklaring herom til Retsbogen.

Paa samme Maade forholdes ved ethvert Dødsfald, hvor Døden er indtraadt uden forudgaaende Sygdom, og uden at der har været Vidner til Stede, uanset om Dødsfaldet har været forbundet med mistænkelige Omstændigheder eller ikke.

Findes ingen militær Rettergangschef paa Stedet, foranstaltes Forhøret afholdt ved Henvendelse til nærmeste Politimyndighed[2]).

Særlige Regler om Dødsfald om Bord i Skibe paa Togt.

Almindelige Bestemmelser anvendes, hvis muligt.

§ 105. I Skibe paa Togt, hvor særlige Forhold medfører, at ovenstaaende Regler ikke kan følges i deres fulde Udstrækning, gælder som Supplement nedenstaaende særlige Regler.

Ligsyn inden Begravelse. Dødsattest, Obduktion.

§ 106. Naar nogen af et Skibs Besætning dør paa Togt, maa Begravelse ikke finde Sted, før det ved Ligsyn er bekræftet, at utvivlsomme Dødstegn er til Stede, og Dødsattest er udstedt.

Ligsyn foretages og Dødsattest udstedes af Lægen eller, hvis ingen Læge er udkommanderet med Skibet eller kan komme til Stede, af 2 af Chefen udnævnte Ligsynsmænd. Disse maa dog ikke afholde Ligsynet, før 3 Dage er forløbet efter Døden, medmindre umiskendelige Tegn paa Forraadnelse forinden har vist sig.

Undtagelse fra denne Bestemmelse kan finde Sted i Henhold til de gældende Bestemmelser om smitsomme og epidemiske Sygdomme (jfr. Justitsministeriets i § 100 nævnte Regulativ).

Dør nogen af Skibets Besætning under saadanne mistænkelige Omstændigheder, at Obduktion bliver nødvendig,

---

[1]) Om Obduktion (jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 101 af 15/6 1934 om Foretagelse af lovmæssige Obduktioner).

[2]) Chefen for en detacheret Styrke eller en Skibschef kan dog i Forening med Auditøren foreløbig foretage de fornødne Forhør.

skal Lægen udføre denne i Nærværelse af en af Chefen dertil beordret Officer. Der affattes en udtømmende Beretning herom til Retsbogen. En Udskrift heraf sendes til Marineministeriet.

Skibet opbevarer en Afskrift af enhver Dødsattest.

Begravelse eller Overbordsætning.

§ 107. Begravelsen kan, naar Omstændighederne (Epidemi, varmt Klima, Pladsforhold o. lign.) taler derfor, ske ved Overbordsætning. Ved Overbordsætning følges Honnørreglementets Bestemmelser, og Indberetning om Overbordsætningen sendes snarest til Marineministeriet.

§ 108. Skal Begravelsen foregaa i Land, skal Overenskomst herom træffes med de stedlige Myndigheder, i Udlandet gennem Stedets danske konsulære Myndighed. Naar Overenskomst ikke kan tilvejebringes, maa Liget sættes over Bord, hvilket da maa ske i rum Sø (jfr. § 107).

Registrering af Efterladenskaber m. m. Skifte.

§ 109. Chefen nedsætter en Kommission til at registrere den afdødes Efterladenskaber, som under Forsegling afgives til Næstkommanderende til Opbevaring om Bord. Registreringsforretningen indføres i Retsbogen. Ved første Forbindelse med Land — for Skibe paa Udenlandstogt ved Hjemkomsten til danske Farvande — afleveres eller afsendes Efterladenskaberne snarest sammen med Udskrift af Registreringsforretningen til Marineministeriet.

Er Liget overbordsat eller begravet i Udlandet, anmelder Marineministeriet Dødsfaldet for Skifteretten i København. For værnepligtigt Personels Vedkommende underrettes Udskrivningskredsen (jfr. § 95).

Skyldbog tillige med Indberetning om eventuel Gæld til Statskassen indsendes snarest muligt efter at være opgjort til Marineministeriets Lønnings- og Revisionskontor.

Har den afdøde været angrebet af en smitsom Sygdom, skal Chefen straks foranstalte vedkommendes Køjetøj og Klæder m. v. desinficerede, og, saafremt dette efter Lægens skriftlige Erklæring ikke kan ske betryggende, beordre det kastet over Bord og lade Forretningen derover af Registreringskommissionen indføre i Retsbogen. Ved Ligets Behandling følges Justitsministeriets i § 100 nævnte Regulativ.

---

2. Bestemmelser
om
Anmeldelse af Ulykkestilfælde.

A) Naar nogen kommer til Skade, og Ulykkestilfældet formenes at ville medføre Krav efter Ulykkesforsikringslovene, foretager Myndigheden paa den paagældendes Tjenestested snarest Anmeldelse til *Direktoratet for Ulykkesforsikringen.*

Fornødne Blanketter for Anmeldelse af Ulykkestilfælde medgives i Skibenes Kommandokasser og kan iøvrigt rekvireres fra Personelkontoret.

Der findes 2 Slags Anmeldelsesblanketter (hver med tilhørende Lægeerklæring):

1) *Anmeldelse for Tjenestemænd og Arbejdere i Statens Tjeneste* anvendes for Tjenestemænd (saavel civile som militære) og Arbejdere samt civile Funktionærer, og

2) *Anmeldelse for militære værnepligtige* anvendes for værnepligtige — herunder værnepligtige Befalingsmænd — samt daglønnet militært Personel.

Anmeldelsen udfyldes af Myndigheden paa vedkommendes Tjenestested og indsendes derefter snarest, bilagt med Lægeerklæringen, direkte til *Direktoratet for Ulykkesforsikringen.* For militært Personels Vedkommende sendes samtidig en *Genpart* af Anmeldelse og Lægeerklæring til *Personelkontoret,* hvortil Sagens videre Behandling henlægges.

Iøvrigt bør der i hvert enkelt Tilfælde, hvor en — selv ubetydelig — Tilskadekomst eller Sygdom bliver Chefen eller Lægen bekendt, gøres saa fyldige Notater som muligt i Sygejournalen om Tilskadekomstens (Sygdommens) Opstaaen og formentlige Aarsag.

Det paahviler endvidere den Myndighed, fra hvilken Hjemsendelsen foregaar, at foranledige de værnepligtige udspurgt om, hvorvidt de under Tjenesten formener at have paadraget sig Sygdom eller have været udsat for Ulykkestilfælde, der ikke har været anmeldt for de militære Myndig-

heder. I bekræftende Fald skal den hjemsendende Myndighed omgaaende søge Sagen oplyst og iøvrigt i alle Tilfælde foranledige, at den værnepligtige forinden Hjemsendelsen underskriver den i hans Oplysningsbog beroende Erklæring om paadragen Sygdom og Tilskadekomst i Tjenesten.

B) Indberetning om Ulykkestilfælde vil omgaaende være at indsende til *Marineministeriet* i Tilfælde, hvor en Tjenestemand som Følge af en ham *udenfor* Tjenesten overgaaet Tilskadekomst, der skyldes et af Trediemand udvist retsstridigt Forhold, enten kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges med Pension paa Grund af Svagelighed eller afgaar ved Døden, saaledes at Statskassen skal udrede Enke- eller Børnepension, idet Finansministeriet derefter paa Grundlag af en af Marineministeriet foretagen Indberetning i Sagen skal tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilket Omfang der fra Statens Side bør fremsættes Erstatningskrav overfor Trediemand for den ved Ulykkestilfældet bevirkede Forøgelse af Statens Pensionsbyrde.

I Tilslutning til ovenstaaende Bestemmelser har Ministeriet bestemt, at alle Tandbeskadigelser, der skyldes Tilskadekomst under Tjeneste, paa sædvanlig Maade vil være at anmelde for Direktoratet for Ulykkesforsikringen.

S. Brorsen.

B. 28 - 1941.

MARINEMINISTERIET.

København, den 29de November 1941.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Bekendtgørelse**

(Nr. 431 af 15de Oktober 1941)

angaaende

Forbud mod Fortøjning i og Berøring af Sømærkemateriel.

I Medfør af Lov Nr. 562 af 31te Oktober 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger fastsætter Marineministeriet følgende:

§ 1.

Fortøjning i samt tilsigtet Berøring af udlagt Sømærkemateriel i danske Farvande og i Farvandene omkring Danmark er forbudt.

§ 2.

Overtrædelse af Forbudet straffes i Henhold til Lov Nr. 562 af 31te Oktober 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger med Bøder, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 3.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

4.

Bestemmelser

for

Affattelse af Maanedsrapport fra Flaadens Skibe paa Togt.

(jfr. Instruks for Chefen).

Ved Udfærdigelse af Maanedsrapport benyttes nedenstaaende skematiske Opstilling:

1. Skibets Bevægelser.
   (En summarisk Redegørelse for Bevægelserne, hvorunder bl. a. Datoer for Havneophold anføres).

2. Materiellets Tilstand.
   a. Skrog, Inventar m. v.
   b. Maskiner, Kedler m. v.

3. Personellet.
   a. Uddannelsen.
   b. Forhold.
   c. Sundhedstilstand.

4. Brændstof- og Smøreolieforbrug i kg.

5. Fortegnelse over Korrespondance med Marineministeriet.
   (Kun i udenrigs eller oversøisk Fart, samt naar det særligt beordres).

6. Forskelligt.
   (Alle særlige Tildragelser samt alle Forhold, der i Henhold til gældende Instrukser og Bestemmelser skal anføres i Maanedsrapporten).

Forslag maa ikke anføres i Rapporten, men vil være at fremsætte i Generalrapporten eller i særlig Skrivelse.

For mindre Enheder (Torpedobaade, U-Baade, Minestrygere o. l.) kan Maanedsrapporten efter den Kommanderendes nærmere Bestemmelse affattes paa dertil bestemte, trykte Skemaer, udført i Overensstemmelse med ovenstaaende skematiske Opstilling.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

S. Brorsen.

§ 4.

Det paagældende Materiel tages i Regnskab ved Kompasvæsenet.

§ 5.

Bestyreren leder Kompasvæsenets Virksomhed og varetager Udviklingen af det under ham hørende Materiel.

I dette Øjemed skal han stadig søge at holde sig bekendt med fremkomne Opfindelser og Forbedringer inden for sit Omraade.

§ 6.

Han anskaffer det under Kompasvæsenet hørende Navigationsmateriel og paaser, at det stadig holdes i god og brugbar Stand, samt fremsætter Forslag til Inventarreglementer for Skibene, dette Materiel vedrørende.

§ 7.

Vedrørende Anskaffelser, Moderniseringer m. v., som er af væsentlig økonomisk Rækkevidde, eller som vil medføre principielle Ændringer i Materiellets Anvendelse, indsender han i betimelig Tid motiveret Forslag til Marineministeriet.

§ 8.

Ved Anskaffelse af nyt Materiel paaser han, at det tilfredsstiller de nødvendige Fordringer med Hensyn til Nøjagtighed og Paalidelighed; endvidere er han ansvarlig for, at alle til Navigationsbrug anskaffede Genstande er af god og tidssvarende Konstruktion.

§ 9.

Ved Bygning og større Ombygninger af Skibe modtager han fra Orlogsværftet Meddelelse om de paatænkte Pladser for Kompasserne og udtaler sig om, hvorvidt disse Pladser kan anses for tilfredsstillende saavel overfor mekaniske som magnetiske og elektriske Paavirkninger.

§ 10.

Fra Materielinspektionen modtager han Meddelelse om saadanne paatænkte Reparationer i Skibene, som eventuelt

kan virke forstyrrende paa Kompassernes Visninger, og fremsætter, om fornødent, Forslag til Fjernelse af Jern eller elektriske Ledninger m. v. fra Kompassernes Nærhed.

§ 11.

Han tilser Anbringelsen af Kompensationsmidlerne samt leder efter Omstændighederne Deviationsundersøgelse for Kompasserne i nye Skibe og eventuelt ogsaa i ældre Skibe, for saa vidt særlige Forhold maatte gøre det ønskeligt.

§ 12.

Han har Tilsyn med, at de magnetiske Kompasser i ethvert Skib saavel med Hensyn til Beskaffenhed som Opstilling er i tilfredsstillende Orden, forinden Skibet paabegynder et Togt.

§ 13.

Forinden et Togts Begyndelse lader han Deviationsjournalerne udlevere til Skibet, og han modtager dem til Opbevaring ved Kompasvæsenet, naar de efter endt Togt bliver ham tilstillet.

§ 14.

Efter Afslutningen af et Skibs Togt lader han det fra Kompasvæsenet udleverede Navigationsmateriel besigte og foranlediger det efterset og repareret samt eventuelt fornyet.

§ 15.

Han antager og afskediger private Funktionærer og timelønnede Arbejdere og fastsætter deres Lønninger i Overensstemmelse med de derfor gældende Regler.

§ 16.

Efter nærmere Ordre indsender han hvert Aar til Marineministeriet Forslag til Driftsplan for det følgende Finansaar.

Han drager Omsorg for, at den godkendte Driftsplan følges, saa vidt Forholdene gør det muligt. Anser han væsentlige Ændringer i Planen for nødvendige, fremsætter han Forslag derom.

§ 17.

Ved hver Maaneds Udgang indsender han til Marineministeriet Regnskabsoversigt og Status i godkendt Form.

§ 18.

Ved hvert Finansaars Udgang indsender han til Flaadestationen Aarsberetning om Kompasvæsenets Virksomhed og Materiellets Tilstand m. v. samt til Marineministeriet Aarsregnskab i godkendt Form.

2.

Bekendtgørelse

(Nr. 478 af 25de November 1941)

angaaende

Forbud mod Ankring paa et Areal i Københavns Yderhavn.

I Medfør af Lov Nr. 562 af 31te Oktober 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger fastsætter Marineministeriet følgende:

§ 1.

Ankring er forbudt for alle Skibe og Fartøjer indenfor en Afstand af 100 m paa begge Sider af Forbindelseslinien mellem 2 hvide Spidsbøjer, der er udlagt paa Pladserne 55° 42' (14") N. 12° 36' (51") E. og 55° 42' (14") N. 12° 36' (48") E. — henholdsvis 120 m og 170 m W. for Trekroner — samt af denne Forbindelseslinies Fortsættelse til Trekroner.

§ 2.

Overtrædelse af Forbudet straffes i Henhold til Lov Nr. 562 af 31te Oktober 1940 om politimæssige Bestemmelser i Tilslutning til militære Forhold og Foranstaltninger med Bø-

der, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 3.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

— —

S. Brorsen.